

Kronika obce Holasovice

Tato kronika obahuje celkem 392 číselovaných stran
a byla užita do používání v roce 1956.

H. Hlaváček

Podseda mno.

Poznámka: Tato kronika je pokračováním miní knihy,
ve které je zapis za léta 1930 - 1934.

Zkrácený kronikářský zápis za období
od roku 1935 do roku 1955.

Doplňující kroniky až do roku 1955 byly pověřeny v listopadu
1955 občanům jiného slavnáčku. [Zápis kronikáře je na str. 111.]

Poměry u Holasovicích se před rokem 1938 stále více zhoršovaly. Stále více hrozilo nebezpečí války, hitlerovské agrese. Tento článku měla přejít i dlejděná silnice, která byla v roce 1937 vybudována od obce Vysoké (německy Lindau) až k mostu přes Oravici. V roce 1937 byly u Holasovic postaveny dvě pračky na řece; jedna u padušku (Červeného) mlýna, druhá na dolním konci vesnice na okraji luku u Oravice (u žádostníku), u které byla i dřívka kamene. U této prače byli zaměstnáni i mnozí občané z Holasovic. Zde také následují občané viděli, snad po první v říjnu, pracovali cikány, kteří tu pracovali při rozkládání hrubého řešku. Čistý, rozštípený řešek pak odrážely nákladní automobily ke stavbě opevnění:

U mostu i na dolním konci u lávky byly vybudovány proslankové zábrany. Občané se připravovali mosi možnému letectvem útoku v kurzech CPO (Civilní protiletecká ochrana). Národnostní slávka byla vlivem různých SDP-ických provokací silně vyhrovena. Někdy se stalo, že se holasovičtí kluci poprv-

Poměry před
rokem 1938.

li kamenným přes Opavici s chlapci s německé osramy. Městchní tyto uměle vyvolávané národnostní těžnice a stálé nebezpečí histerické agrese způsobovaly, že sociální osádky byly odsvourovány až na druhou kolej. že národnostní poměry nebyly rozhodující až hynoucích silových vývoje u nás, o tom svědčí třeba ta svý malý příklad. Holasoviští zemědělci měli, jak je známo, místní čestní svých popravčí na „majské“ straně. Platili-li „na majské“ za obilí nebo řepu (cukrovou) více než u nás, prodali je i českí zemědělci u Němců a nic jim nevadilo, že je prodávali Němcům, jen když za ně dostali více. Při tom působili jessé výhodou výměnou německých marek. Za jednu dostali na příklad až jednu takovou kolik než by dostali u nás. Za řepu dostávali u nás 12 kčs za metrický cent, prodali-li ho u Němců, vyslo jim se až na 36 kčs za metrický cent. Svědčí to i o polisické nevědomosti a hosszúassi uvedených zemědělců, kteří neviděli nebo jim nevadilo, že podporují Hitlera.

Obyvatelé obce si dobrě uvědomovali, že v případě vojenského vpádu by byli mučeni na ránu, jejich věhodlání bránilo se bylo však veliké. Stejně veliká byla i jejich nenávist vůči národnictvím mnichovské prady. Koliky bylo senkrát mezi lidem kříží, řekl a němčík Chamberlainové deštníku, koliky proklínání se ozývalo na účes Anglie a Francie.

Mobilizace.

Po vyhlášení mobilizace odesli mnozí muži, aby se klasifikaci vojenské slupky. Mnozí občané německé národnosti dávali naivou radost ze svízké situace, očekávaného „Heim ins Reich“.

Jednou v noci, kdy už byl majistru věkáván uprostřed fasicistických vojsk, začali občané Holasovic, stejně jako okolních

vesnic, hromadně opouštěly své domovy a odjížděly za linii operace, jak se říkalo „za druhý“. Odjížděly celé karavany - kdo neměl nosoh, koně nebo krávy, nepl snet noci na vlnkání, na vozíku nebo je nesl na zádech. Nebylo možno jít něž ani přes jatkar, kde něž byla cesta uzavřena. Lidé se usazovali, jak dokáli, na krátký čas u různých quāmijer a pribuzných i u cizích, kteří je rádi přijímali. Bylo to nejvíce v Hlavniči, Jevíkovicích, Slavíčku, Pivodici a jinde. Některí odjížděli až na Moravu. Některí se občas vrátili domů, hezky proto, aby si poskládli dobytek, který v Holasovicích zanechali. Po polich se však houživě dobytek s obleklými věmeny, o který se nikdo nesoukal. Holasovice byly semeru uplně prázdné.

Většina občanů německé národnosti utekla přes Opatovice do Německa, žávala na svůj „srbský a nesnesitelný“ osud. Některí z nich byli dále ve unistopem, aby agitovali proti Československu, ale většina „legionářů“, jak jinu naši občané posměšně říkali, si pracovala na svých polich na německé straně. Řezeniční zaměstnance Schara se při přechodu Opatovice u Westhoffovy lhoty skoro utopil.

Bylo-li skutečné pomyšlení na válku, pak ještě krokujišť byla nejistota, co se stane s naší rodinou obci po demobilisaci. Občané se utíkali, že Holasovice nepřipadnou Němcům, něčí však masnědělovalo tomu, že se tak stane.

A tak se jednoho nedělního rána u mohuče Opatovici objevily první hlídky německé armády, která měla zabírat Holasovice. Holasovičtí „Němečci“ je přišli uvítat s roštuštinou. Na mlyně visela vlajka SSSR. K velkému překvapení našich „Němců“ se však německá armáda vrátila, kala se, že moh

Okupace.

se potušinován a přijela pak obouzem pás držkovic. A v následujících dnech jely po staré silnici kolem Holasovic dneš i noční kolony českých vojenských nákladních aut, která u nás fašisté ukončili, směrem na Kynov do Německa.

V naší obci mělo být provedeno opouštění pro nebo proti připojení naší obce k Německu. Němečtí věnovali zvláštnou pozornost volební agitaci, ale ani Češi nepřihlídl. Němečtí používali velikého rozhlasového automobilu Češi mohli použít ve svém boji proti nim jen metod illegalit. V neděli ráno byla silnice i ploty popsaný nápis: „Volte ne!“ Podle mnoha svých českých hlasů by Holasovice mají muset patřit k Československu. Německé vedení však volby falešovalo. Naši občané si toho byli vědomi, oficiálně se však bylo zjištěno až po roce 1945, po osvobození. Byly falešná voličská seznamy. Mlčkaný německé národnosti Rudolf Schreier, bývalý starosta obce a Rudolf Fahliger, bývalý Ortsleiter byli pak po osvobození pro svou falešnou voličskou místní národní výborem k odpovědnosti. Kromě toho hlasovali pro Německo i několik lidí z „majské“, kteří byli ke volbám přizváni.

Němečtí občané dávali jasné najevo, že oni budou vládnucí obec. Zákazovali a v párodku postlakovali všechny české zábavy. Jednu takovou besedu občanů v hospici u Larischů přišel rozpruštět Leo Bensek (později Ortsbaumeister). Záleželo se tamto mnoha svým lidem, protože hned když vesel do hospice prohlásil: „Ich bin bewaffnet!“ (Jsem ozbrojen.)

Český kulturní život v obci po dobu okupace neexistoval. Škola byla v Holasovicích německá. Několik občanů z počátku otevření pouze německé školy bojkotovali a neposílali své

děli nás kam. Později však byli nuceni ustoupit. Po příjezdu české školy u Neplachovicích pak posílali své děti sami. Někdejší žáci navštěvovali českou školu až u kamene a jeden dokonce až v Jamnici. Našíme-li jsou skutečnost a nezměnitelnou invazí prohlášení řídícího učitele Riehla z německé školy z Holasovic, které pronesl po několikaleté okupaci, že našína řádu školy nezná němčinu, pak vidíme jak lživá byla tvrzení německých občanů o tak zvaném „německém charakteru“ naší obce.

Zivot v naší obci byl po celou dobu okupace neutěšený. Němčení a národnostní tlak, to bylo na denním pořádku. Na všech dech se česky vůbec nemluvilo. Pomeranč slusně jednali „nacházíte mě s Čechy jedinečným vybírali na „Winterhilfe“. Češi se nemluvili užis romesem, jedině snad v Albreichu. Češi nemluvili domácími českými školami, o vysokoškolském ani nemluvět. Podmínkovat bylo až počátkem v Hitlerjugend.

Naši občané však nikdy nepřestali věřit ve vzdálosti své spravedlivé věci. A v této věci byli jessy uverzovaní zprávami fahranického rozhlasu o porážkách fašistických armád, ochromeném průmyslu a rozhodném postupu Rudé armády.

Víra našich občanů v osvobození byla veliká, bohužel, jen víra. Sami se fašismus v nicem nezpravideli.

Lidi, kteří spolupracovali s fašisty bylo málo, ale možec se našli.

Byl to Jan Kaller (železničář), jehož syn Miroslav Kaller pak musel k německé armádě, František Hellebrand, František Heisig, kteří sloužili v německé armádě, a jehož syn František Heisig musel jít k Volksssturm a Antonín Dreser, kteří všenep sloužili jako německý voják. V německé armádě sloužili samozřejmě několii synové německých rodiců; je zmíňujech manželové, kteří se hlasili za Němců.

Konec fa-
natické „slávy“.

V roce 1944 letaly nad naší obcí často sovy bombardova-
cích letadel západních spojenců ve směru na Ratibor - Heyde-
breck. Letadla přestala létat koncem prosince 1944, ale s po-
čátkem nového roku 1945 se opět nad Opavou a okolím objevi-
la první letadla sovětská. A pak se zanedlouho začal nevel-
ký ^{dálce} opývat slabý hukot a hřítmání děl, který pomalu silil a sním
i naděje na brzký příchod Rudé armády.

Po silnici často těkly vojenské jednotky, usupující před Rudou
armádou. Občané Holasovic museli mohazovat svéhož gasypa-
rovou silnici. Byli rovněž povinni kopat zákopy a budovat zá-
šarasý na místech české obranné linie z roku 1938. Nejčas-
těji pracovali na žamnici. Mnozí byli mobilizováni na opevňovací
práce Opavy a byli umístěni v různých lágrech. Broj se však
všichni rozhodli domů.

Vesnicí těkly kolony Francouzů, Holandáků a j., kteří byli na-
cení pracovat ve východním Německu a Polsku. Celý svůj maj-
etek nesli na zádech nebo sáhli na primitivní sánkař, nej-
častěji na kousku prkna. V Holasovicích prospali a pak těkli dále.

(Také nová uli-
ce u nepřehorliv.)

Na jaře 1945 byly Holasovice několikrát bombardovány. Nejd-
říj byly tím částečně domky v první ulici od Opavy (kterí uice) a pak
domek občana Kirschnera, kde zahynulo 26. dubna 1945 osm lidí.

Byli to: Jan Kirschner (nar. 1910), jeho žena Filomena, rož. Franko-
vá (nar. 1909) a jejich děti: Marie (1939) a Miluše (1941). Dále zahynula Ma-
rie Matiašová (nar. 1921) a její dcera Bráhová (1943), Marie Mo-
ravesová (nar. 1872) a Terezie Matijsková (nar. 1881). Bomba spad-
la blízko obytného domu a tlaková vlna provalila městské
mu do sklepa (sklep byl poměrně plýtko pod ironickou zvorkou).
8 lidí, kteří byli ve sklepu, zůstalo naživu jen jedno dítě v ko-

Čáru, Jana Kirschnerová, která byla pak vychována u rodiců Jana Kirschnera. Starým Kirschnerovým, kteří spali v bytě, se nesalo nic. První pokus Rudé armády o průlom byl veden ze severovýchodu od obce Vysoké, Jakubovic a Turkova. Průlom se však nepodařil. Německé velení zde nasadilo do boje svou elitní divizi „Grossdeutschland“, která zadržela první napor. Na obzoru pak bylo vidět několik zneskodněných tanků, posunutých sovětskými. Mohutný napor sovětských vojsk však už nebylo možno zadržet. Rudá armáda pronikala od Opavy. Při prvním sovětském pokusu o průlom byl vyhozen do povodní řeky Úhlavě most a belnovský silniční most přes Herliškov, takže již pak německá vojska už nemohla povozit. To byla také hlavní překážka, proč vltavská Rudá armáda neprovedla sestraře přes Holašovice, ale šla obklukem přes Bechyně a Ledečko. Německé obyvatelstvo evakuovalo, čeští však zůstali a nedopřávali většině sovětské vojska. Celou frontu před Holašovicemi drželo jen několik německých vojáků, kteří po několika ranách mohli skončit na hranici. Po několika dnech bylo na okraji vesnice, směrem k Opavě umístěno lehké protiletadlové dělo, které však pro nedostatek munice mělo rozkaz střílet jen na přímo postupující sovětské jednotky.

Počátkem května už bylo jasné, že německá vojska usoni už v nejbližší době. Pátečka května, v den, kdy Praha volala o pomoc, se začaly německé reservy ze vzdálenějších obcí stahovat k Lichnovu a Benešovu. Fasiské začali usupovat 5. května asi v 21³⁰ hod. V noci byla vyhozena do povodní Čáslavská most přes Opavici. Časně ráno G. května se občanské důvěře, že fronta bude posunuta až k Bruntálu. Na místech jednoho z nich vystřílel

V' Príchod sovětské armády.

Doplňení zápisu viz na str. 244.

Lumír Dehner a Leopold Böhlík na shéče sýpky občana Havelička bílou vlaiku, symetrický bílý ubrus na druhé hamburcové stoličce. Bílé vlažky byly i na jiných místech obce. Okolo řeky ho říky již nebylo slyšet štěství, Sovětská armáda již posuvnouvala po silnici od Držkovic. Před mnohem vzdáleně do Replachovic a dále sahla ve směru na Lodenici. Všechny místec vysali svého občanského domácího armádu. Polární na mísanou vycházela jaksi samovolně z hradeb věžnic, jakoby udinových tím, že po tom všem, co prožili dředové vyjádřit, co vše dneš a nocič očekávaní v sobě jen vysílili. Mnoho, velmi mnoho žnamenal ruky na mísanou.

Se sovětskými vojáky jsme se ještě jednou setkali, když se vracejí domů. Hlavatice i louky u Opavice byly jaro velké významné ležení. Koně, rohy, anta, harmoniky, písničky - to byly Hlavatice též několika dnů rozložené.

První MNOV.

Hned 6. května se sešli v občanském domově obecní funkcionáři z roku 1938 a jiní mladší občané, aby ustavili první místní výbor. Místní výbor byl čtrnáctičlenný. Jeho členy se stali: Antonín Oehvas, Antonín Slavář, Josef Galváš, Ludvík Jaros, Alois Kavan, Josef Koniška, Jan Klein, Gabriel Janečník, Josef Koudela, Josef Matýsek, Richard Matýsek, Josef Dehner a židovský muž. Další členové MNO pak odjeli na kolej do Opavy na ONO pro aktuální informace. Podle zřízení ONO mohl mít MNO jen devět členů. Konala se první nová ustavující schůze MNO. Členy MNO se na této schůzi stali: Josef Galváš, Antonín Oehvas, Antonín Slavář, Josef Dehner, Ludvík Jaros, Jiří Beneš, Josef Matýsek, Josef Koudela a Richard Matýsek. Náhradníky se stali: Karel Weiss, Josef Koniška a Alois Kavan. Předsedou se stal Josef Gal a mistro-

predsedou Antonínem Šehuarem. Prádejci ještě dalo k drobnostem zne-

mátnu.

Hned po osvobození byl usazena milice. Jejím prvním velitelem byl krášký čas Alex Kavan, zanedlouho pak Emanuel Schneider. V obci však nedělo k žádajícímu výslovnostem a zbraň nebyla vžebec třeba použít. Občané německé národnosti se chovali ke dni a spis jeho uvažovali.

Jak iž bylo uvedeno, zahynulo při bombardování v slolárovicích

osm lidí. Mnozí však zahynuli i jinak. Na dvorek občana Antonína Černohorského přinesl Josef Šurček spolu s jinými dětmi menší nevybuchlon bombu. Nejsavší syn Antonína Černohorského.

Milan (tehdy šestnáctiletý) mu vylezl bombu z rukou. Bomba mu však měkkou měkkou mukodou spadla na beton a explodovala. Předtím bylo sežené nebo lehceji raněno: Milan Černohorský, Janouš Černohorský, Antonín Černohorský, Josef Šurček a jedno cizí dítě. Byli převezeni do školy v Horních Živočicích, kde byla umístěna vojenská nemocnice. Milani Černohorský a Josef Šurček svému pravdělní mečeři tehdy dne podlehli, ostatní se udravili.

Měkolik lidí bylo zabito minami. První obětí byl Jaroslav Planina, který šlapl na minu u Herličky. Mina mu urchlala nohu. Ležel na poli deukou dobu než byl vysázen občanem Františkem Hellebrandem. Zanedlouho svému pravdělní podlehli. Blízko Železnice byl minou zabit i občan německé národnosti z Vávrovic Baner (asi šestnáctiletý), kterém mina urchlila ruku a nohu.

Na řečnickém náspu u Herličky urchlala mina nohu i jednu ruku Rudolfarměci, který pracoval při opravě Železnického mostu. Občané Josef Kofáný (ze „Svinského dolu“) a František Hellebrand byli zabiti při odstraňování min u mostu přes Opavici. Na stejném

něm mísíš byl minov graněv ale i Kramník. Při odstraňování min
velmi horlivě pracoval jmenovaný nyní František Stellebrand. Občané
me byli soch majoru, že se snáší všechny z rukou vinné z doby okupa-
ce, kdy spolupracoval s fašisty.

Občan Antonín Herber při zneškodňování min ohluchl na jedno ucho.

Celkový počet obětí je uveden na následující tabulce.

Obyvatelstvo:	bombardováním	jiným způsobem	Celkem
mužů	1	3	4
žen	4	+	4
dětí	3	2	5

Partyzánské činnosti se zúčastnil iž občan Miroslav Pavlásek,
který byl po dobu okupace zaměstnán na Moravě.

Nový M. A.

25. 6. 1945 byl v obecní radnici ustaven nový národní výbor
a sice podle poměrného zastoupení stran. Členy tohoto NNV se stali:
za KSC: Josef Galváš, Ludvík Janoš, Jiřík Kramník a Josef Ma-
lyšek;

za Soc. dem.: Jiří Beneš, Emil Černohorský, Jan Hlaváček;

za Náv. soci.: Antonín Ochvat, Karel Weiss, ^{Josef Kojísek,} ~~František Ondráček~~;

za Č. lid.: Antonín Herber, Jan Klein, František Ondráček.

Máhradničky se stali:

za KSO: Richard Matýsek, František Kuvík, Josef Freuzel,
Karel Bransler;

za Soc. dem.: Ervin Rabák;

za Náv. soci.: Jan Klein;

za Čs. lid.: Hermann Hausek.

Členy národního výboru se dále stali dva odborníci: Josef Lehner a Antonín Šavář.

Předsedou byl znovu zvolen Josef Galvas, místopředsedou austrijní Oehvas. Členy obecní rady se stali: Josef Galvas, Ludvík Jaroš, Emil Černohorský, austrijní Oehvas a František Dmáček.

Na 22.8.1945 však předseda MNV Josef Galvas požádal, aby byl ze zdravotních důvodů předsedou zprostěn. MNV mu vzhoučl na setkání 29.8. Novým předsedou se stal Ludvík Jaroš. Bývalý předseda se stal členem MNV a do obecní rady byl zvolen Jiří Kramník.

Obecním sluhou se stal 30.10. František Gromkiewicz.

V říjnu 1946 (na setkání MNV 25.6.1946) byl ustaven volební výbor. Jejich členy se stali:

za KSC: František Bartoš (jako nejstarší byl zvolen předsedou volebního výboru), Ludvík Jaroš,

za Soc. dem.: Jan Slaváček a Rudolf Kupka;

za Karp. soc.: Karel Weiss a Jan Štěpán;

za Čs. lid.: Alois Kavan a Jan Herber.

Obec Holasnice měla podle sčítání z roku 1931 počet obyvatel 886, měla tedy 12 mandátů na poslanecký výbor.

Mandáty byly rozděleny podle počtu otevřených hlasů do MVS. (Volacího slo bylo 25.)

Sociální strana	Počet hlasů	Počet mandátů	Konečná uprava
Nar. soc.	116	4	4
Čs. lid.	110	4	4
KSC	109	4	4
Soc. dem.	69	2	3

Členy MNO se stali i sít občané:

zv KSO : Ludvík Janáček (řepeňský rolník), František Bartoš (pensionář), František Kuvík (řepeňský rolník), Josef Galváš (kamenák; v lednu 1948 nastoupil a místo něho se stává členem MNO karel Bravíček);

zv Čs. lid. : Alois Kavan (rolník), Antonín Šlerber (lesník), Jan Kleiv (rolník), Robert Schreier (rolník);

zv Sdruž. deček : Jan Hlaváček (řepeňský rolník), Antonín Šťaváň (rolník), Rudolf Kupka (deček místního řepeňského; po jeho přestěhování do Úpavy v dubnu 1947 nastoupil na jeho místo Emil Černohorský);

zv Míst. sv. : Leo Freiherr (mlýnář), Karel Weiss (řepeňský rolník), Alois Lehner (deček), Anna Schreierová (rolnice).

Cínská MNO. Předsedou byl tajným hlasováním zvolen Leo Freiherr a místo -
předsedou (nový tajným hlasováním) Alois Kavan.

Členy obecní rady se stali mimo předsedu a místopředsedu
Karel Weiss, Josef Galváš a Jan Hlaváček.

MNO si vysíčil poměrně veliký plán opravy obce: přízení místního
miho sopení v národní škole, oprava domu Pavla Křížkovského,
oprava hasičské zbrojnice, regulace Lipiny, oprava cest a chodníků.
Mokutečněm byl iev první bod programu. V roce 1946-1947
byla provedena instalace místního sopení a vodovodu ve škole.
Hasičská zbrojnice byla opravena až v roce 1950. Rovněž regulace
Lipiny byla provedena mnohem později. Ostatní však nebylo do sou-
če roku 1955 splněno vůbec.

z iniciativy sohoto MNO bylo zahájeno jednání o sloučení Slovan-
ovic s Neplachovicemi. 20. 11. 1947 bylo u hostince Aloise Beneše

v Neplachovicích uspořádána společná sestupe MNOV Holasovice a MNOV Neplachovice), na které se jednalo o úpravu katastrálních hranic mezi Holasovicemi a Neplachovicemi. Jednání všas nevedlo k cíli. Stejně tak nevedlo k cíli ani další projednávání sládky spojení obou obcí v jedné politické celek. Sládka, jejíž první výřešení by přineslo ~~přesnou~~ oběma obcím, byla na některé sedmici v hostinci u Larisek občany z Holasovic sehnálena, MNOV Neplachovice všas byl proti.

Dnes po osvobození byly zabaveny majetky Němců a kolaborantů. V Holasovicích a dosazováni na ně národní správci; později byly majetky vydělovány do vlastnictví. Byla tak napomenuta dejinná spravedlnost. Meantko ke splnění kroku zfašizovaných německých občanů, že si po válce zabavovaly české majetky, jak se na příkaz vydářila „Frau Czees“, dívce paní Čechová. V příštém provádění této akce došlo k mnohažným ztrátám, protože někdy bylo dodatečně zjištěno, že majetek nepatří manželovi, který byl v nacistické armádě, ale jeho ženě Češce (jak to bylo v případě Františka Šejšiga) nebo rodině - Němcí nechali přepsat majetek na syna Češva (jako to bylo v případě Ferdinanda Kalužeho).

Mnozí občané se vši vydělovali a dosazováni národní správ nezdvali správci. Nedoudej v sobě postačit chudobnost a souhru polacínení získání cizího majetku, takže se někdy stalo, že jedna rodina měla zabaveno několik hospodářských usedlostí, ačkoliv je sama nemohla obdržet. V jednom případě došlo k povolení v vyšetkování jedné rodiny do Německa, aby se mohla i její hospodářská usedlost a v jednom případě si jedew občan zabral hospodářskou usedlost jen na řadu, které sklidil lehce bez-

plánů pomoci německého obyvatelstva a pak zabil jiný konfiskací. Stalo se i to, že člen vohraniční stráže zabavil říkající němcům, odjíždějícím do „lägru“ a tyto si pak ponechal.

Některí občané jezdili na „prajskou“ stranu pro poloviny, když mě pro mouku pro obec, občanskou věc byla zpravidla rozdělena jen část, zbytek se rovrátil.

To jsou stinné stránky řešení poválečního pomoru. Nelze však říci, že by tyto stinné stránky převážovaly. Velká většina občanských pracovníků pracovala odnosně při budování nového života.

Konečný osud přidělení majetku Němců a kolaborantů je uveden v následujícím přehledu.

Nový majitel:

Jeněk Černohorský
Leonhard Bolík
Josef Galváš
Antonín Starový
Stanislav Skořec
Josef Gonsiorek
Karel Weiss
Leo Freiherr
Anna Schreierová
Jakub Slavina
Emil Černohorský
Antonín Herber
Sedmíka Písčová
Reinhard Pranda
Josef Vild
Ladislav Kořaný

Dřívější majitel:

Flrián Koschany (d. 4)
Arthur Klement (d. 7)
Augustin Warzog (d. 8)
Emil Schreier (d. 9)
Leo Bluschn (d. 12)
Franzišek Dressler (d. 16)
Rudolf Sahliger (d. 21)
Franzíšek Heinizer (d. 24)
Marie Kossaková (d. 26)
Josef Kumpholz (d. 35)
Gustav Rabák (d. 36)
Rudolf Herber (d. 45)
Marie Hrabězová (d. 47)
Štefan Čepr (d. 49)
Walter Salzmann (d. 58)
Rudolf Schreier (d. 60)

josef	Dehner	Eugen	Schreier (č. 61 a 62)
Antonín	Volný	Ivan	Altov (č. 65)
František	Kořáný	josef	Kramník (č. 71)
josef	Matsýsek		Gabzdyl (číslo č. 82)
Štěpánka	Jagwajnová	Františka	Durczaková (č. 95.)
Sylvestr	Gronkiewicz	Eva	Kubík (č. 103)
Antonín	Gehval		Reiseisenka Holasovice č. 126
Jim	Beneš		Snáka (č. 114)
František	Kwirk	Anna	Fuchsiová (č. 134)
josef	Frenzel	Franz	Stavarsch (č. 144)
anděla	Purcková	Eugen	Schara (č. 152)
Rudolf	Bryggela	Hugo	Klement

Občan Gonsior původem nadělal nájemce usedlost Josefa Dehnera, který si všel usedlost Eugena Schreiera. Příšvi dostali domek s hradbou výrobce od MNO výměrou za svůj domek, kde se narodil Křížkovský. MNO hodlalo v tomto domku zřídit kulturní dům. Některí občané odesíli za národní správu i do jiných obcí. Tak na příklad Lumír Dehner a Václav Stavarský do Kralic. (Václav Stavarský měl hospodářství cca asi 150 ha.) Občané však byly později majetky odňaty.

Do Holasovic se vrátili z bývalého protektorátu několik občanů, kteří v Holasovicích dříve bydleli a mohli a kteří se v roce 1938 vysídlovali. Byli to na příklad: měšťan František Pešluk s rodinou, měšťanka materské školy Faberková, občan Kleváček s rodinou, i m. Švácha s rodinou, Antonín Čuacra s rodinou, polezniční farmařský farmař Kavan a jiní.

Vyvesení byli z Holasovic všichni občané německé národnosti, kteří jsou uvedeni v modernizm vzhledu. (Kromě F. Dresslera a F. Durczakové.)

Mimo to byli vyuzeni také občané (noveusdlici) a jejich rodiní příslušníci, kteří se do Holasovic přesídlovali za okupace, to znamená od roku 1938. O této lidech rozhodle MNOV na své schůzi 8.6.1945, aby byli z obce vyhoštěni. Povinnost vysídlovat se byla odvolána u rodiny Františka Křížský ("u kříže").

Po roce 1945 se do Holasovic přesídlovalo mnoho občanů „moravců“ z „německé“ strany, z Jakubovic, Turkova a jiných obcí, kteří doufali, že se vrátí na své usedlosti, až připadne Slovácko, které měli obsazeno Poláci, k Československu. Tito občané pracovali v Holasovicích a okolí. Později však když již nebylo možné, že Slovácko připadne k Československu, se některá vysídlovala do Německa. Tito občané pak zpravidla momentálně stav obyvatelstva v obci.

Po roce 1947 se vrátil ze zajetí v Anglii Paul Drößler, občan německé národnosti, který se do Holasovic přizemil, a jehož žena je Češka.

Rok 1948. Únorové události, ke kterým došlo v Praze se okamžitě odrazily i ve veskere činnosti naší obce. Komunistická strana začala okamžitě jednat, aby rátně zajistila všechny „února“ i v naší obci. Hlavnila okamžitě „akční výbor“ a sepsala vedenou sedmou na 20. hodinu (26.2.1948) v hospinci J. Matýška. KSC zvala na svou sedmou jednání všechny členy MNOV. Ti si však z popudu strany Národní socialistické ovolali ve stejný den sedmou nemýně v Freihernu. Až tudy byli upozorněni, že je nepřípustné sonas Schüpe MNOV v soutězni, odeslat vásupci ostatníc do stran NF v národním výboru do řenku hospince Rudolfa Larische. Schüpe zahájil předseda MNOV Leo Freiherr. Prohlásil, že sedmou

byla svolána, aby bylo vyhodnoceno výhledce ministerstva vnitra a usazenek akčního výboru (dalej jen AV). KSCV se této schůzce odmítl zúčastnit, protože z jejího popudu byla už svolána schůzce nejmenovaném už hostinei Josefa Matýška. Na schůzi se však dosavili v průběhu jednání její zástupci. Dosavadní předseda MNO, zástupce strany Národní SČS. se na schůzi vzdal své funkce. Se záj-
pak až do konce řídil občan Antonín Stavář.

Všichni členové MNO se seslali spolu s AVNF v obecní kanceláři 1.5.48.

Schůzce zahajil místopředseda MNO Alois Kavan a pak ji dál řídil akční výbor nejmenovaný nový předseda MNO Ludvík Jar-
os. Členové rady MNO byly pak jmenováni za členy iž odstoupiv-
šího Josefa Galvase (KSCV) František Bartoš (KSCV). Náhradníky MNO
byli jmenováni Ludvík Kirschner, Bohumil Gronekiewicz a Jan
Herber (všichni KSCV). Předsedou mnoha AVNF byl kněz slavat
Přečešel. Jeho členy se stali: Ludvík Jaros (KSCV), Jim' Bartoš (OJM), Ludvík Kirschner (SDPV), Jim' Beneš (Soc. dem.), Miroslav
Havlíček (JSCZ), Jan Šimeček (Soc. dem.), František Kučík (KSCV)
František Pešinka (Sokol), Josef Matýšek (živnostní), Jindřich Krau-
šík (Národní SČS.) a Antonín Herber (čs. lid.). Po odchodu s. kněze slavy
Přečešela na léčení v dubnu 1948 se stal předsedou AVNF F. Frant-
išek Bartoš a v dubnu 1949 s. Josef Galvás. 4. prosince 1949
bylo na všechně schůzce v sále hospice Rudolfa Larise se schvá-
leno občany složení nového AVNF. Jejich členy se stali:

Miroslav Havlíček (KSCV), František Bartoš (KSCV), Josef Frenzel
(KSCV), Alois Schreier (čs. SČS.), Antonín Herber (čs. lid.), Jan Klein
(JSCZ), Miroslav Weiss (živnostní), Anna Matýšková (Rada žen),
Ferdinand Kalný (Sokol), Jim' Beneš (KSCV). Předsedou se stal Josef
Frenzel. V roce 1953 byl předsedou AV 1. Josef Píš a v roce 1955 Adolf

záležitosti
velkostatků.

Polská. ANLF poslal do některého dění na násí rukou. H. října 1948 vyslal MNO do Prahy své čtyři členy (Josef Dehner (národn.), Emile Černohorský (Soc. dem.), Jan Klein (Čsl. lid. a Fr. Krušák (SLF)), aby jednali o záležitostech velkostatků v Holašovickách. Velkostatek měl asi 87 ha Lindau, Havlíčka měl 20 ha. (Po první poválečné reformě měl více než 90 ha.) Komunistická strana Československa vydala 20 ha a schéma majitel s tím byl rozuměn, protože byl městský občan. Nakonec však z počátku zůstalo asi 40 ha. Těchto 40 ha bylo spolu s některým ostatním majitelem přezatřízeno státy. Později došlo k vyšer státků i s hospodářskými budovami j.d.

Občané z počátku nechápalí trosk pánů z velkostatků, snad z nějakého falešného ohledu na jejich dřívějšího majitele a nikdo nechápal začínat první. Pak ale začali hrát na svého mistra (u Lodenice), k tomu kousek zahrady a následně i kousek pole a upří se závalo, že půdy lze ještě mít. Projevil se tu jeden z rysů našeho občanstva; vydávání, ať jak so dřípat, ať co si druzí.

záležitosti
mlýna.

Hovoříme-li o polomorových událostech, je třeba se zmínit o mlýnu v Holašovicích.

Majitelem mlýna byl za první republiky František Kunc. Mlýn však sám nevedl, ale pronajal ho občanu Pláničkovi, který do mlýna nemálo investoval z vlastních prostředků. O mlýnu se začal zajímat (asi v roce 1935) Franz Heinisch, který měl upří jeden mlýn v Albrechticích. Mlýn pak od Františka Kuncova zakoupil. Dostal prý také podporu

od německého spolku „Steinbach“ Franz Steiniser pro ně
přinesl značnou sumu podporu při fasádní činnosti.

Mlyn sedly Fr. Steinisera patřil, měl však dosud majet-
nika. Jednoho večera mlyn zasáhl hořec (asi v roce 1936) a up-
adal výhorek. Občané měli důvodné podezření, že iniciátorem
požáru je sám Franz Heinisch, který chcel mlyn obnovit
a samy se ujmuti jeho vedení. Podezření by posuzovala soud-
nost, po něž týden před požárem přistihli občany na stavidlech
cizí osob (na této snani pak požár vznikl) a to, že Žena, Němka,
která ne mlyně bydlela, měla zabalený všechny noční a byla
pripravena k okamžitému odchodu. Konečně by podezření pos-
uzovalo i to, že Steiniser si nechal mlyn krásky čas před po-
žárem pojistit. Plánovka souběžně pojistěno neměl a přísl
na zájmu. Steiniser si pak postavil nový mlyn, který za
krásky čas splnil. Pomohl si také hodně sám, že jeho
a mlýnských polí prodával do Německa, kdo tyto jeho cenu
značně vysokou měl u nás.

Tak si německý mlyn v Holasovicích jednu silnou hospodářskou
posici. Politicky byl Steiniser jedním z opor hnutí SDP (Sude-
tendsche Partei) v Holasovicích.

Na mlyn, jehož vlastníkem byl po celou dobu okupace jme-
novaný něž Franz Heinisch, byl po osvobození dosazen jako na
konfiskací národní správce. O správceho na mlyně se uchá-
zel místní občan Leo Freiherr byl v té době členem
ONV v Opavě a po jedné návštěvě Holasovic se rovnouž za-
čal o národní správu na mlyně zajímat. Když mu ONV je-
ho žádost kladně vyřídil, složil funkci v ONV a vrátil
se prací v obci a na mlyně. Byl členem strany Národního so-

zialistické a po volbách v roce 1946 se stal předsedou MNO
v Holasovicích.

Komunistická strana Československa od svého počátku
usilovala o zlepšení mlynů, aby jeho rizik, který
měly mlynáři malý, možnáže to byl jediný mlyn v širo-
kém okolí, plníl všechny občanům a ne jednostruči nebo
jedné straně. Musí občané, a i jednotliví členové komu-
nistické strany Československa v Holasovicích všecky byli
jiného názoru a měli jednu z mnoha těch občanů Friderika
do Příby, aby si zajistil mlyn pro sebe, jej doprovázel
i člen KSC Ludvík Jan Š. Makovec se však více stal
mlýnem svého „flejských mlynů, národní podnik“. K tomu ale
došlo až po únoru 1948.

Po osvobození byl vybudován nový betonový splav v Skrochovicích;
starý dřevěný (viz krabice dokumentů §. 14) splav byl povolen
hned v prvních letech okupace. Stavba nového splavu byla
zdeřena stavitelem z kterého neznáme ani „majetek“ straně (emigranti). Tento stavitele (kořaný) později odsunutí do
Německa. Betonová hráz byla však vybudována špatně. No-
du ji byly potěmely a hráz se polomila. Vznily tím obrov-
ské škody. Kromě toho mohla mlynářská soubina ušetřit obci
mnoho elektrické energie.

KSC

Po „únoru“ začal stoupenci ilohu a autority komunistické
strany Československa. Stoupenci však i její odpovědnost při
vyjádření socialismu na vesnici. Její práce nebyla samozřej-
mě bez chyb. Projevilo se to na příkladu v náboru nových
členů po „únoru“, kteří pak nejde vzdáti. Strana jaso celek

naša výzvy a řeče boje o socialistickou věznici, i když
některí jednotlivci členové zklamali.

V květnu 1948 se konaly volby do Národního shromáždění. *Volby 1948.*

Členy volební komise byli: František Bartoš (ředitel),
Marek Macháček, Jan Hlívňák, Jan Slaváček a Antonín
Herber. Volby se konaly v Národní škole v Hlásovicích.

Ve volebních rejstříkách bylo zapsáno celkem 465 osob, z toho
byl vydán volební průkaz pro 16 osob. V Hlásovicích
bylo sedm. 449 osob oprávněných volit. K volbám se dostavilo
434 osob, t. j. 100%, protiž 12 osob nemohlo být
k volbám připuštěno. Celkem bylo odevzdáno 428 platných
hlasů, z toho 407 pro NF (Národní frontu) a 21 bílý lístek,
tzn. guamerá pouze 4,9% bílých lístků. Občané v těchto
volbách ukázali, že chcejí pracovas pro upevnění a rozvoji
ní výrobnosti „mra“.

Přinášejí mně měl před sebou velké úkoly, hlavně při *Úkoly nového Mluvčího*.
Zajistit výživu našich pracujících a při budování naší
socialistických Hlásovic. Jeho úkolu se tento muž zho-
til dobře. Tento národní výbor pracoval až do července
1950, kdy byl na veřejné schůzi všech občanů zvolen nový
Mluvčí. Tato schůze se konala 6. července 1950 v sále kina.

Zúčastnil se již zástupce jednotného národního výboru Opařa
Ludvík Cibron a zájemník DAVNF olářských Mluvčích Kaudí-
kovi, navržení AVNF Hlásovice, o nichž se na žádost ob-
čanů hlasovalo jednotlivě, byli všichni schváleni, včetně
jednoho svého. Členy Mluvčí byli zvoleni tito občané:

za KSCV : František Bordovský, Josef Piš, Jiřina Přeclátková, Josef Galvaš (mladší), František Kurník, Josef Frenzel (mladší), Alex Novák, František Pešinka, Josef Matýsek (mladší), Richard Parýs, Evžen Janda, Janouš Bohačík;

za Sokol : František Kaller, Marie Jaršová;

za Složebn. : Alois Žíps, Anna Rabáková, Antonín Herber;

za MJSČF : Alois Schreier, Ferdinand Kalný, Alois Čech, Antonín Hansel, Vladimír Slavína;

za ČSM : Jamila Kirschnerová, Josef Gonziorek (mladší);

Máhrušici : Matěj Macháček, Petrík Pernička, Bohuslav Gronkiewicz, Richard Matýsek, František Janík.

Předsedou nového MNO se stal ředitel místní školy František Pešinka. (František Pešinka byl již členem minulého MNO. Stal se členem rady MNO v červenci 1948. Byl zároveň i místním vodstvovým referentem.) Členy rady MNO se stali: Josef Piš (místní odbor a remdělský referent), Alois Čech (finanční referent), Josef Galvaš (školní referent), Anna Rabáková (referent sociální a zdravotní péče), Ferdinand Kalný (hospodářský referent) a Jiřina Přeclátková (referent zásobování a výživy).

Od 1. ledna 1952 začal u MNO Hlavačice pracovat nový tajemník ř. Miroslav Círov.

Na období činnosti tohoto MNO byla provedena STJHP (hospodářsko technická úprava pozemků), bylo založeno a upraveno náš ZD. Místní národní výbor připravil i k upevnění místní jednotky našeho občanstva. Byly vykonány i mnohé práce ke zlepšení urovny a vzhledu naší obce. Tak byla na pří-

Klat byla upravena cesta od hostince Rudolfa Larische
až ke mlýnu, z větší části byla dokončena pavučka kanalizace
ve Lipiny a z obou stran školního hřiště byl posazen nový
plot. Bylo zřízeno fotbalové hřiště u „Ovčírského mostku“
provedena úprava ulice u obecního úřadu (první ulice od Opravy),
v rámci sítipomocné akce „M“ byla provedena kana-
lisace na „Závodí“ a délce asi 80 m. Ve škole byly prove-
deny některé úpravy a v hasičské zbrojnici některé adap-
tace. Byla rovněž zakoupena výstroj a výstroj pro Hasič-
ský sbor. Ve vesnici byl instalován místní rozhlas s dva-
mačti ampliony. Všechny tyto investice dosahují obrov-
ských částek. Práce by nebylo samozřejmě možno provést
bez aktuální pomoci všech občanů naší obce, kteří usilova-
li o plnění jejich výhledu a tím v sobě zároveň upře-
vali pocit odpovědnosti za některé dění v obci.

V roce 1953 byl v obci otevřen dobré zásobení obchod s sex-
tiliumm zbožím.

V roce 1952 byl předán soudně Vařech Larisch a v roce
1953 Robert Schreier, oba pro naprosté nepřiměřený dodávek ve
všech ukazatelech. Oba byli vyhoštěni z obce. Tyto události,
zvláště poslední z nich se, nehledě ke skutečnosti, že oba vyko-
řisťovali cizí práci, dosti nepříznačně odrazily ve smyslu
lidí naší obce. Občané byli toho názoru, že je správné posu-
dat je za přestupky, ale neví místní je vyhoštovat z obce.

Tento MNO využonal velmi kus práce. Jenom pačinu-
mání za pomoc při zasládání fZD a za podporu při jeho
upřímném. Celé toto období se vyznačovalo, hlavně z počátku,
revolučním kucasem, který začal přecházet v silu!

všech občanů o konstrukční práci.

Volby 1954.

Na jaře 1954 byly provedeny volby do MNO, ONV a KNO. Členy volební komise byli: František Pessuka, Miroslav Cisrov, František Krušek, Jiřina Hlaváčová, občanka Perničková, Jan Hlaváček, Jan Šimeček.

Volby se konaly v neděli 16. dubna 1954 ve volebním okrsku číslo 1. v domácnosti.

Namíření byli tito kandidáti:

Jan Šimeček, skladník ČSD, 1919, mjm. 46 (mo) - 6 (moti)
Marie Mazurová, v domácnosti, 1908, NF; 42 - 6
Josef Píš, předseda JSD, 1918, JZD; 41 - 8
Anna Pessuková, učitelka, 1905, Sokol; 25 - 19
Krist. Kirschnerová, v domácnosti, 1907, KSC; 23 - 26
František Herber, dělník, 1926, KSC; 34 - 13
Jan Kavan, skladník ČSD, 1904, JZD; 45 - 7
František Ondráček, zaměstnávek ČSD, 1916, NF; 44 - 7
Miroslav Cisrov, sijnemák MNO, 1923, KSC; 44 - 5
František Heisig, obuvník, 1929, (odstavené 30.5. za Kristinu Kirschnerovou.)

(Viz krabice dokumentů č. 1- 6.)

Z uvedeného pohledu je vidět, že složky NF postupovaly v celku spolehlivě na výběr svých kandidátů. Až na Kristinu Kirschnerovou byli všichni zvoleni a témeř ne všech hnedek velkou většinou hlasů.

O aktivitě občanů při volbách a jejich ráji o život na místní resnici svedl na mluvčího 20, že občané volebního obvodu

[Volební obvod č. 2 = město
(vsi) Mlýce u Neplá-

čovic.]

č. 2 nesouhlasili s původním návrhem, aby za jejich volební obvod kandidoval občan Glogar a prosadili si za kandidáta

ku Marii Magurovové která pak iko členka MNO pro obec
obhájila pracovala.

Členem ONU se stal Leonhardt Bolík a členem k. n. J. Š. P. Ř.

V listopadu 1954 se konaly volby do Národního shromáždění. Kandidátem na poslance za naši vesnice byl navržen Jan Pleskáček, soukromý rolník z Doleních Lhotic. Volby se konaly v duchu spolupráce i snahy upevnit naši zemi. Proti navrženému kandidátovi hlasovalo jen sedm občanů. To směřovalo dobro mým volebním míst. A s aktivity našich občanů snad nejistý směřování obceka mělo na významné schází s kandidátem Josefem Pleskáčkem, jíž se zúčastnilo na 500 obyvatel naší obce. Sám s. Pleskáček prohlásil že to byla nejmístořízenější schůze v jeho volebním obvodu.

Nový MNO začal být po svém zvolení velmi intenzivně provozován. Celé období od jeho zvolení v květnu 1954 až do konce roku 1955 bylo možno nazvat obdobím rekonservace naší obce.

Nový MNO se skládal převážně z mladých a v praci v MNO nepracováních členů, kteří se sice doporučeli různými drobnými chybami při vedení obecních knih, mimo jejich dlaně do práce se nemohl vyrovnat žádatý předechozí MNO.

Vláda ČSR vydala k 10. výročí osvobození naší vlasti pořádky pro akci ke zvolbení našich míst a vesnic. Naši občané pochopili správnou iniciativu své vlády a rekonvovali mnoho brigádnických hodin této akci. Vzádlně některé zprávy které tento MNO vykonal. MNO nechal opravit fasádu

na obecním domě č. 130 a rabiš skur. Byly opraveny roční domy č. 13 a č. 86. V lednu téhož byly provedeny i některé vnitřní opravy. Na hasičském domě byla opravena fasáda a na horním konci (od Františka Šejčného po "družinčímu strážnímu domku") byla položena kaučuková (asi 130 m²). Byly zakoupeny i další betonové noviny pro jiné úseky. MNO nechal rovněž položit na 500 kusů keramických dlaždic. Přessobil je Jiří Beneš, František Alois a Josef Šorek. Dlaždice budou položeny až po opravě cesty přes vesnici.

Jedním z nejdůležitějších úkolů MNO bylo provedení přistavby mateřské školy k bútové místní škole. Přenáška věžnice prací byla provedena brigadouicky a s věpnou mocí. V škole bylo třeba rozbourat zděnou kůlu. očistit cihly, vykopat a vybetonovat základy a další a další práce. MNO chyběl dostatek přístrojů do zimy a proto pod střechu, při nedostatku materiálu se to však nepodařilo. Takže přistavba mateřské školy vypadala v roce 1955, viz krabici dokumentů č. 11.

Personál nad přistavbou mateřské školy měl Nýbr. Žen. Muchoho hodin výpracovali členové KSC. A jednotlivci výpracovali nejvíce tito občané a občanky: Marie Mizerová, Josefa Šťávalová, občanka Pláneková, Lehnerová, Šopíková, Benešová, Beneš (jiří), Ladislav Slavina, Jan Klein, Josef Frenzel, Grontiewicz, Antonín Herber a mnozí a mnozí jiní. Největší zásluhu má ovšem MNO, jehož členové pracovali na přistavbě i tehdy, když se ostatní občané nepřečastnili. Nelze zapomenout ani na všechny starosti o materiál který bylo možno schvatit i s velkými výběry. MNO přistavbu pomáhal i patronát s finančními prostředky.

V roce 1954 byla provedena oprava fotbalového hřiště a cesty,

(Výrobice dokumentů č. 10.)

(Tak sice čas složení vypadá
v roce 1950, viz Kd 70)

vedoucí ke hřišti. ke hřišti bylo vybudováno elektrické vedení. Ještě mnoho zbyvalo pro vesniči udělat. Bude řešba dokončena přistavbu mateřské školy, vybudovat kanalizaci v první ulici od Opavy (Loděnice), která se zdržela jen proto, že obyvatelé této ulice nesouhlasili s původním plánem kanalizace. Podle tohoto plánu měla být kanalizace provedena jen do poloviny ulice se spádem směrem k hlavní cestě. Inženýr však již do konce roku 1955 kanalizaci provést vymohl nepříčel. Dále bude řešba opravit cestu a položit kanalizaci na horním konci vesnice (u Loděnice).

Velmi bohatou sládkou naší vesnice je rozbílá cesta přes vesnici. Již v září 1952 se starý MNO usnesl, že cestu je třeba v rámci akce „JM“ upravit opravit. Nebyly však získány technické prostředky a navícený štěrk musel být využit jinde. Tato cesta bude řešba upravena opravit.

Bylo by rovněž řešba opravit sokolovnu. Návrh na její opravu dal MNO už v roce 1952, do konce roku 1955 však byla navržena jen částečná sádka k pokrytí střechy. A tak sokolovna stále chází. Fissává rovněž oševřena sládka přízemí v naší obci obchodního domu a správkárnou obuví.

Z mnoha uvedených příkladů je vidět jak velké nároky ještě množí Čekají, avšak je řešba moží, že takový kus práce ve zvelebení obce během tak krátké doby nevykonal žádny MNO od osvobození. MNO a obec se v celoskandinávii umíslila na 2. místo (§ 2.100 brigádnických hodin) a dosáhl od ONV čestného znaku.

Zajímavé je pozorovat se na bytovou sládku v naší obci. V roce 1955 byla v sládkovnicích zřízena poslední dřívková chalupa. Ta-

číla občanů kursov. Počet obyvatel v Holašovicích se snížil pro rok 1945 asi o třetinu, bylo posavenu několik rodinných domků (postavili si je na příklad občané Švacha, Dobřecký, Jan Dehner atd.) a mnoho je bylo nedostavěno. Sledováno je o tom, že lidé jsou na bydlení mimo české již nejsou důvěra a že bysou mnozí mít stálé soupeře.

Úrovní našich občanů soupeří i po různých stránkách. Dva druzí slavnici si koupili nová auta. Josef Piš "Poběda" a Milan Slávák "TfW". Oba mají podanou žádatost i další občané z Holašovic. Je zde celkem 8. V naší vesnici se objevily letničky, pracky, elektrické sporáky, televizory a nejdokonalejší německé fotoaparáty. Občané si upravují své byty a své domky.

Udnes je ovšem mezi občany nespokojenosť s určitými věcmi, je to všechna nespokojenosť vyrostlá na základech zvýšené životní úrovni a zvýšených požadavků našich občanů.

Založení
a vývoj ZS.

(Viz také záznam
na str. 41.)

Jednou z významných kroků bylo i to, že se učinily různé kroky k socializaci vesnice. Muži rolníci s vysokou hektarovou výměrou nebyli spokojeni s uplatňováním individuálního hlediska při napisování hospodářského směrného plánu. Většina však s tímto posuvem souhlasila. Vyplývá to i z usnesení ^{behuse} MNO (13. 10. 1949), na které byl hospodářský směrný plán podepsán i přes odpor předsedy MJSČL, že zaměstnanci nadloha nebuduji s tím plán splnit. Zdůvodňoval to tím, že místní statky mají zářeny tak, aby mohl být chodník zvýšený stav dobytku, ačkoliv všechno bylo jasné, že právě živočišnou výrobou je třeba zvýšit. Všechny tyto statky, to je zvýšení rozdílů a především živočišné produkce mohlo vý-

řešit výši syn zemědělského hospodáření, hospodařícího na velkých celech, za dokonalého využití všech mechanizačních prostředků a tím mohlo být JZD.

Na schůzi MNO, konané 22. srpna 1950 v kanceláři MNO sdělil předseda MNO František Peštuka po projednání stanoveného programu příslušném, že se v Hlásovicích usavuje přípravný výbor pro založení JZD. Sdělil příslušném členům MNO, že schůzce pokračuje v hospinci občana Lanischa.

Schůzci v hospinci zahájil zemědělský referent MNO občan Josef Pís. O hlavních rysech JZD promluvil zástupce OVKSC. Na dotazy o významu JZD odpovíděl Ing. Fejl z Dravy. na této schůzi se závazně mihlašilo do JZD 12 občanů a to:

1) František	Pestruka,	ředitel národní školy	1,91 ha	KSO
2) Josef	Pís,	rolník	4,35 --	KSO
3) Antonín	Král,	rolník	29,64 --	
4) Rudolf	Bryzula,	rolník	9,50 --	KSO
5) Ludmila	Langfortová,	rolnice	6, -- --	
6) Stanislav	Smolc,	rolník	7,26 --	KSO
7) Ladislav	Kožaný,	rolník	7,70 --	
8) Janěk	Černohorský,	rolník	9,96 --	
9) Karel	Uramý,	rolista	6, -- --	
10) Josef	Malyšek,	hostinský	1,85 --	KSO
11) Felix	Preida,	rolník	6, -- --	
12) František	Bordovský,	obecný	8 --	KSO

Uvedená výměra zahrnuje pouze pozemky na české straně.

Zakládající listina je v krabici dokumentů pod číslem 15.

Ustanovitelská schůze přípravného výboru JZD se konala 26. 8. 1950 v kanceláři MNO v Hlásovicích o 21. hod. Přítomni byli všich-

mi občané, kteří na schůzi 22.8.1950 podepsali, že vstoupí do JZD. Schůze se usnesla, že přípravný výbor bude osmičlenný. Předsedou byl zvolen Josef Píš, místopředsedou Zdeněk Černohorský. Oba funkce měly. Přípravný výbor byl schválen Okresní úřadovní radou ještě v srpnu 1950. Další schůze se konala 13. září v kanceláři MNO. Družstevníci se dohodli, že JZD Holasovice bude provádět návštěva u kanceláři MNO. Neplatil YLD, využitelného překvapení neměl žádostník srovnání úřadu, jehož působnost byla omezena vlastně jen k provádění výmlatu (mělo 2 spravy mlášťek), bylo schváleno Okresní úřadovní radou v Praze dne 18. září 1950.

Novému YLD nastal řetězec bojů za překonání všech překážek. A překážky byly z počátku obrovské. Družstevníci pracovali z počátku i plně zdarma. Nemísto se potýkali s poluvinními pracemi. Naše ženy nechály chodit na úřadovní pole pracovat, protože se obávaly, že nedostanou zaplaceno. Hodně starosti měli druzstevníci se společným usázéním dobytka, pro něž bylo třeba adaptovat nové stáje. Ale občanové druzstevníků i části občanů, zvláště členů missní organizace komunistické strany Československa, byly všechny počáteční políčky překonány. Nakonec druzstevníci dokázali, že taž forma hospodaření je jedině možná forma, která vede k socialistické vesnice.

Tak dělo po pravé v dějinách naší obce k praktickému uskutečnění principu rovnosti. Spravedlivé rozdělení pozemků po první pozemkové reformě bylo posuděno podle několika čísel.

V Holasovicích pracovalo v roce 1930 na zemědělských usedlostech celkem 114 občanů na celkové ploše 646,1 ha. (Byly to i polnosti v katastrech jiných obcí.) 99 zemědělců, kteří pracovali

na výměře do 10 ha obdělávalo 194,5 ha, s.j. v průměru než 2 ha (1,9 ha). Patnáct zemědělců, kteří pracovali na výměře větší než 10 ha obdělávalo 451,9 ha, s.j. v průměru více než 30 ha (30,1 ha). To znamená, že 13% zemědělců s výměrou nad 10 ha obdělávalo více než dveř desetiny půdy a 87% zemědělců s výměrou do 10 ha ani celou jednu desetinu půdy.

Už když během v úvahu, že mnozí z drobných zemědělců měli ještě jiné zaměstnání (i tu je ovšem slážka, zde by je hledali, když měli půdy dostatek), přece je tento nepoměr tak veliký, že již není třeba více dodavat. Snad jen ještě to, že sedlaci s vyšší hektarovou výměrou měli v obci (obecním zastupitelstvem) vždy většinu, takže mohli usměrňovat politiku obce.

Rady YSO posupně sílily. Počátkem roku 1951 mělo YSO i s nezemědělci už 41 členů.

20. března 1951 se konala první valná hromada YSO Hlavnice, na které bylo zvoleno předsavensvo a dozorčí rada.

Předsavensvo: Josef Píš (ředitel), Ladislav Kofaný (místní ředitel), František Černohorský, Ferdinand Kalný, Miroslava Šlechtová, Stanislav Smolec.

Dozorčí rada: Rudolf Brygula, Josef Šuáha, Josefa Šmolcová, Růžena Písářová, Alois Čech, František Brádovský.

Předsavensvo i dozorčí rada byly schváleny dnešším oddělením YNO v Opane 25. dubna 1951.

Prvňákův většina volitků doručila do YSO počátkem roku 1953.

MNO se zajímal o práci YSO a vše straněji ji podporoval. Staral se o to, aby bylo zajištěno provedení všech polních prací v YSO v agrotechnických lhůtách, o zlepšení plánování a je-

ho kontroly, o chránění držiteleho majetku a správné rozdělování důchodů, o rozšíření členovské základny a výchove a správné rozmístění pracovníků podle jejich kvalifikace.

Dne 27. 6. 1952 se MNO na své schůzi uvařel, že se postará, aby v obci byla provedena STTNP (hospodářsko-technická úprava pozemků), jež byla nutná pro JZD, aby se odstranila rozdílnost pozemků JZD, a jež mohla sloužit pro rozšíření členovské základny JZD. V začátku STTNP zasáhla významně i místní organizace KSO.

Hospodářsko-technická úprava byla provedena. (Doklady, dokazující správnost a oprávněnost jejího provedení jsou uloženy v archivu JZD.) Držiteli tím bylo posileno, mělo však stále ještě hodně jiných postupů. Jednou z nich bylo například to, že JZD, které měalo po provedení STTNP na 370 ha pozemků mělo 192 ha na polském území a hranice byla od 31. 10. do 16. 3. uzavřena, takže na jmenovaných pozemcích nebylo možno věnovat povoz. Bylo rozhodnuto nemocného provádění zimních prací a jarních prací. JZD žádalo o pomoc OV strany, oficiální hranice však zůstala nevyřešena.

Hlavním problémem zůstávalo i nadále rozšíření členovské základny. Rozšíření členovské základny brzdili převážně si zemědělci, kteří získali při rozdělení konfiskovaného majetku nejvíce statky a polnosti a měli i jako funkcionáři zemědělské komise nejdříve uliv na ostatní soukromé zemědělce, nacházející se dál mimo držitelsko. Byli to příslušníci bývalé strany Národně socialistické a příslušníci Čs. strany lidové a Čs. Sd. Dem. Tak i když bylo uvedeno, nejvíce hlasů při volbách získala strana Nář. soc. (v roce 1946). Tato strana měla v obci značný

Nliv a vysvornila vlastnost s lidovci blok, který byl podporován proti čisti i Soc. dem. To vše je patrné ze složení MNU. Nliv seho všechno se projevoval jen v dlech dob.

Nicméně YGD překonávalo měkký a tak se mohly projevit úspěchy, které nejlépe přesně doložily osudní zemědělce o výhodách YGD. Mezi ně patří příkladů z roku 1951.

Rudolf Brygula odpracoval celkem 473 pracovní jednotky a jeho žena 477 prac. jednotek. Za svou práci obdrželi celkem 104.579 Kčs ve staré měně. V naturalitách obdrželi 14,82 kg pšenice, 14,21 kg říže, 5,1 kg ovsy, 6,64 kg ječmeny, 15,35 kg brambor, 1.124 litrů mléka, 28,75 kg másla, 310 kg nepřívětiva masa.

Ivanislav Smolec odpracoval se svou manželkou 1.100 pracovních jednotek. Za svou práci dostali celkem 114.641,47 Kčs. V naturalitách obdrželi 24,05 kg pšenice, 18,63 kg říže, 8 kg ovsy, 13 kg ječmeny, 20 kg brambor, 1.200 l. mléka, 28,75 kg másla, 315 kg nepřívětiva masa.

V roce 1952 obdržel zemědělce Černohorský 75.902 Kčs a v naturalitách 5,91 kg pšenice, 5,90 kg říže, 5 kg ječmeny, 2,5 kg ovsy, 564 litrů mléka, 21,75 kg másla a 180 kg masa v živé váze.

Jakových příkladů bylo možno uvidět celou řadu.

Zemědělci přesávali mís měčiny k poukazování na so, že druhý servis nechávají na poli repačt pluky. Pro jiné úspěchy se zapomnělo i na so, že v prvním roce svého hospodaření muselo YGD začít repu.

Rok 1953 se stal, možno-li tak říci, rokem přelomu. Od počátku roku 1953 začali v YGD hospodařit téměř všichni zemědělci z Skolassovic. Družstvo mělo celkem 71 členů.

Na výroční schůzi druhý červenik 28.2.1953 bylo pro-

domnou cekem 60 členůšterníků a 78 hostů, členů okolních JZD, příslušců MNO, ONO, KNO, ČTK, STS atd.

Na členské schůzi byl mimo jiné seválen celostátní plán na rok 1953, doplněno představenstvo a revizní komise. Byly pověřeny členy závazky a vyhlášena výpověď konzervaci. Předsedou byl znova zvolen Josef Piv.

Nejdůležitější částí schůze bylo vyhodnocení a odměňování krajského výkonu a okresních výkonů v našem kraji. JZD Holašovice se za rok 1952 umístilo na prvním místě v kraji a na patnáctém místě v republice. (Viz krabice dokumentů č. 16-18a, 28.)

V roce 1953 začalo naše JZD pracovat podle upravených statutů, přijatých v únoru 1953 prvním celostátním řízením JZD.

Další výroční členská schůze JZD Holašovice se konala 11. února 1954. Tato, již členská členstvinná členská schůze hodnotila práci za rok 1953. Družstevní rady v následujícím roce mohly i když a problemy využívaly i sasních zemědělců do JZD, kterí se z neúspěchu stávají a domácího provozu ho řídí dopouštěli často hrubých chyb. Mnozí členštěrnici reagovali tak počínají a své domácnosti jak socha byla vloha, mnozí členštěrnici zcizovali druzstevní měřítko. Nedostatkem bylo rovněž to, že členštěrnici docházeli nepravidelně a nepřesně na členské schůze, jichž bylo celkem 12.

V roce 1953 bylo JZD posíleno slintavkovou a krušnoborskou, což umožnilo, že státní dodávky byly splněny i s největšími oblibami. Náročky JZD v tomto roce se projevily mimo jiné i v tom, že byly vyšetřeny dva kurníky, provedena adaptace výroba v č. 49 u běčna Josefa Lehnera, provedena oprava strojů a měřidel, likvidace kurářů, ve skla-

(Viz krabice dokumentů č. 19-21.)

díky obili byl příprav výsah. Družstvo zahájilo další traktor, celkem již třetí a další dva vlečky. Ve sláji bylo instalováno nové napínací zařízení a zařízení pro vývoz hnoje. U druhosenníka Aloise Schreibern byl adaptaci stodoly řízen kurník.

(viz krabice dokumentů č. 25-26)

Celoroční práci hodně pomohly našemu družstvu místní ženy. Předsedou byl znova zvolen Josef Pís.

Na sklonku roku zahynul tragicky druhosenník František Kaler (ročník 1928). František Kaler odvážel traktorem naloženou vlečku. K neštěstí došlo u Horního Benešova a to při svatém. Traktor se snažil opomalit jízdu s kopce do Benešova. Býda na vlečce mu však selhala něbo vůbec nefungovala a traktor nebyl s to zlehknout na zleďovatelné silnici užít. Vlečka osíčila traktor napříč silnicí a v tom okamžiku padl rychle vyskočil nebo spadl traktora František Kaler právě mezi traktor a vlečku. To vše je osudné písmo z fotografie, která je v krabici dokumentů pod číslem 22. V roce 1953 (1.6.1953) předaly ČSSS našemu JZD k upravení hospodářské budovy, část houžívka dobyka a poluossi (33ha) částečně zastavu (bývalý velkostánek L. Hlaváčka) v Hlavnovicích. Po letecké zastavu obdelávali druhosenníci již od jara. V obytné budově si JZD přidilo své kanceláře. Bylo rovnou možné definovat společně usájení všeho dobytska.

Práce za rok 1954 byla hodnocena na 5. druhosennivý roční členské schůzi 5.2.1955.

Hlavní dodávky byly za rok 1954 všechny splněny. Po stránce finanční byl celoroční plán splněn, nebyl však splněn po stránce výroby. Nedostatky byly často způsobovány špatnou

organizaci práce a mnohdy poklesem pracovní morálky.

Jádro pracovníků našeho pracovalo velmi dobře. Předseda YLD vyjednával vlastní překladem písemnice dřívějšího člena dřívějšího člena Josefa Herbera a řečenka Černohorského.

Družstvo adaptovalo mnohé hospodářské budovy, mnoho nových hospodářských objektů bylo postaveno. Po posídobě dřívějstva byla postavena (za pomocí oddílu kopané) nová mostní vaha. Výročním výrobkem bylo soho roku zaznamenanou větší hynutí selat a selas.

Výskup obilovin byl splněn 31. srpna.

O třech poskalo nás YLD nešťastí; vyhořela „Černá šopa“. Družstvo vznikla obrovská škoda, protože „Černá šopa“ byla plně jecmenem. Zajímavé je, že se to stalo v nednečer okresní správciadly, která se konala v Polásovicích následujícího dne. Meni vyloučeno, že svůj nebylo spojováno. Ohořelec vyhořelé „Černé šopy“ je na fotografii v krabici dokumentů pod č. 23-24. Některí dřívější členové navštěvovali druhovenní školu práce, kdežto nás byla nedostavěná.

V roce 1955 se nás YLD užitčně vystřídal se věni i když soho roku, i když někdy jen s velkými postřemi. To platí například o žnicích, kdy bylo velmi správné počítati. Mezi YLD a SJS vznikly soho roku růčise nesrovnalosti, které rovněž nepřispely k úspěšnému zakončení žní. YLD si však paradiло nežnicích samy, bez brigádnistů z města a G.G. splnilo svou povinnost vůči státu, kdy splnilo všechny dodávky na 100 %. V dodávce některých produktů (ne výrobeném masu, cukrovce, dřívější, vajíčkách) je nás obec v popředí všech v opavském okrese.

V roce 1955 mohela v zimě dřížstevní škola pracovat, učars
někdy melyla dostatečné. Některé své články poslalo YLD
do speciálních kurzů. Družbařských kurzů u Přemyslo-
vických na Moravě se zúčastnily občankyně: Anna Schreiero-
vá, Anna Matyšková a Miluše Kleinová. Jednoroční miss-
rovskou družbařskou školou navštěvovala Dana Koříšková.
Její matka Jaroslava Koříšková se velmi dobře starala o lí-
heň kurářů a následkem mohou mít ji i jejími
družbami ve filmovém číšeniku.

V roce 1955 postavilo YLD 25 „A“ bud. Další „A“ boudy (Viz krabice doku-
menné č. 29 a 31.)
hodlal YLD postavit v příštím roce. Tyto boudy pomoh-
ly dřížstevní snížit hynutí selas z osmi na 1,6 %.

YLD plépeňuje také chov skotu a so sviní, že provádí stálov
kontrolu užiskovosti a půkračuje k výrobu špachetek.

V tomto roce YLD zakoupilo na aukciích skuh 6 krav a
jalsovic. V roce 1955 slibili dřížstevníci dodat na vár-
moční skuh 1500 vykrmených kurářů.

Dobrov prací našich dřížstevníků ocenil OHV tím, že mu-
hle a nich vyznamenal. Byli to sice dřížstevníci a dříž-
stevnice: Adéla Koříšková, Josef Herber, Jiřina Kořá-
ková, Františka Brančová, Anna Schreierová (č. 26), Zde-
něk Černohorský, Leonhard Bráliš, Ladislav Kořaný. Vyzna-
mených bylo celkem 28, z toho 8 z Holasovic, t. j. plenýr 28 %.
Anna Schreierová byla KNU vyznamenána v Hradci u Opa-
vy odznakem významné pracovnice a dostala peněžitou odměnu.
Výše měsíční jednotky:

1951	1952	1953	1954	1954
96 kčs (stará měna)	127 kčs (stará měna)	22 kčs (nová měna)	21,60 děs	25 kčs

Přehledná tabulka stavu zemědělského průzdrova.

	1930	1932	1933	1934	1945	1954	1955
Slepice, kohouti, krůty + sošo YLD	2.639				1.310	4.168	2.894
						2.184	1.306
Hury, kachny, krůty	1.086				845		143
Ovce, berani, jehňata + sošo YLD					11	40	46
						33	35
Kory a kozy (a skopovina)	150	56	142	133	404		116
Prasata	453		377	440	172	703	484
+ sošo YLD						612	696
Clemenčí masnice, a masničky	23		32	44		65	63
Clemenčí kanci ^{= celk.} _{stav masna}	+		+	+		2	2
Skot	449		475	436	229	423	421
+ sošo YLD						402	401
Krávy (+ celk. stav skotu)	292		306	295		199	195
+ sošo YLD						181	178
Koň a hřibata	82		84	90	84	43	43
+ sošo YLD						38	38
Klisny (= celk. stavu)	38		25	44		12	18
+ sošo YLD						12	15
Něco svá					44	35	

Soupis průzdrova byl prováděn k čínské datu: 24.5.1930;
1.1.1933; 1.1.1934; 1.4.1945; 1.10.1954; 1.1.1955.

Je třeba uvážit, že stav v rubrice „1955“ je uváděn
k 1.1.1955, to znamená k datu, kdy YLD dodává velmi mnoho

na předvánoční trh. Plemenou prasnice a kanci patří všechny YL. YL zavedlo v naší obci plemenou chov prasat a slepic. Zabulký vyplývá, že prasata se chová v naší obci více než jednou solis než na příklad v roce 1933. Sledování to také o zvýšené spotřebě nepříjemného masa. Zabulký však také vyplývá, že krav se dřívěj chová mnohem méně než za první republiky. A motorka je již neni jedině jízdní záře, je namén vícet, mož jízdy nemohlo dojít ke zlevnění cen maser. Z uvedeného příkladu je však také vidět, jak neopodstatněně bylo upozornit nejmenších masiek zemědělců, že slavy dobytka nelze zvýšit, motorka místní osoby my pro to mají záruky.

Množení je sama skutečnost, že nezejmí se stájí se pro druhové chování mnohem více houživého dobytka. V posledních letech poněkud poklesl v naší obci počet koz.

Jíž před 2. světovou válkou byla v naší obci pomoravsko-
brněnská činnost. Ale již pak navázaly naši osvobození
pracovnice po 2. světové válce. Od osvobození bylo pro-
vedeno velmi mnoho oslav, přehlídek a různých oslav.
V oblasti divadelní nedosáhly Holašovice žádostek představ-
lečného mroně. V roce 1931 bylo na příklad sehráno 16
divadelních her, v roce 1932 6 divadelních her a v roce
1933 11 divadelních her. Výher her byl však, hlasně po-
dělji, mnohem lepsi než před válkou. Nejdůležitější zásluhou o osvobo-
zenové činnosti, hlasně o činnosti divadelní, měli členové Sokola.
V prvních třech letech po válce byly sehrány tyto diva-
delní hry: Chaloupky pod horami, Třetí zvončí, Perle pav-
my Serafinky, Vinnice. První z nich byla celkem plýtná

Osoblová
činnost.

Ochotnické
divadlo

operetka. Nejvíce se líbily „Perly panvy Serafinky“, které napsal občan Leo Freiherr. Hrály se v celkově pořádání a našli se lidé, kteří navštívili všechny pás představení. Při jejich návštěvách pomohlo hodně to, že v Slavonicech existoval malý písničkový sbor, vedený L. Freiharem, který založil jačtro a oporu divadelního sboru.

V roce 1948 napsal občan Freiherr žiraskovu „Lucernu“. Pak začali naši ochotníci napsat žiraskova „Olše“, po odchodu režiséra L. Freihera nás všichni ochotníci přesali hru žiraskova. Pak byl v divadelní činnosti asi dvouletá přestávka. Až v roce 1950 se našich ochotníků ujal Bohuslav Kupník, bývalý řídící městského reperátoru, který tehdy učil v Slavonicích. Napsal následující „Mordnovy rokly“, se kterou šli ochotníci z Slavonic v březnu 1950 do okresní soutěže. Zároveň se zde soutěžilo i s divadlem v Slavonicích. Zúčastnili se kromě našich ochotníků z Horního Benešova, kteří uvedli drámu „Strasky s Čertem“, ochotníci z Bohučovic, kteří hráli soudiskovou hru „Lest zamívaných“ a ochotníci z Olše, kteří zahráli „Kopí mléka“. Naši ochotníci získali druhé místo za Bohučovicemi.

V zimě 1952 sehráli naši ochotníci s nejvýznamnějším úspěchem divadelní hru Štoupeřnického „Naši furianti“. Hra se tehdy uvalila vikrás a po každé byla po sedm hodinách vyprodána.

Na podzim 1953 sehráli ochotníci z Slavonic pod vedením Boh. Kupníka komedii Aloise žirasku „M. D. Redigová“ a na jaře 1954 pod vedením Karla Švandy divadelní hru „Lumpaci vagabundus“.

V roce 1954 nacvičovali naši ochotníci opět pod vedením Boh. Kužíka Tylovu „Kutnohorské havíře“. Tato divadelní hra však v Slavovických nacvičena nedala. Jejího uvedení v Neplachovicích, pod vedením stejněho režiséra se zúčastnil Bohumil Dehner, který hrál s úspěchem jednu z hlavních postav.

V roce 1955 (v dubnu) uvedli ochotníci z Holasovic, tentokrát opět pod vedením Karla Švandy Šembery, „Palackého vědu Č. 27“ a v princi téhož roku pod vedením Boh. Kužíka Čapkovu „Masku“. Byla to nejlepší zahrana „Maska“ v našem okrese.

Kromě toho sehráli v naší obci několik představení čiži ochotníci nebo vesnická divadla. V roce 1954 sehráli ochotníci ze Slavkova v naší sokolovně Vrchlického „Noc na Karlošině“. Ochotníci ze Štětí uvedli Tylovu hru „Paní Mariánka, maska plukov.“ Missini „Jednosa“ uvedla v roce 1955 Moličrova „Chudáka manžela“. Byl rovněž uveden Tajovského „Ženský zákon“. Žáci osmileté školy z Neplachovic sehráli v sokolovně hru „Smetánka a sedm sprasliků“.

V roce 1953 navštívilo naši obec Vesnické divadlo z Prahy. Uvedlo v naší sokolovně „Maryšu“, „Trnec stříbrníků“ a jednu Štehlíkovu hru s dvojdenní problematikou. Diskuse se po představení zúčastnil sám autor Štehlík.

Velikým činitellem osudu na naši vesnice je biograf. V Slavovickách byl biograf už v roce 1931. Museo však bylo v roce 1933 pro nepříjem (vyplývající z nedostatků materielních prostředků) obecnouva zavřeno. Dosti řečeně před okupací půdil „Sokol“ pravou kinos, tentokrát už funkčnou.

po okupaci v Holašovicích kino nebylo, bylo přípravu až po osvobození. Kino nyní mědvaldáři dva filmy sýdne (kromě dětských představení), to znamená, že za rok překročí počet představení číslo 200 (dvacet), což se vůbec nedá srovnat na příklad s rokem 1931, kdy bylo 49 filmových představení nebo s rokem 1933, kdy bylo pouze 10 představení. Nedá se srovnat ani s pozdějším obdobím funkčního kina, které uvaldělo svůj program divadel sýdne a to ještě ne například sýden.

V Holašovicích bylo po skonci kulturní a osvobození říčka ještě mnohé a mnohé udělat. Bylo by třeba zmínit arní malý pěvecký sbor (činnost pěveckého sboru rozvíjel před svým odchodem z Holašovic poměrně úspěšně občan Leo Freiher) a opavskou činnost loutkového divadla, jehož činnost měkolik let po osvobození úspěšně rozvíjeli sokolskí dorosteni.

A závěrem ještě pohled počtu zámečnických zábav.

1949	1950	1951	1952	1953	1954	1955
7	11	10	10	9	12	9

VOK

Předjma obecní knihovna byla v Holašovicích založena po první světové válce (přesné datum založení není známo). Knihovna byla ve škole. V obci byla ještě jedna předjma knihovna, která patřila Sokolu. Obecní knihovna byla využívána velmi malá početnost. Je to vidět i z toho, že spolková sokolská knihovna měla přibližně jednu takovou množství knihovna obecni. To se množením odrazilo i v počtu

členů a v roční výpůjček. V roce 1934 (knihovnici byla tehdy učitelka Šnejdová) bylo vypůjčeno jen 631 knih.

Obecni knihovna byla asi v roce 1936 sloučena s knihovnou sokolskou v jednu obecní knihovnu. Sokolské knihy (sice i nadále patřily Sokolu, byly však v jedné místnosti (ve škole v Hlásavicih) a půjčoval je jedew knihovnici. Knihovna měla před okupací asi 1.530 svazků. Až do čísla 1.000 to byly knihy sokolské, ostatní obecní.

Po okupaci byly knihy na hromadě na školní půdě. Část patrně zničili Němci, část si rozbrali místní občané, z nichž mnohé knihy po osvobození vrátili knihovně.

Po okupaci zbyly celkem 574 knihy, z toho 229 knih sokolských a 345 knih obecních. Škoda na knihách činila 11.178 Kčs, škoda na zájemu 1.200 Kčs.

Bryzy po osvobození začala knihovna znova půjčovat. Byla umístěna zase ve škole v Hlásavicih. První knihovnicí byla učitelka masérské školy Marie Faberková. Dílny se v prvních dnech poválečných letech není podrobnejších zájnamů. Nejde proto možné uvést přesná data o činnosti knihovny v té době. Celku lze říci, že knihovna se dost rychle rozrostala a to hlavně díky ministerstvu informací a osvěty, Slezskému studijnímu ústavu, YSOZ a některým jiným institucím, které pomáhaly rozšírovat po hraničním knihovnám jejich knižní fond.

21.12.1946 se MNOV na své schůzi uvedl předsí knihovnu v domě č. 18 (domek občana Píše, v němž se narodil Pavel Křížkavský) po úpravě místnosti a pro knihovnika stanovil roční odměnu 1.200 Kčs. Na základě tohoto usne-

seni byla knihovna v roce 1947 přesťahována do muničního poschodi jmenovaného domu. Místnosti měly být podle učeseni MNO upraveny. Nicméně domek chátral a MNO se po několik let nepořádal ani o rátné osvětlení a výstavě knihovny v průjčovní době. Situace se v podstatě až do konce roku 1955 nezměnila. MNO roněž už jak nešelhal s vyplácením dotace na nákup a vazbu knih. V létě 1947 se stal knihovníkem občan Jiří Hlavnáček, který byl knihovníkem až do srpna 1950.

Předsedou první knihovní rady, která byla usazena někdy v roce 1948, byl občan Josef Galvas. Členy byli: Alois Kavan (pokladník) a Miloslav Weiss (jednací).

21. 4. 1949 byla knihovní rada (dále jen KR) na schůzi KR doplněna dveřma členy: Karlem Brancem a Věrou Starákovou. Novým předsedou KR byl zvolen Emanuel Schneider. Jos. Galvas se své funkce vzdal po nedostatek času. 8. srpna ¹⁹⁵⁰ se stal na schůzi KR novým jednadelcem mísso Miloslava Weisse (an Kavan a členem) mísso Věry Starákové Farmila Kirschnerová. Osasni členové pracovali nadále ve svých funkcích.

Novým knihovníkem za Jirho Hlavnáče, který odcházel na studia do Brna se stal Lubomír Javorník.

Knihovní rada se scházela tehdy, když soho vyjádřovala potřeba zajistění plynulého chodu knihovny. V červnu 1950 byla MNO schválena knihovnická úterka: Farmila Kirschnerová, Leo Freiher (mladší) a J. Schreier (mladší) čp. 123.

V roce 1948 byl připraven nový příručkový, řečenářský a literární seznam. Knihovna byla očistěna od brakové literatury.

kuny (Červená knihomra a s. n.), všechny knihy byly zabaleny a vyzkoušeny, drobnější vadu na knihách byly opraveny, ostatní rozbité knihy byly dány do vropy.

Jedna mísňos byla vyrobena a upravena jako čítárna. Všechny tyto míce si vyžádaly více než 200 hradnických hodin. Knihovníkovi pomáhali muži z hradnické mládeže: Jan Kaván, Jaroslav Slávař, vlasto Šopík a mnozí jiní.

V roce 1949 se knihovnička již slavněji účastnila slavnostního zahájení knihovnického kurzu v Ratajkovicích. Přednášel pak v knihovnických kurzech na okrese o katalogizaci knih. Byl také odměněn okresním knihovnickým inspektorem za práci pro VOK Slavovice knihami.

Velká výčista knihovny byla provedena dál v letech 1951-1952. Byly tendence vyřazovat nejen knihy bezcenné, ale i méně hodnotné. Často byly vyřazovány knihy ideově nepříhodné (Rukes, Rubinštejn, Tever, Pravda, Podlipská, Merimee, Korolenko, Dostojevskij, Raymond, Cooper, Věclíčka, A.C. Mar a jiné). Knihy byly vyřazovány na příkaz okresního knihovnického inspektora. Především byly některé z nich jako nově vydání pro knihovnu znova zakoupeny. (Na př. A.C. Mar.) Tak bylo v septembru první do konce roku 1952 zapuštěném celkem 409 svazků vyřazených knih, z nichž mnohé mohly v rukou schopného knihovníka být plnějším pomocníkem při vzdělávání našeho občanstva, zvláště staršího. Nevíme, kdo k podobným akcím dával pokyny, v každém případě to však svědčí o nevzdolnosti a polisiecké

krátkoprákosí něčimých činitelů.

Knihovna vznášdala v těchto letech několik čtenářských besed a výstavek knih.

za období 1952 - 1954 a první čtvrtletí 1955 není o činnosti knihovny přesných zpráv. knihovníkem byl všeobecně jeden čís Jaroslav Špačka. Připravovalo se sice, nedotčovala se však rádučkou půjčovní doba, nevedly se žádaty a knihovna byla málo propagována.

Rádučko a pravidelné se zase začalo půjčovat v dubnu 1955, kdy byl ustaven knihovníkem občan Kuča.

Navedená tabulka ukazuje aspoň v základních rysech vývoj knihovny.

rok	knih celkem	z toho mládež	z toho mládež muži	čtenáři celkem	z toho dospělí	z toho mládež	z toho mládež muži	výpůjčky celkem	obyvatel v obci	pojm.
1934	1538	-	-	-	-	-	-	631	-	Počet dnešní je r. r. 1936.
1945	544	-	-	-	-	-	-	-	-	
1946	692	-	-	-	-	-	-	-	-	
1947	740	66	113	64	-	-	-	336	840	
1948	920	-	-	78	-	Vice měsíční pohoršení	-	1469	-	
1949	1014	196	153	108	51	54	2032	-	-	
1950	1085	223	162	114	62	52	1577	783	-	
1951	1125	250	175	89	59	30	1405	755	-	
1952	1084	-	-	61	-	-	-	940	-	Brávky, neúplné
1953	-	-	-	-	-	-	-	-	-	} Nejd
1954	-	-	-	-	-	-	-	-	-	} Brávky
1955	1331	-	-	81	40	70	1151	-	-	

V poválečných letech se nejvíce často v měsíci listopadu, prosinci, lednu a únoru. Počet výpuštěců sice proti období první republiky nepostoupil v počtu asi třikrát, nicméně knihovna s tím spojená byla nemůže a musí získávat stále nové čtenáře, zvláště z řad mládeže.

Od roku 1949 je výpuštění mimořádně obecní knihovny i skupinou s knihami stranické "Dostwaldovy" knihovny, které si občané mohou půjčovat.

Bry po osvobození byla v hospodě Josefa Matyska (dnes Černy) založena mládežnická organizace SČM (Svaz české mládeže). Jejím prvním předsedou byl Jan Kořaný. Skupina SČM sice měla hodně členů, bry se však rozpadla. Stalo se to hlavně tím, že svou činnost obnovil v Holasovicích "Sokol", který měl v naší obci starou a poměrně silnou tradici, takže členové SČM přestali nášim do Sokola.

Cínskost "Svaz" byla obnovena až v březnu 1950. Až do srpna 1950 pracovali holasovičtí mládežníci spolu s neplachovskými v jedné skupině. Skupina se scházela v hospodě J. Matyska a jejím předsedou byl Oldřich Fojsík z Neplachovic. V srpnu 1950 se skupina rozdělila na dvě samostatné organizace. Předsedou skupiny ČSM Holasovice, která měla více než 30 členů se stal Lubomír Fárovík a po výběru schůzi v roce 1951 Jaromír Černohorský. Po Jaromírovi Černohorském byl předsedou skupiny ČSM František Kostíška a po jeho odchodu na vojnu Dražomíra Frenglová. Skupina trpěla, hlavně ve svých počátcích, generací ne-

Organizace
mládeže).

moci - schůzováním. Zapojovala se do kulturního života obce, její hlavní zásluhou jsou však a upřímně mnoho YL, které skupina odpracovala bezplacně a nepísaně slovky břidlických hodin. Rada MNV sice činnost také velmi vysoko ocenovala.

V posledních letech se ČSM u obci výrazně projevoval.

Rada žen.

^(Viz krabice dokl. koledovenský výbor žen) Československý svaz žen byl v naší obci založen v roce 1952. Jeho první předsedkyně byla občanka Bartošová, po ní pak od roku 1954 občanka Škrabová. V tomto roce byl Československý svaz žen přejmenován na Radu žen (dalej jen RŽ).

RŽ patří v naší obci mezi složky nejaktivnější. V mnoha věcech dovedou naše ženy především i zahanbit naše muže. Jejich práce je drobnější, ale často velmi obsáhna a dosýká se různých dnianek života v naší obci. Ženy diskutují na svých schůzích o posavení ženy u nás a v kapitáleckých státech, jsou iniciátorky dobré zábavy (oslavy MZL, MZS), pečují o čistotu a řádný chod distribuce, starají se o čistotu obce, pokračují u výšších orgánů při významných našich občanů.

Ženy si často věmly neukázeného místodržitelského STS díky nejmuži. Kurs řídí, kterého se zúčastnilo v roce 1952 draces po žen, a který pokračoval i v dalších letech, byl rovněž akcí RŽ. Rada žen se postavala o zřízení šermy svršků k čištění trávy a o zřízení mateřské školy s celodenním provozem.

Hlavní zásluha našich žen při výstavbě naší vesnice však spočívá v jejich každodenní pomoci YL, hlavně o žnich a při pořádání různých akcí. Naše ženy byly jedny z prvních, kteří

pracovaly brigádnicky při adaptaci prvního držitele vůjho krasnina. Byly také hlavnimi a nejspolohlivějšími pracovníky adaptaci masérské školy. Přísluhou RČ se osmnáct žen nás obce stalo členkami YZD. Dále pracovaly (až do roku 1955) jako brigádnice.

Nejvíce nás ženy se zúčastnily různých zájezdů. (Na vý.
do Švábska) Občanka Banošová a Konišková byly za od-
měnu v Praze. Na zájezd v Praze byla rovněž občanka
Simečková. Občanka Smrková byla za dobrou práci pová-
hána k předsedovi ONV.

Rada žen je svou mati spolehlivým pomocníkem a oporou
MV.

Hasičská jednota měla v Skořicích dobrou tradici i před
druhou světovou válkou. Jenkrát více či méně soustřídila
se německými „Feierwehr“, kteří měli od roku 1933 prová-
děti mějnské srážky u mějna.

Po osvobození (za okupace byla hasičská jednota samozřejmě roz-
puštěna) se členové jednoty ihned chopili práce. Měli ně-
kolikrát možnost s velkou či menší výsádkou hasit
pri požárech. Poprvé po osvobození hasili při požáru ve
velkostatku občana Havelíčka, kde blesk zapálil chlévy. Na-
másle požárovosti a rychlému zásahu zahánila nejednot-
nost hadicových hlavic. Při požáru ve Skořicích v jinim
nechytral skříňka. Naši požárnici pomáhali hasit i jeden
požár na polské straně.

V roce 1953 se naši požárnici zaseouřili s izolací okolních

domů mě požární dřívostevní šopy. Hlasili rovněž požár u občana Mikrova Schreiera a Neplachovcích a u občana Fojtíka.

Organizačně se hasicí ská jednota mnoho neměnila. V roce 1950 se mimo odstranění občana Antonína Ochrava stal starostem jednoty Jan Slaváček, její dlouholetý pokladník, který je starostem jednoty dodnes. Lesava výbavní se podstatně neměnila.

Na jaře 1953 dosáhla hasicí ská jednota nový organizační řád a přijala nový název: Místní jednota požární ochrany u Stolářovic (dále jen MJO).

V posledních letech došlo ke značnému rozšíření činnosti MJO. Přispělo k tomu ne značné míre zapojení žáků a dorostenců u MJO.

V roce 1953 se MJO účastnila celostátní soutěže třími družstvy: žáky, dorostenci a muži. Žáci a dorostenci se v roce 1953 (u okresu) ve Velkých Poříčích umístili na prvním místě. Mužům selhala sítkačka a byli mimo hodnocení jako poslední. Byli však jediným mužstvem u okresu, a proto se dostali do okresního kola. Ale i tam jim sítkačka selhala a byli znova hodnoceni jako poslední. Žáci se u okresu umístili na druhém a dorostenci na třetím místě. Soutěž odkazovala jednu velkou slabinu místních požárníků, meziopolehlivou sítkačku. Požárníci se poučili a dali ji okamžitě do opravy.

MJO se zapojila do práce u obcí i jinak. Její členové konali prohlídky domů (komínů a studni) a činili preventivní opatření k odstraňení nebezpečí požáru a zajištění

hygienu v obci. Prácastřovali se rovněž shánkou řepeňského škol a žárových mazí u ŽD. V roce 1953 na příklad město přišel pracovních hodin, ke kterým se zapojili, odpracovali ve žárových pracích a měli výmlatu celkem 1920 hodin.

Nejvíce zásluhou činnosti MYSO je organizace a vedení žárových hledek.

V roce 1953 byla znova otevřena požární zbrojnici; adaptace místnosti byly provedeny již dříve. Blíživá ještě opravila než, která hrozí sesušení.

V únoru 1953 opustil jednoznačně jeden z jejich zakladatelů a nejzastoupenějších členů bratr Emil Slaváč.

Mateřská škola byla po otevření znova otevřena 3. října 1945 v budově národní školy, kde byla již před okupací. Ředitelkou mateřské školy se stala Marie Faferková, která působila v Hlásovicích již před okupací od 1. 9. 1931 až do roku 1938. Právila se v roce 1945 z Jilemnice.

Práce v mateřské škole byla poměrně řídká, mohlo být nábytek a pomůcky se z velké části pořádaly, byly patrně rozkradeny. Zařízení bylo proto provizorní. Pro 46 dětí byly na příklad jen 4 stoly. V roce 1946 zakoupil MNO 30 židliček a nejnutnější zaměstnávací pomůcky a selskýchovné nářadí (švédská lavice, žiněvka, houpačka). V samém roce dal MNO do mateřské školy novou podlahu; v roce 1952 byla položena podlaha i do šatny. Do šatny porídil MNO také nové linoleum.

Po první republice byly v Hlásovicích (od dubna 1933) dne

Mateřská
škola!

materšské školy. Materšská škola umístěna v národní škole měla jen jednu misiost. (Druhá materšská škola byla umístěna v obecním domě u nádraží). Po osvobození byla připravena jen jedna materšská škola, měla všas tři misiosti: šatnu, hernu a misiost, kde děti spí. Kapacitou se sice nová materšská škola oproti starým materšským školám vyrovnila, nemohla všas sloučit zvýšeným požadavkům obce. Hodné masek bylo zaměstnáno v YSS a bylo řeba plánovat je starostí o jejich děti na celý den. Bylo všeba škol u rošně. K tomu došlo až v roce 1955, v lete a na podzim, kdy občané začali z iniciativy MNO a RZ stavit přípravek k národní škole, určený pro materšskou školu. Přípravek nebyl v roce 1955 pro nedostatek materiálně dokončen. (Viz krabici dokumentů č. 11.)

V roce 1954 odeslána materšské školy do Ostravy Marie Fafertová. Od té doby působí na jejím místě Ludmila Hrejsemová.

Tělovýchova.

Sokol.

[J. i. Sokol Holasovi-
ce byl založena v
roce 1919; ustavující
články se souhla-
sily 5. října 1919.]

[J. i. Sokol slovenské
měla pobočka v
Kamenci, která by-
la založena 27. 1. 1929.]

[V roce 1936 měla J. i.
Sokol slovenské 83
členy (33 mužů a 50
žen). Pobočka v Kamenc-
ci měla 23 členy (15
mužů a 8 žen).]

Za první republiky byl Sokol v naší obci velmi silnou or-
ganizací. ^(viz k. 8. 57) Kromě všeobecné činnosti využíval i činnost osvědo-
vov. Sokolu patřilo i prukové kino, které bylo umístěno v sá-
le hostince Rudolfa Larische. Knihy v obecní knihovně
patřily rovněž z věsti čassi Sokolu. (Až do čísla 1000.)
Nebylo by však správné domnivat se, že soubor prací dělal
v Holasovicích jen Sokol. Podle zápisů ve staré kronice by-
la v organizaci všeobecné i osvědčné činnosti stejně aktívna
Dělnická všeobecná jednota (DvJ), která měla v Holasovi-
cích jen o mnoho méně členů než Sokol. V DvJ mě-
la své vlastní ievitá a divadelní rekvizity a všeobecné na-
řadí. Její činnost však nebyla tak sláda jako činnost Sokola.

jmena v letech krise. Je to pochopitelné, protože v městech byli převážně dělníci a zaměstnanci.

Na dva cvičenci z Holasovic cvičili v Orle na meplachovické farě.

Na okupaci se samozřejmě necvičilo a ani jiná činnost se neprováděla. Sokolský majestek se, až na selského městadi, provázel mesi členstvem a místil se Sokolu až po osvobození. Úměchání našich "Městců" bylo séměr vždy bezprostředné. Až za okupace, po pákazu činnosti Sokola nepolevilo ani široký poust mesi jeho členy. T. so náměstku městouvala národnostní ústav fasicistů.

V roce 1945 začal Sokol činnost za několik týdnů po osvobození. Jeho založení mělo neprimo k rozpadu ŠČM (Svazu české mládeže), jehož členové přesoupili do Sokola.

Prvním starostem Sokola byl australský stavár, prvním místním funkcionářem Jan Frants, vzdělávacího František Pessuka.

Místním selskému i divadelní činnosti byl po okupaci veliký. Od počátku cvičily všechny skupiny: žáci, žákyně, dorostenky, dorostenky, muži i ženy. Cvičilo se v sále hospodnice Rudolfa Larische. Část poškozeného městadi byla obnovena v obci, něco "ziskala" jednota z rybářských selských cvičen z Opavy a zbytek byl nahrazen místním jiným.

Místní koně se na místě používaly pro přesypy po velmi dlouhou dobu dloníky líscký gál. V lete se facala prováděla i lehká atletika. (Dříve byl sokol orientovaný výhradně na gymnastiku.) Činnost rozvinula i dorostenec'ský sábornický oddíl. Jednota si vychovávala i své vlastní cvičítele a zdravotníky, které posílala do pomahadelských, cvičíselských a

[Poslední výborevná schůze měst okupací se konala 8.9.1938.]

[Cvičení se začalo v srpnu 1945.]

[Pobočka v Kamenci nebyla obnovena, 18 členů se do pokojů byly přesunutily do Holasovic.]

[Prvním místostarostem byl Jan Štrivnáček, následně Jaromíra Pavlová. Členy prvního byly: Gabriel Šavorník, Václav Schreier, Marie Fabertková, Alois Karan, J. Konigsova, J. Frenzel, Antonie Ochvatová, Alois Schreier, Ann. Glansel, Jan Vincencík, Josef Galvas, Josef Durdík.]

čtravošnických kursů. Pokud byly v prvních letech po osvobození uvedeny nějaké divadelní hry, měl s sebou hlavní představitel Sokola. Sokolská dorostence i vlastní iniciativa vybudovat li jevíše pro loutkové divadlo a po několika letech na něm inspirovat mimožvali činnost. V době, kdy začínaly loutkové ří, byl Sokol mezi méně než roky činnost do salónu hostince J. Matýška, mosazě v sále hostince Rudolfa Larische byly prováděny adaptace, aby tam mohlo být umístěno místní kino. V sále hostince Josefa Matýška členové Sokola namalovali i masky na Všeobecný slet 1948.

Ale v té době začal už Sokol pracovat na úpravě vlastní selskociety. Dnešní selskocietna byla vybudována ze staré dvorské volárny. Volárna se však již více než dvacet let nepoužívala jako slají pro dobytka. Na jednom konci, směrem k Opatovici, stál bývalý majitel veřejný, na druhém konci, směrem ke skole měl obecní galvanizaci být a hruškový dílnu. Přeskočit sloupnil jako skladisko. V budově bylo šíbe vybourat nebo vypalování hrnců a kachnína, rozbít a odstranit mohutný resonový žlab, zahmožit se po celé délce slaje, bylo šíbe podstatně níže položit podlahu a využít mnoho množství hliny, položit podlahu a další a další práce, které si vyžádaly několika sític pracovních hodin. Nebylo však sítě jediného člena Sokola,

[Původní plánovací sokol sálov v selskocietni na počátku 50. let 20. století. Selskocietna byla postavena v roce 1948. Sokol byla ponechána mimořádnou dobu kvůli výrobeně s majitelem. Později majitel budovu Sokolu daroval.]

Bývalý majitel velkostřediska Sokolu původně volárnu využíval ke svému selskociety. V roce 1948 byla ponechána mimořádnou dobu kvůli výrobeně s majitelem. Později majitel budovu Sokolu daroval.]

[Pracovní povinnost muže byla 100 hodin, a muži povinnost řídil 50 hodin.]

[V roce 1948 měl Sokol v selskocietni 10 členů; 7 mužů a 3 ženy.]

aby mohl pracovat aspoň několik hodin. A i některí nečlenové pomáhali. A tak kolektivní vůli a kolektivní silou byla vybudována potřebná a potřebná selskocietna.

Na Všeobecný slet 1948 se členové členové připravilo dřevo. Přesná čísla už dnes nelze zjistit, bylo jich však hodně,

příslušného se slesy za první republiky. (Jen členům dorostenek bylo asi dvacet a členům dorostenek bylo asi patnáct; na slesy bylo také mnoho necvičících členů Sokola i nečlenů.) Po řešení skolském slesy Činušské Sokola pomalu upadaly. Starý členové a hlavně staré funkcionáři přestali ve významné většině pracovat. Divoty jejich mohou být považovány za charakteristické. Jejich postoj nepřidal chuti do práce ani mladším členům. V době, kdy se do Činušské Sokola s kopce se opívaly hlasy, že mohou být na nich místech rozechánii starí funkcionáři. Je jisté, že některé "vyakčňovací" akce staré funkcionáře znechucovaly, hlasní měřítka byla však v tomto, že starí funkcionáři neměli samici pracovat a tím se mohly dříve sami ze svých funkcí vzdídat.

Především v roce 1948 se Sokolu často vysíkalo, že je národně-socialistickou organizací. Nebezpečí, že by somu přesně tak bylo, všobec však bylo, že u nás mohou členové této strany v Sokolu hrát klíčovou roli. Docházelo k pomalejšímu prosazování ideologie obou větších složek. To je jisté také jedna z příčin pro nedění Sokola nechápaného po roce 1945 pochopitelně zastávajícího filmů a divadel, se kterými se většina vlastního kina dostavovalo po dlouhou dobu.

Po roce 1948 se ve vedení Sokola vysíkalo mnoho lidí. Starostem byl do roku 1950 Fr. Pavlásek, v roce 1950 a 1951 Fr. Miroslav Pavlásek, v letech 1952-1955 Š. Peškuková. Činušský byl (až na fotbalisty) slabý. V selských se sice čas od času hrál sokolní tenis a na hřištěch výběrová, jednou měla i cyklistický oddíl, prováděl však složky necvičily. (To na žáky a žáky.) Pokud byla v selských parvou významná Činušská, provozovaly ji spíše složky ženské mezi mužskými.

[V roce 1948 členům na řešení skolském bylo jen jedna dorostenka.]
[Sokolci bylo zjištěno, že na slesy v r. 1948
členů: 4 žaci, 9 dorostenek, 9 mužů, 16 dorostenek
a 11 žen.]

na I. celostátní sjezdu
doklade v Praze v roce
1950 měl Sokol 140 členů: 94 mužů a 46 žen.

Oddíl
Kopané.

Oddíl Kopané, který byl založen v roce 1954 je součástí naší DSO Sokol. Spojení se Sokolem však bylo dosud dlouhou dobu jen myšlenkou, vnitřně je nislo neexistovalo. A vina byla na obou stranách. Jako na všech vesnicích i u nás byla již za první republiky celá řada chlapců, kteří se chloubali kopanou a byly i náznaky jakýchsi klučovských klubů. Tato chut "páček si" byla za okupace brzděna, ale po osvobození propukla v dvojnásobném silu. Mědění Sokola nemělo pro tyto snahy porozumění. Převládala myšlenka, že chce-li někdo být členem Sokola, musí navštěvit do silování a plnit pákladní povinnosti. V zadaté se je nařízení správají. Jejich povýšení slavnostní a nechota písat "sporcovce" (sak si říkali za první republiky) a udělat z nich řadu členů Sokola však z toho důvodu vysvětla ustálenou formulí, že byl Sokol ohrazen jako osnatým držetem před možným upádem někoho moučku, a sice tím odrazovala všechny, kdo pomyslil na to, že by mohli v rámci Sokola "kopat". Sokol ne byl považován všemi kopanou za sport ani národní hru. Tato mechanika byla však často ~~přiměřenou~~ samostním fotbalistům. Bylo mezi nimi mnoho laiků a lenochů. Ti tuto provozovali na místech nevhodných a místy i na místech zakázaných. Nebyla to však jen jejich vina, že nemohli hrát. Po osvobození se fotbalistické sily začaly organizovat a využít té méně energii dojďovat k hře. Fotbalisti začali hrát fotbal za jiné kluby, především za Brumovice. V roce 1954, před začátkem oddílu v Holašovicích jich za jiné kluby hrálo už 25.

ni seky však jessé nebylo ani u MNO ani u Sokola dosi proumění. Tehdy oáhli fotbalisté k možnostem sice nevhodném, klený robovali mnohé mase občany, kteří však přiznat, že reálne řešení k vyřešení problémů. Kteréhož dne ráno byly ti a plány popsaný nápisy: "Dejte nám hřiště!" "My žijeme hřiště!" "Děláme hřiště, řídíme hřiště, odpovídáme hřištěm." a pod.

V jinak v roce 1949 se sice jednalo o přípravu hřiště nedaleko místního svazu, nedaleko místna kde je dnesní hřiště. Občan Vojtěch Lanisch byl ochoten uvolnit pole na hřiště výměnou za jiné pole. Vinou mnoho však záležitostí nebyla využita.

Oddíl kopané byl založen v březnu 1954. Soustředili se u něm místní fotbalisté, hrající i v jiných klubech. Prvním předsedou byl František Kuvík, prvním kapitánem oddílu Bedřich Černohorský a organizátorem referentem Macej Macháček. Treningu vedl Josef Vild. Činnost začal oddíl kopané 11.4. 1954. V hřišti se hrálo a pětkrát. Počet na město sice hodně macej, ale své členy v oddílu občas vydělali. A po čase posavili i žasy. [VKOč. 39.]

V roce 1954 sehráli fotbalisté celkem 28 zápasů; z toho 10 místních a 18 místrovských. Z místních zápasů fotbalisté prohráli, a jednom remisovali a osm vyhráli; z místrovských zápasů prohráli, a dvou remisovali jedenáct vyhráli. Oddíl získal 24 body (brankový poměr 63:27) a umístil se v okrese na druhém místě, což je išlo velmi pěkný úspěch.

V roce 1955 získal oddíl kopané osm nových členů a 18 dorostenků. Oddíl měl v tomto roce 33 členy. V jeho čele byl funkcionářský výbor, jehož předsedou byl František Kuvík, organizátorem referentem Josef Falva (mladší), pokladníkem Jiří Blažek, kapitánem oddílu Bedřich Černohorský, zdravotníkem Bohumil

Dehner a vedoucím mistrem milos' Rychta. Trening vedl Bruno Gajšorek, který se zúčastnil jednosejdevnáho stásního kurzu trenérů kopané. Jeden člen absolvoval kurz rozhodčích. Člen oddílu Josef Falva byl v roce 1955 členem OS sekce kopané.

V roce 1955 sehráli fotbalisté 15 přáteleckých zápasů (z nichž 11 vyhráli a 4 prohráli) a 12 místních. Z místních utkání 7 vyhráli, 2 prohráli, v jednom remisovali a ve dvou ziskali konsumacní výsledek. V soms roce hrávali fotbalisté 19 zápasů. V červenci (1955) se oddíl zúčastnil turnaje v Chlebičově, kde se umístil po sedmi mužstev na prvním místě a jeho tým byl fiktivní kompletní dresy pro celé mužstvo. Na turnaji v Brumovickách se fotbalisté umístili po římském druhém na prvním místě. Z ostatních činností oddílu je řečená především mísť jeho pomoc Y.S.D., kde členové oddílu odpracovali při římských pracích a místním výmladku celkem 1270 hod. Při stavbě maderáské školy a jiných pracích organizovaných M.V. odpracovali 830 hod. Členové se zúčastnili i řečených výpadových hnut. Kolem hřišť si fotbalisté vyzábeli sítory a hry a dokončili stavbu žádny po rozhodčí i mísťovo. Některí členové oddílu se zúčastnili návštěvání divadel, měsíční výstavy na výročné selskocínské akademii. Fotbalisté se zúčastnili v dresech oslav 1. máje v Opatově. V soms roce pořádali fotbalisté dvě sáňční zábavy. Obraz oddílu činil na rok 1955 přes 7000 sčs. Pracovala členové fiktivní v roce 1955 P.P.O.V a devět výkonnostních síní.

Nejdůležitější váslna oddílu Kopané spočívá v tom, že dovede získat do svého řadovu sy z občanské mládeže, kterí by jinak do selskocínských a na hřiště nevkrocili. Budoucnost ukáže, zda je oddíl sice bude mít větší a vychovávat a zda bude sice

uvede ukázky svých seřád napsaných.

Herber Fenzl

Kronikářský zápis za rok 1956.

Povědomí situace.

Do nového roku nastupovala naša obec hráz, kterou si vzdala svých náspechů, ale zároveň i odpovědnosti vůči naší společnosti. Naše obec je převážně zemědělská a vztahuje se na ni směrnice druhého pětiletého plánu o rozvoji zemědělství, které určuje rozdíl mezi žebekovou výrobou o 30% s měsíčním růstem římské výroby. Situaci a možnostmi výšení zemědělské výroby se zabýval MNO, ZKD a místní organizace KSO. Ropbarem celkové situace bylo zjištěno, že v slatinnicích je celkem 507 ha orné půdy, ostatní půdy je 63 ha. Z toho ZKD obhospodařuje 521 ha, soukromém sektoru i se záhumenky naší 49 ha. Další rozšířování půdnic základny v naší obci mení možné. Je sedly nutno zaměřit se na racionelní využití této půdy, která byla obdělávána. Rovněž rozšířování členové základny ZKD z místních zdrojů, to je ze zemědělců soukromé hospodařících, kteří je už jen mizivé počet, by nebylo malé náplachy, protože se jedná buď o lidi přešlého nebo nemocného nebo sakoně, kteří nemají chuti v zemědělství pracovat. Dnešní stav členstva je s tím nejen obhospodařit, ale také plně využít jak půdu, tak i římskou základnu ZKD. ZKD se sedly musí zaměřit na zpracování římské výroby, se kterou musí úměrně posupovat i využení výroby rostlinné a tím zajistit dostatek krmiva pro vlastní výrobu, protože jen tak

je možno dosáhnout zvýšení rentabilitu oboru setkem odvětví, což
se dá mít projevit ve zvýšení pracovní jednotky.

YSD slíbilo, že využije v roce 1956 každou sklizenou plochu k o-
děti směsíkami pro zelené krmivo nebo silážování. Rádiuov kultu-
rator brambor zvýší jejich výnos na 180q na ha. (Tenso rá-
mík byl prokročen.) Lepe využije mechanizace a nových skliz-
ňových metod. (Kombain, sušárna.) provede rádiuov sklizení semel-
nářských dílců tak, aby byly zajištěny dostatek kvalitního
semen pro následující rok. Zajistí možnost rok i dostatek kvalit-
ní sádby. Vynaloží dostatek směsík a provede rádiuov silážová-
ní řepuho cházku a řízku. Jíž v současné době (1956) zajiší
YSD možnost řepné siláže z 1500q na 2000q. V rámci této vý-
robky provede výběr skosu pro vyběrovou stanici. Aby to všechny
kusy byly vysázeny v jedné stanici a bude jim věnována zvláš-
tní péče a mimořádná v nich kontrola užitkovosti. Uspokojí-
ráv sási pleněnou v fabriku bude požádat, aby zařadil mal-
é hospodářství mezi pleněnářská hospodářství v chouvu skosu.
YSD slíbilo poslat 5 řešimanových bud. Některé budou fungo-
vat a rozšířovat kontrolu užitkovosti trávnic. Dostat je můžu-
mo řest kusů z nichž si jen ve sási pleněnou knize a v
v krajské pleněnou knize. Na autori dodá YSD 70 kusů pl-
eněných trávnic. YSD vysává rovněž saláš pro odchov jed-
notlivých kameňáků a dokončí výsadbou dalších deseti. A bud
jmetkům i surdiím výhodem.

Pakové byly možnosti masoho YSD a YSD sektu možnosti
velkou využilo. Napomáhal k tomu i MAF, který kontroloval čin-
nosti STS i YSD a byl napomenut v odstraňování chyb.
Občas opatření s porozuměním, stejně jako minulého roku, pravid-

halo zveleboval obec a so upravou vlastních domků i obecních objektů.

16. srpna 1956 bylo provedeno nové vyzývání státní hranice. Prováděli je příslušníci polské armády. Hranice vede myní od Skrochovického splavu směrem na Vysokou, po obci Vysokou se stáčí a ide přibližně rovnoběžně s horní svrkovskou cestou směrem na Držkovice a před držkovickým kasárenstvem se stáčí "na kamená" opět k Drahici. Splnilo se tak davné přání našich občanů. YZO bude sed' moci pečovat o svá pole i v zimě. Hranice bude snad otevřena už na jaře.

Na podzim téhož roku navštívil občany Jan Schreier bohuslavský svaz. Z slavností byl v Budějovicích svazu také už předseda YZO Josef Píš. Jan Schreier byl v Sov. svazu jako člen. Navštívil několik měst, hlavně však pobýval v Moskvě, kde navštívil mnoho divadelních představení a koncertů, všechny zeměděleckou výstavu a různé paměti hodnosti. [Viz K. B. - 53.]

Ko smýšlání obce se odrazily události ke kterým došlo v Maďarsku a napadení Egypta Izraelem, Anglie a Francie. Občané byli loupeživým vpádem Izraele, Anglie a Francie. Kášli se i některí jednotlivci, kteří vprád imperialistů schvalovali, ovšem ien úkratkem a nevěřejně. V té době bylo lze pozorovat i jisté povýšení obytnu některých produktů v naší jednodušši, hlavně soli a mydlu, sedly prdušků, o které byl v minulé válce největší zájem. Kupovalo se také dosud hodně konserv různých druhů. Našupující horečka však netrvala dlouho a počínala se v naší mimo jiné mezičky. A bylo to tak dobré, protože už ne říkáme 19.11. se naši občané doveděli o dabilovém snížení cen některých produktů. A hned ráno bylo možno se setkat u našich občanů s výsměchem na ad-

pozvánky, které sáh horlivě nakupovali konzervy, mycí a holičky, ne zlevněné.

Koncem roku pobýli v naší občanské a v občanských, jejich manželkách, v západním Německu. Manželky sechov občanů sotížily s "modré" a jejich rodiče, které po roce 1945 žili už v naši obci a čekali, že slibování a Rasiborská připadne k Československu, se vysochovali do západního Německa. Po jejich příchodu byly možná důvodem v obci Kereš, že se nás živoucí měli s životním životem v západním Německu vůbec srovnat. Z jejich rukou vyskočilo majevo, že ne všechni mají možnost opatřit si výnosný "kleft" a mít pak v každém pokoji svého bytu televizor nebo si koupit auto. Ale nesučime se na to že divat, jak se správně vydávala jedna občanka z Holasovic, jen sama majesníka, ale také sochy, kdo tam je celodenně nebo slouží. Bajímaré je to, že je agensi přemlouvavli, aby v západním Německu zůstali a slibovali jim také finanční podporu.

K idealizaci pomoci v západním Německu přispěla také to, že si některí občané holasovic dosud nechávají posílat ze západního Německa peníze, které byl u nás před lety nedostatek, ale kterého máme v současné době už dost. V západním Německu to pak i mezi prostými lidmi podporuje domnění, že u nás je bida.

Tuto okolnost posvrdila i Marie Gaufová, bývalá občanka holasovic, která se provdala za Němce a pro spolupráci s fašisty byla odsunuta. Marie Gaufová navštívila lesy holasovice a byla prokápana tím, co u nás všechno máme a jak říkáme. Prohlásila, že už nebude přibuzním posílat sbírky, které u nás mají a na které musí doma dojít pravomoc a řešit.

V říjnu rice mělo už sedm občanů sloučovacího selektoru. Do konce roku se bohužel nesplnilo přání ani jednoho živatelského člena a tak nepřináší než čekas na měsíc v příštím roce.

Povětrnostní situace.

Povětrnostní situace byla v říjnu rice velmi nepříjemná. V lednu bylo poměrně mírné počasí, až koncem ledna nastaly silné mrazy, které trvaly sice až do konce října. Mrazy dosáhly až na -35°C v obci Emil Hanel, bydlišti „Na závodi“ v Úpavici naměřil na spolehlivém seploměru až -32°C . Napadlo se hodně sněhu. Počátkem října nastala silná blesva, takže sníh ležel několika dní i přes živý důl. Těžko je využít všechny březové sníh zasahoval, mrazy však už nedosáhly více než -5°C . Léto situace byla dosud deštivá, ale mnohem méně než loniho roku, takže se o živých pracovalo mnohem lépe než vloni. Konec léta a počátek podzimu byl velmi netknutý; slunný a poměrně suchý. V polovině října nastal najeďnoucí úplný obraz. Začalo den ze dne prázdné, mísí se sníh a zamračilo. Toto počasí se udrželo až do počátku prosince. Pak nastala bouřka. Počasí bylo snížené a bylo zemědělskému průmyslu škodlivé. Sníh mísí až s medlem (dnešním dнем). Tento sníh se do konce roku udržel. Teploty se pohybovaly pod nulou. Maximum bylo -12°C .

Správa obce.

Místní národní výbor získal i po celý rok 1956 ve stejném složení jako vloni.

Výsavač obce

Rozpočet MNO na rok 1956:

Vlastní měny maj. činí

54.900 řs

Celkové vydávání maj. činí

143.150 -a-

Araci M

Mínni hospodárení

školství

Kulturní správa

20.000 Kčs

75.000 --

8.000 --

41.550 --

Rozpočet byl o 120 000 Kčs níže než v roce 1955.

Schvalení dokumentace pro araci M na rok 1956:

Plánované náklady činí

20.000 Kčs

Osobní náklady

8.500 --

Nekonečné náklady

11.500 --

Celková hodnota díla

45.611 --

Díce byla prováděna jako v předchozím roce brigádnicky.

MNO spolupracoval i s jif bylo uvedeno při zpracování směr-

níc pro výrobení zemědělské výrobky a napomáhal při jejich plně-

mí. Prováděl na příklad kontrolu připravenosti řPP k jarním

pracím a j. V tomto roce pokračoval MNO v organizaci řeh-

řad, které nebyly dokončeny v minulém roce. Byla dozor-

ena kanalizace na horním konci u Lhotnice. Báslnu na

(také sice čas odchra-
nie vypadala v roce
1928, je vidět na
fotografii v krabici
dokumentů č. 61.)

tom má mimo jiné séz oddíl kopané. Celkem bylo v tomto ro-

ce položeno 400 m kanalizace. Bohužel ani v tomto roce ne-

byl MNO schopen zajistit vyzádění kanálových fachistů, které bylo

ještě z roku 1955. Objedávka rovněž ještě dokončena upravovat

se hřiště. Výdaje na opravy obecních domů činily le-

w 18.000 Kčs (vlouči 3.500 Kčs).

Mnoho starostí nadělával i v tomto roce mateřská škola. By-

lo řešeno shánění místností na vodovod i na úřední tovary,

podzemní roury, parkesy, asfalt a jiné věci. Přesava byla

do konce roku skoro dokončena. Objedávka ještě položila parkesy, omí-

tiny a upevnění stromů a pokrytí střechy.

V somto roce bylo také zahájeno s opravou rodinného domku Pavla Křížkovského. V domku má být unijná věřejná obecní knihovna, čítárna, památník Křížkovského atd. Celkové finanční náklady mali činit 56.000 Kčs. Smlouva byla uzavřena s KSP (komunální stavební podnik) a oplatila na IV. Osídlení.

KSP začal s opravami až v prosinci. Do konce roku pak práce nebyly přirozeně dokončeny. V tak je to ale ohromující pokrok, uvážme-li, že so bylo v plánu všech MNO od osvobození! Dále jistě v naší místní správě probíhala a neopravená chodníky. Snad v příštím roce už přijdou na řadu.

MNO sice dosáhl toho, že byl opraven možnost řeku Opravici, ale nepodařilo se mu jistě prosadit opravu mádražní budovy, která je rovněž už velmi chátrající.

V somto roce došlo sjezdu naší místních občanů, aby měli v obci schodní dům. Tento před koncem roku byly provedeny adaptace v býv. hospodě Josefa Matějka (č. 137) a v příštím roce bude obchod otevřen. V Holasovicích bude rovněž správčák na obci, když jejich fungování byl missum narodněmu výboru napomocem poslanec s. Pleskac.

V dubnu s. r. se sestál MNO Holasovice spolu se členy MNO Držkovice a Várušovice na společné schůzi, aby se domluvili na křesnických vzájemných soudcích. Podobná sestava už byla vyhlášena městskou, místky se však jistě nepodařilo dovést ji do konce. Byly však vyhlášena celostátní soudci, mezi jednotlivými obcemi. 23. srpna se konalo v počestném sále vedený věřejná zasedání MNO. Na tomto zasedání odevzdal předseda OHV s Blámal předsedovi MNO Holasovice s. Františku Herberovi vlajku a dar okresu za 1. míst, na němž se nacházelo a celá obec v okrese umístili. Tím bylo spravedlivě oceněno všichni místní občanů.

o pěkném vzhled obce a dobrý chod ŽS. Za peněží darované zakoupil MÚV elektrický gramofon s deskami, kseni věnoval spolu s novým radiopřijímačem masekšské škole.

6. řád projednávala rada MÚV v Holasovicích zákon na mnoha letech v místním národnostním ředitelství osmileté střední školy očekáváním brázení stadionu ve městě mělých cihelný. Nedošlo však ke konkrétnímu řešení a so hlasování mimo, že vlastka hřiště už v Holasovicích není také maticová jako kdysi. Fosbalisté už hřiště mají a osamělou složku jiné hřiště nepotřebují. Součci z lidu byli v tomto rice: Ladislav Košanyj, František Krušák a Štěpánka Bartovská.

Počet mnozemích a zemřelých v Holasovicích je uveden na následující tabulce:

Mnozemí		Zemřelí	
Chlapců	11	Dětí	+
Dívčas	10	Dospělí	8
Celkem	21	Celkem	8

Pohyb obyvatelstva.

Šnátek usavřelo v roce 1956 celkem 12 občanů města občanské Holasovice. Muži z nich se po svatbě vrátili, měšťani se do Holasovic naopak přestěhovali.

V roce 1956 se do Holasovic přestěhovalo celkem sedm občanů nebo občanek, neméně takových, kteří usavřeli šnátek. Vysehovali se dříji jednotliví občané (v důsledku šnátku) a pěšně. Jedna z nich (rodina Ladislava Urheisera) se odstěhovala až na Slovensko do rodiny Urheiserovy manželky.

V tomto roce se z Holasovic také odstěhovala Marie Lavič-

ková (roz. Faferková) s manželem, dlouholetá ředitelka naší mateřské školy a ohláška, aktivní členka Sokola.

Škola

V budově naší místní školy byla v tomto roce v rámci osmidesíky zřízena I. třída, IV. třída a V. třída. V nové třídě učil s. městský Pravdová, v II. s. městský Kusník, oba z Neplachovic a ve III. s. městský Peškurová z Holasovic. S. městský Peškuk učil v tomto roce v Táboře.

Materšská škola

Ředitelkou mateřské školy byla i v tomto roce občanka Ludmila Kreisemová, která se od prosince 1. r. jmenuje Ludmila Švaniová. Příslušba mateřské školy nebyla ještě z několika měsíců dokončena. Celá škola by už požadovala nový oblyk.

Osvětová činnost

Divadelní bilance nemá za sens rovnou valnou. Na jaře ochotníci nacvičili a sehráli pod vedením Bohuslava Kubníka divadelní hru „Ma ledum bys“ (z poštovní). Současně nacvičovali ochotníci „Rozmarínsku“, operetu podle Hálky „Musikantské Lidovky“. Operetka nebyla nacvičena) přes úsilí Boh. Kubníka a Aloise Šáfránka, který nacvičoval sbory. Nejdříve posílaly byly malé tyto sbory, které mnohé, hlavně žáci mladší, odradily. Brzo se ukázala potřeba pěveckého sboru v naší obci, který by mohl být základem pro sakrální hry. Byl tu už sice aspoň náznak pěveckého kroužku, ale ten v době ženě znikl a svou činnost už neobnovil.

Jednou divadelní hru sehrály školní děti. Byla to hra „jak čaroděj mráz“. Mimo j. vžde se i v tomto roce po-

konseli výpis činnosti lounského divadla. Repodučilo se to však
dost velký byl počet přednášek. Měkkere mohly být, jiné mno-
ží hospod. Nejméně využití byly přednášky zdravotní, o raku-
níku atd.

Také v jiných letech uváděl Čs. státní film každý týden
dvojí program. Bylo uspořádáno také několik několika krátkých
mauvních filmů.

V Holasovicích je hudební soubor, který prováděl mauvníci.
Přehled osudové činnosti je uveden na následující tabulce:

Divadelní hry	4
Oslavy	6
Cestovny	3
Přednášky *	19
Besedy (se ženami, s volebou, s volebou) *	11
Relace a projevy	13
Taneční zábavy	10

* Uveden podle hlasení ředitelky OB. Zdá se, že je to poněkud nadměrné.

Všechny obecní knihovna půjčovala v tomto roce normálně po Knihovna
čili rok až do 3. listopadu, kdy bylo řeba knihy vysočeno.
MKV mohl totiž na Švartově Švartově smlouvu s KSP zpravidla
na opravu domku Křížkovského. Knihy byly vracovány do
butiku YZB. Knihovna má nyní 1.382 svazky. Z toho mimo-
míjí 356, pro mládež 234 a krásné literatury 492 svazky. V ro-
ce 1956 přibyl 51 svazek, z toho 25% mužských, 25% pro mládež
a 50% krásné literatury. Cenná mola knihovna v tomto ro-
ce 74. Z toho bylo 38 z rukou mládeže a 39 z dospělých (18 mužů)

a 21 října). Z uvedených členů bylo 24 dělníků, 4 zaměstnanců, 4 zaměstnanci a 20 osoba s různými vzděláním. Tito členové navštívili knihovnu 860krát. Vypůjčeno bylo za tento rok 1466. z toho 20 knih na vzdělávání, 663 knih pro mládež a 783 knih krásné literatury. Bylo vypůjčeno 9 knížek v anglickém originále. Nejvíce se používalo v zimním a červeném járním období.

YLD
(Opravil J.R.)

Náš YLD je od roku 1955 držetrem československého synku. Do té doby byl držetrem druhého synku. Držetrem byl zde schvalený hospodářský ne československý synk z r. 1953. Schvalení ONV však přišlo až v roce 1955.

V čele YLD jsou stejně lidé jako v předešlém roce. Předsedou je i nadále Josef Píš, zootechnikem Lad. Kojaný a agronomem Leopoldem Balíkem.

Y v současné době, stejně jako v minulých letech, navštívilo náš YLD několik delegací, mezi nimiž i delegace občanů z Polska. Delegace z Polska byla o hlasování i v roce 1955. [V roce 1953 navštívila náš YLD delegace ze Sovětského svazu, v roce 1954 expozice slavnostní mechanické.] V našem YLD se měly lesy zastavili i ~~testi~~ účastníci Sovětského festivalu mládeže ve Vídni. (Kromější a mezinárodní delegace.)

Jak již bylo uvedeno, měly směrnice druhého posledního plánu rozšíření zaměstlařské výroby o 30%. Bylo již také uvedeno, jak chce MNO a YLD splnit tuto směrnici počítajíc. A co mnoho věc již bylo učiněno, bude pokračovat v následujících.

Do března 1956 vystoupilo do držerů dalších 22 dobrovolných pracovnic, které se prosadily, že je vhodnější být členkou držerstva, než pracovnice jako brigádnice. Do držerstva mohou počítat i také ženy

Hausel, svoucí zaměstnávce v národním podniku Složirny poslal návrh
ho plánování v Opavě. Emil Hausel je ředitelem Družstevní besedy.

Plán jarních prací vypracovalo YZD společně s místním národním výborem. Byl podložen socialistickému závazku, že všechny prací budou provedeny v agrotechnických chůzách, využitím všech mechanismů prošívání. Družstevníci si opravili rosy, vleky a j. Jednotliví družstevníci si dali individuální závazky. Zdeněk Černohorský si na příklad ujal patronát nad obdělávaným cukrovým, Otaš Kořaník nad obdělávaným brambor, Josef Píš nad obdělávaným řepkou. Spolu sice mezi SJS a YZD nebyly v roce 1955 dobrá. SJS prováděla polní práce s menší odpovědností. Proto využily v druzstevníku vící SJS vráta' nedůvěru. Nedůvěra nebyla uplně neoprávněna, přes dobrý začátek SJS.

Časněho jara využili druzstevníci k vyvážení chlévské mravy, mšicůvky, k dovozu soukromých hnojiv a k přípravě osiva a sadby. Co se týče osiva a sadby, je třeba poznamenat, že YZD sice hodně vydělávala na plemeném chovu drůbeže a dobytka, ale na druhé straně vydávala velké čásky za osivo a sadbu, které pak s sebou nebylo s sebou. Výsledkem bylo s sebou vydávat vlastní vlastních zdrojů. Jen za první polovinu roku 1956 vydalo YZD za osivo a sadbu celkem 82.000 Kč. Osev obilovin byl proveden na 100% v první polovině dubna. Celkem bylo sítě: pšenici 70 ha (plán byl 63 ha), řízení 44 ha (plán byl 30 ha), ovesně 43 ha a jednou méně 84 ha.

Habáč byla na jaře dojivosa. Mléko nedosahovalo 3,5% suchonosti. To se týká i soukromých zemědělců.

Řepa byla záseka včas. Byla rovněž rádu provedena kultivace a sedmocent. Okopávka byla provedena počátkem června za pouhých 5 dní a jednosec za 6 dní. Při tom byla cukrovka vystřílena relativně

ře. Přispěla k tomu hlavně řádná organizace místních a masériálů zainteresovanost družstevnic i ostatních žen na vykonání práci. Ženy si braly na starost různy, za které osoby odpovídaly. Přes všechny peči zůstala okrovka ve svém vývoji nosadu. Byla napadená mšicí makroovou, která byla zničena až usilovným proklebováním, prováděním pomocí rozmýchovadla, nepravidelně za drakorem. Řepa byla napadená mšicí makroovou nejen ~~na celou~~ místnost, ale i v širokém okolí. Na místě se však nemohlo protistojného vlivu na výšku výnosu.

Ranných brambor mělo YZD poměrně hodně a pěkné výnosy. Pečka byla v tomto roce i v klesající cenu. Slací parovnatá lesní sklizeň se sklizní lonší.

Vloucí celkem	2.800 g
Lesos při jedné seti	2.600 g

Je to výsledek lepšího ošetrování luk a lepší organizace práce. Leso bylo dodáno na 100% koncem června.

Druhé začaly v sobotu 28. července. Družstevní strojovnice začaly na polské straně kosit říjst. Řepka byla v té době už vymězena. YZD ji mlátila na poli kombajnem. První výnosy výnosy měly v opavském okrese a počátku družstevníci z Klášterce výnosem 29,3 g z ha. Holasovice je však předchozí výnosem 29,6 g z ha.

(opravil Mgr.)
Maso YZD dodalo řepky celkem $\frac{2119}{300}$ g nad stanovený plán. Družstevníci za to dostali velice množství laciného rostlinného tuku. Činži probíhaly v tomto roce velmi pěkně. Přeslo málo. Družstvo se naposled obeslo bez brigádušek z města. Používali jen občané z Holasovic. Poslední dodávky splnilo YZD ve čtvrtek 16. srpna a o několik dní později i když mělo plán splněn na 150%. O třech pracovních dnech v Holasovicích také kombajně ze Slovenska, z PTS Šala.

Už všechno pomoc měli naši dřížsterníci postihem se STJ, který byl
v říjnu přesídlován do neplachovice. Plasni také všechny
dělali více práce a to jak v kosení, tak i v podmáisce. Byly
dokončeny u soboru 31. srpna.

Zahájení se mělo slavnostního mítinku když
ne dvorec a u Lad. Kořánka.

Po řečích se YDS zřejmě doslova svážením slámy a to pak
přesobil, že zůstalo pozadu v jiných místech. Koncem října se mo-
hlo dřížstvo konzervovat, že se mu vydávala osava, ale, bohužel,
mělo venku jessé 35 ha Brambor. Brambor se letoš násilně mnoho.

Průměrné výnosy na 58 hektarech jsou kolem 2600 kg na ha. Něk-
teré dny se sklizeň díl 10 vagónů denně. Brambory byly odváž-
eny provážnou do Velkých Herálci ke zpracování. Táss byl rozklad-
něn do kuchyní (viz Kd § 35), Čáss (asi 10 vagónů) zasilávována (viz
Kd § 35) a Čáss (14 vagónů) vysána. (Z silážování bylo prováděno pos-
d.) Ale protože toto veliké množství Brambor, spolu s tím, že se nel-
ze dát včas, přesobil, že se sklizeň Brambor prosáhla a že se
prodeje do řepy. Dřížsterníci začali sklizeň cukrovku v polovině
října. V té době už byly zásoby semínk všechny osmé obiloviny.

Na normálních okolnostech by dřížstvo na cukrovku stačilo, vš-
ak však mimořádné správné počasy, deště, sníh a mraz, takže mno-
žství velmi pomalu. Bylo třeba volat na pomoc brigáduky, chybá-
lo však, že je volali tak pozdě. Mnozí brigáduci pracovali špat-
ně, ale dřížstvo se bez jejich pomoci se svými rukou množstvílo vý-
náškou. Velmi občas pracovaly mě skrzni cukrovky masečeny.
Chodily do práce i v nejchladnějších měsících. Bramby obaleny myslí a pěs-
tancem krumpáčem, kterým rozkopávaly hromádky řepy k okrajovi-
ní. Je však třeba říci, že se byly z náškou ony, kdo

byl moži pověsi brigádníků, nestáčily však. V polovině listopadu bylo na poli ještě k okrajení 22 ha cukrovky. (Ropka se tehdy už netekla zelenala.) Sklízení byla dokončena až v prvním říjnu v prosinci. To však měla být slibně počasí, takže sklízení muselo a několik neděl všechny obří!

V polovině listopadu bylo popisano celkem 125 ha. Pak bylo sice obou po dobu nepřiznivého počasí povídáno. Ale pak až do konce prosince hucely ne daly i v moci traktoru, aby nahradily, co bylo zaměstkané.

Družstevní školu mimo navštěvovalo v sume roce deset druzstevníků. Výsledky byly lepší než vloni, nicméně je to na mítě JZD počet nedostvědčí.

Stále ještě dochází k menším mezinárodním mezi družstevníky, je nich však stále méně. Některé krmidlo dojíždějí na příklad srožují, že dostávají méně a horších krmiva než krmidlo jiné. Vyskytují se i různé výrobky pomalu mizí.

Za kvítku slaví, že JZD využívá v sume roce pojízdných kumáků. (Viz KŠ §.26.)

V roce 1956 zakoupilo JZD nový „Lesir“.

Letos zahynul tragicky druzstevník Josef Schreier (Sionec). Spadol za jízdy s traktorové vlečkou. Byl pasný, jako velmi často, opilý.

Hodnota pracovní jednotky činila v roce 1956 27,- Kčs. Kromě toho dostávali druzstevníci na jednu pracovní jednotku naturalie v hodnotě 11,65 Kčs.

Množství naturalií na jednu prac. jednotku:

psenice 1 kg	ječmen 0,20 kg	máso ve sp. 0,20 kg	brambory 1,6 kg
rizo 0,8 kg	oves 0,20 kg	mléko 1,5 l	

Přehled výroby nejdůležitějších zemědělských produktů v JZS v r. 1956.

Druh produktu	Přiměrná výroba na 1ha v tisicích m ²	Největší	Plán dodávek	Plánování dodávek
Zlato	25,73 g	27,9 g	400,66 g	400,66 g
Jecmen	29,38 g	33,9 g	222,15 g	1342,15 g
Penice	30,46 g	32,5 g	436,35 g	536,35 g
Oves	26,7 g	27,9 g	178,51 g	178,51 g
Rýže	19,66 g	30,9 g	110,40 g	321,89 g
Mléko	1.850 l	2.931 l	163.632 l	183.132 l
Neprovozné maso	0,38 kg	1,1 kg	184,09 g	544,85 g
Hrudká maso	—	—	271,02 g	430,90 g
Druhé	—	—	nebylo plánováno	20,24 g

V průběhu celého roku mělo JZS 2.410 kusů druhého. Cílový počet za průběh činil 41.000 kusů.

Přehledná tabulka stavu zemědělského zvířectva ke dni 31.12.1956.

Slenice, Kohouti, kuřata ♀ soh JZS	3.142	škol	425
Husy, kachny, krůty ♀ soh JZS	149	♀ soh JZS	403
Kravy (farmy a venku)	+	kravy (farmy a venku)	181 (+20)
♀ soh JZS	+	♀ soh JZS	166 (+20)
Ovce, berani, jehňata ♀ soh JZS	6	Kond a hřibata	40
Kozy a kožli ♀ soh JZS	108	♀ soh JZS	34
♀ soh JZS	65	Klisny (z celk. stavu)	11
Pravna celkově	902	♀ soh JZS	11
♀ soh JZS	787		
Plemeně plemnice } řeck Plemeně kanci } řeck	72		
	3		
		Nelze stanovit	64

Stavění ruch

V roce 1953 roce nároval na naší vesnici čílý stavění ruch. Nešlo ani tak o stavby nových domků, jako spíše o některé adaptace a opravy. Do začátku června vydil MNO více než 40 žádostí o povolení k opravám. O povolení ke stavbě domku žádal občan Jan Lehner a Richard Polný. Nový domek se dnešním bytovým jednotkami si v roce 1953 roce postavil občan František Dressler (č. 131). Rodinný domek si rovněž postavil občan Švacha (č. 66). Stavbu domku započal v roce 1955 ani v roce 1953 nedokončil občan Antonín Černohorský. Nový domek má občan Švacha (č. 12). Letos byla provedena přistava k domku, u něhož bydlí řeřepničák Jan Slaváček. (viz KD 32.) Muži občané si přizvali kompliky, upravovali byty, rozšířili okna a velká většina opravovala fasádu nebo domek až po obklad. Námaha s tím vším spojená sálala rozhodnutí za to. Při procházení naší vesnicí narazíte jen zřídka na neopravený dům. Bylo by ien ištět' řeřep, aby ^{muz} občané opravili ploty a upravili zahrady. Na neplachovském kasáreni si postavil domek František Schreier a občan Klich.

Ovocnářství

Ovocnářství není u naší obci na příliš vysokém stupni. Máme na mysli každodenní kulturní něči o ovocné straně v širokých místech obývané naší obce a ne možností ovocného sítomu. Takových pěstisídel je v Holašovicích dost málo. Mezi mladšími občany není o tomto věci dosud žájivo. MNO se sice stává, aby byl včas proveden nošení ovocných stromů a v zahradačích tak zajistěno to nejmistnéjší, ale to nesíce. Mnoho stromů už zmrzlo. Na úrodu však mráz nemohl nemít. Třešní se sice nevysálo tak jak vloni a zdá se, že byly i červnaté, ale i s tím bylo dosud. Velmi mnoho se letos vysálo jablko. Taková úroda už nebyla po mnoho let.

Včelaři z Holasovic jsou sdruženi ve „Včelařském spolku“. V tomto „Včelařském spolku“ jsou sdruženi včelaři z devíti obcí. Jeho jednatelem je občan Januszyn z Holasovic. (Výkonává své funkce již od roku 1945.) V Holasovicích je 14 včelařů, kterí mají 64 včelstev. (Včelaři všech devíti obcí mají celkem 358 včelstev.) V tomto roce činila průměrná směska medu ze všech devíti obcí (podle stářího koho hlasení spolku) 3kg medu a 0,10kg vosku od včelstva.

Rybáři je v naší vesnici pásuji. Jejich náložky byly včetně Rybářského v tomto roce nevalné. Příčinou toho byly převážně prudké mrazové a rychlý odchod ledu. Tyto příčiny způsobily dosi malé procento uhybnutí ryb. Snad to bude v příštím roce lepší.

V místě a její okolí pěstuje v směsničce „Lidová myslivecká společnost“ v Holasovicích. Tato myslivecká společnost má 5 členů. Jejím předsedou je František Kučík a hospodárem les Matísek. Celková výměra honěbuhu katastru je 283 ha.

Myslivecká společnost samozřejmě své ženy městí, ale též muže pěstuje. A v tomto roce se bylo v dolních větvičkách mrazů zvedáno střebov. Mrazy mohly vést i na hybnutí živočichů.

Někdy se v našem katastru objeví i straky, sojky, líska a j. Zajíčci se hranou na polské straně, kde je nikdo nemusí.

Při kudsu s. r. mřídil DNO včasného králíka. (U nás je jich poměrně málo.) Mělo se tak Sabatinis šírení mixomasy, která byla zjištěna na našem okrese. Při kudsu nebylo zjištěno nic, posléze byl nalezen jeden mazaný kus.

Včasného zajíčku a bažantů byl v tomto roce mnohem slabší než v jiných letech. Koroptve byly hajeny. Bylo zastřeleno také ně-

kolise iesslabů, krabujič, vran, slavku, lasic a několik soukromých psů a koček.

ČSM

Svazácká organizace měla v roce 1956 23 členy. Sedm svazáků málo jen kromě toho v jiných (závodních) organizacích. Předsedkyní svazácké organizace byla Drahotuška Frenzlová.

Svazaci se věnovali hlavně kulturní činnosti. Fajíčovali kulturní vložky na různých schůzích, pomáhali výrobcům divadel a sami uspořádali scénem máje. Spolu s Vávrovicemi pořádali "Silvestra" a s Neplachovicemi a Skrochovicemi v červenci karneval. Svazácká organizace pomáhala také v JZD. Měla na starosti 23a kuskynce, kterou po celý rok nečovala.

Některí členové ČSM pracují i v jiných organizacích (Sokol, MYPDai).

MYPD

V roce 1956 prokázali naši požárníci svou připravenost a pohotovost v celostátní soutěži, kde získali druhé místo a jednou druhosť v jednotlivém žákově. V okresovém kole se muži umístili na 1. a 2. místo a žáci na 1. místo. V okresním kole se žáci umístili na 8. místo a muži na 10. a 12. místo. První mítink byl zároveň za účasti a učebního vysupování.

V červenci uspořádali požárníci v zahrádce Janáčkova v Opavice veřejné cvičení a benzinkovou noc.

Na podzim uspořádala MYPD Týden požární bezpečnosti.

A současně uspořádaly den osvětlené zbrojnice, místní cvičení, manžskovou prohlídku budov, při které požárníci sledovali protipožární zabezpečení budov. Fanérem byla uspořádána mezinárodní soutěž s MUP, na které byli možně členové MYPD vyuzaveni místním městským výborem. Byli to na počet: Jan

Klaváček, Jaroslav Mähias, Alex Morář, Jiří Šimola, Karel Weiss
(Kwš) a j.

akto a jiným leteckým se stali požárníci organizatorzy žákovských
požárních hledátek.

Přední MYSO se v tomto roce podstoupil nejmenší.

Už v tomto roce išlo o mimořádnou výzvu požární zbrojnici,
čekající na svou kroku sesunutí.

Válka byla vše, že náš MYSO je jednou z nejlepších v okrese
a bude takto pokračovat, bude moct v příštím roce hrát slavnostní
35. výročí svého založení.

Na této výzdobě byla i v tomto roce občanka Škrobová, kteří pořádal Výbor žen.
V jiných městech zase své tradiční kurzy řídí a žádavosti měst -
městský. Pošáral se rovněž o organizaci MZL, MJD a dětského
dne. Nejdůležitější začlenění MZL je i letos pomoc YSO, nečekaně v rukou
ženice a provádění kontroly v jednotce a ředitelství.

Příští rok se konala celostátní konference žen v Praze. Z správce
okresu se sestá konference řídila 10 delegátek okresů konferenci žen.
Byly mezi nimi i dva ženy z Hlavnice: Františka
Baršovová a Jaroslava Koníčková.

Příští rok navštívila Hlavnice delegace dělnických žen z Ostravy -
Moravy, které si prohlédly se zájmem naši obec a zájmeno YSO.
Též ženy nám naštípily v listopadu.

Na této sokolovně byl v roce 1956 založen Sokol. V tomto roce došlo k DGS Sokol.
Konečně ke opravě sokolovny. Jedna strana střechy byla po-
krýta novými sádkami a dobrými sádkami sedlo polovina střechy
byla vypravena druhá polovina. Fasádu zedníci nestavili včetně

Oddil
kopané

přichodem mrazů dokončí.

Aktivity byly v tomto roce jen říky. Organizační řídí pravidelné co-
čilo a deset se i sice zúčastnilo Spartačády v Bratislavě.

Předsedou oddílu byl František Heisig. V roce ¹⁹⁵⁶ prošoupil od-
díl z okresní soutěže do okresního přeboru. Ze dvacáeti mužů se
se umístil na pátém místě. Z = 22 mítovskáček získal 10 výher,
8 mohl a ještě 4 hrál nerovnosti. V jediném přeselství uškům
sobě rokem předtím. Na turnajích v Lichnově a Brumovicičích
se naší fotbalisté umístili až na posledních místech.

V „mezinárodním“ uškům proti Spartaku Glubčice, které se
hrálo v Holašovicích na 1. máje, naši získali 3:2. K odveta-
mu ušků, které se mohlo hrát v Glubčicích, nedohrálo.

V tomto roce měl oddíl kopané jeden druhý výkon.

Kávér

Bávěrem poznamenávám, že čísla (s. jn. méně mužů) u-
važují jen sebě, jestliže je jisté nebo aspoň maximální prav-
děpodobnost, že jsou naprosto správná. Některé inscenace (jako
na příklad osudů) mají zájem na tom, aby čísla byla co
největší, některé zase v důsledku plánování a povinných do-
datuer, aby byla co nejméně. Proti v mnohačetnému předče-
sla raději vždycky neuvažat.

Heisig František

Kronikářský zápis za rok 1957.

Lidé naší obce jsou stále spokojenější! Slušný výdelek jim dál. Povětšinou má možnost stále kulturnějšího života. Opravují si domky a využívají svou situaci.

Pracují bydy. Přestárlým pomáhá MNO tím, že jim poskytuje jednorázové podpory. Za poslední tři čtvrtletí v. v. dosáhl 6.400 Kčs.

Úkoly nelze kulturnost obce posuzovat podle množství televizorů a aut, přece ien o nich je řeč mluví, může do kreslení obraz životní úrovně občanů. Do konce roku bylo v Holasovicích 14 televizoriů a šest motorových aut (1 Yfa, 1 Pobeda, 4 Spartaky). Tato situace ještě spolu se snahou pomoci YLO, zlepšit a zkrášlit správou prací život obce pomáhá usuzovat jednotlivou občanstvu.

V Holasovicích bylo po osvobození odvážnuto do německá mnoho občanů německé národnosti, kteří spolupracovali s fašisty. Lesy jich měly mnoho ze Západního Německa návštěvily své bývalé bydliště. Jejich misionářská pomoc byla upevněna hradem občanů na naší zemi. Občané se s jejich řečí prosvědčili, že lidé v Západním Německu náš zemi zosuzují pouhuvání o naší hřebech a byli rádi domů, že se návštěvníci mohli prosvědčit o naší dobré životní úrovni.

Pátek 1. r. se stal v Holasovicích 18. května hrav. Anička Hejnova spadla při vystupování pod vlast, když ji 18. května pohnul lítavý rukou. Přelečila se, ale ruka ji musela být amputována!

20. 5. 1957 odpoledne nastáčeli pracovníci Čs. rozhlasu reportáž o

Holasovicích, která byla pak několik dní vysílána osvárustím rozhlasem.

V úterý 13.8.1957 vzniklo kolm vřes hodiny odpoledne u kůlně Kožanové č. 93 (naposí Javorovka) požár. Kůlnu zapálily malé děti, které si na kůlně kůlny učítaly ohnici. Kožanovou ani mnohem větší Škoda nevznikla, možná kůlna byla stará a měla různé seno a drobnější mávadlo. Požár však ohrozil domek Aloise Kavána č. 92, u jehož bezprostřední blízkosti kůlna stála. Na domku Al. Kavána byly zápalny horečky krovu a prkna na střeše. Včasním zátkovém požárníku z Holasovic byl požár sraz uhasen. Ke ohni přijeli a pomáhali také požárníci z okolí: z Drav (zadale), ŘSD z Krušova, z Neplachovic, Lodenice, Šemplovice a Držkovice. Při této hasení je vidět na fotografii v krabici dokumentu poř. č. 44-46.

V neděli 18.8.1957 byl slavnostně otevřen obchodní dům. Provoz byl zahajen místním přehlídkou, kterou uspořádala jednota. Obchodní dům je dnes zřejmě největším zbožím všech druhů. (V. KB 32a.)

V srpnu t. v. zahynul magický tonik Schreier, saksomissa STS. Tomáš Schreier se na vojné posíobil pro nějaké děvčátko z kaserinek a zanedlouho podlehl sojkovému zranění.

V srpnu t. v. byla při opravě vodovodního kanálu u domku kůžkovského na rohu zahrady bývalého hossinského Rudolfa Larischera vykopána skála pancerová něss, kterou tam, jak si občánek prodejci vysvětlili, zakopal německý voják.

V obecném domě č. 130 je od roku 1945 sídlo obvodního lékaře, jímž je MUDr. D. Hauptfleiser. V soused domě je i dětská parada.

Hobby.

Jíž delší dobu před volbami probíhala předvolební agitace, při které hodně pomáhali místní a žáci osmileté střední školy z Neplachovic.

chovac. Na předvolební schůzi se občané oficiálně seznámili s návržem kandidátů, vyslovovali své požadavky novému MNO a scházeli se s ním MNO. Občané horního konce u Lodenice se n. pr. usádlovali konečného poslavení močho silného reproduktoru a. i. Voleby se konaly 19. 5. 1957 od 6 do 18 hodin ve vybaveném místnosti s očkovnou. Předsedou volební komise byl František Pešinka, zájemníkem již říšnáčkem. Voliců bylo 449, 3 občané volili v hlasovacích místech. Za starými a nemocnými lidmi zašli členové volební komise se započítanou výmou. Do 12⁰⁰ hod. odvolilo 99% voliců. Hlasovnice byly rozděleny na 15 volebních okrsků. Přehled je uveden na následující tabulce.

Poř. č.	Kandidát	Číslo domu	Hlasy	
			pro	proti
1.	Kalný Ferdinand	1 - 11	30	-
2.	Mazurová Marie	12 - 23	31	-
3.	Poláková Marie	24 - 34	32	-
4.	Wyrwa Josef	35 - 48	31	-
5.	Simeček Jan	49 - 59	32	-
6.	Černohorská Zdeněk	60 - 71	31	-
7.	Pis Josef	72 - 79	31	-
8.	Kožánek Alois	80 - 89	31	-
9.	Klein Jan	90 - 99	31	-
10.	Škrabová Ludmila	100 - 107	26	-
11.	Kavan Jan	108 - 117	29	1
12.	Fialová Zdeňka	118 - 129	28	-
13.	Schmidt Jan	130 - 138	24	-
14.	Cizrov Miroslav	139 - 150	31	-
15.	Herber František	151 - 164	31	-

tak vypadá z uvedeného souboru, když se volbě všichni občané až 452 hlasů byl při volbách do mnohem jediný hlas proti.

Do ONV kandidoval za Holasovice Leonhard Bolík, agronom YZD Holasovice. Z odevzdaných 452 hlasů byl rovněž jen jeden proti.

Do KMP kandidoval občan Pfleger ze Skrochovic. Z odevzdaných 452 hlasů byly 3 proti.

Několik vol. líšek bylo řízení nesprávné, nemohly proto být zmány jako hlasy proti. Za plenu chodili lidé velmi málo, celkem tři nebyly ani dvě desítky. Volby ukázaly, že většina občanů za politickou stranu a vládu a chce ji uskutečnit. Občané byli spokojeni s prací staršího MNU a s číslem dávali svůj hlas členům nového MNU. Co kádlo všeobecně dobrý sín volb byl skutečně vůči voličům. Je to nezrozumitelné, protože ne každý pochopí jeho myšlenky a není jisté, zda bude chosit spoluodpovídat za dění v obci a aktivně pro obec pracovat.

Předsedou nového MNU se opět stal František Herber, zastupitelem Miroslav Cisrov, vedoucím zaměstnávce komise Jan Kavan, PTK komise Jan Schmid a technické komise Ferdinand Kalník.

Dubenovní
situace.

Po silném průšlu oblova, která svala séně dva sýany. Tak se ochladilo až na -11°C a napadal sníh. Koncem ledna se oteplovalo a nastaly přehánky. 22.2. začalo občas lehce sněžit a po několika dnech i mrzout. Lednový před polenusi bylo krásné vidět severní (polární) zář. Koncem dubna a začátkem května bylo na severní obloze vidět Arend - Rollandovu komasu. (Viz krabice dokumentů č. 55.)

V květnu bylo sepeř a slunné, ale místy suché počasí. Až v 1. červnu čerstva pěkné pršelo. 7.6. večer padaly kroupy. Byly až $1,5\text{cm}$ veliké a napadala jez poměrně silná vrtava. Kroupami hodně uspěly řepy.

Ton.

*Při místní záři bylo vidět
21. ledna před polenusi.*

zimního pásu se táhl jen k Žiroviciám. Více než sloučnice nesly kroupami repletovice. V první polovině července pršelo. Pak bylo do druhé poloviny srpna, tedy mrazaly částečně borky, velmi některé větvi. V lese se objevilo nadměrné množství hřibů. Podzim byl letošní. První polovina září se vyznačovala několika počasí, v druhé polovině pršelo. Po celý září bylo krásné slunečné počasí ($15+22^{\circ}\text{C}$). V zimě pršelo až v noci d. 11. a pak bylo sítkače pokud počasí. První sníh se objevil 29.11. (september klesla až na -12°C), ale 3.12. už začala několik dnů svající obleva. Do konce roku se srpena vyznačovala mírně pod nulou. Sníh už neuapadal.

V roce 1957 MNO jednalo dokončoval některé rozestavěné objekty, když začal se stavbou nových. V Lodenici i v pozáruši obecnice byly konečně vyzděny šachty. V obecném domě č. 130 byla provedena úprava koupelny. Byla ve značné míře provedena svépomocí a tak dosáhle MNO značných finančních úspor. V obecném domě č. 13 byly v několika měsících položeny nové podlahy a v obecném domě č. 130 provedena oprava chodby. Podle připomínek občanů rozšířil MNO si elektrického osvětlení ulic. Letos byla také dokončena oprava domku Pavla Křížkovského. V domku byl nový instalován vodovod a splachovací fachody a před domkem upravena zahrádka a chodník až k požárušské jednosti. (Viz tablice dokumentů č. 9 a.)

Předložené roce byla dokončena příssava mateřské školy. Počátkem května byly budovy omíteči, do konce týdne v ní byly dokončeny poslední dodatky (parkety a j.). A v neděli 9.6. v ní byl slavnostně zahájen provoz. Děti na slavnostním odpoledni zacvičily, hudebníci zahráli a jednotka připravila občerstvení. Ustálování míst občanů pro nejmenší byla vedená skončena. (Viz k.d. č. 12 a.)

Jednoho dne v lese se u požární zbrojnice objevila železná konstrukce známé díky, o níž se občané dohadovali, k čemuž asi je. Byla to konstrukce nové nože požární zbrojnice, kterou zhodnotili dělnici opavského Osstrie. Než však získala několik měsíců lesy, než ji okresní stavební podnik mohl samy, kam nastílal. A to jenž udělali měsíci prací požárníci sami. Do konce roku získala však nepřekonatelná, nebyla možděna instalace součlení a mnoho dalších prací. Díky pomocí brigádníků (požárníků) dosáhle MNO značný úspor. Na jaře t. v. začalo ŽSD rozehrát lín dvorskou zed' na návsi u Floriánka. Zed' však na měsíci míscech hrázdila sesuvy, kromě toho činila hlavní vesnickou křížovasku velmi nepřehlednou. Kamenný povídalo ŽSD do bezručna na výšky u A-bud, posléze je povídaly i několik občanů. Tím začala první etapa prací na úpravě návsi. Po odvození kamene odstranil buldozer a nypadlo zeminu. Bylo to celkem asi 900 m³. To vše je zachyceno na fotografii v krabici dokumentů pod č. 47-48. Posléze byl na této straně návsi upraven a vydlážděn chodník. Cesta u školy je myti mnohem čistá a křížovaska naprostě mohledná. V příštím roce bude MNO pokračovat v bouření zdi a v úpravě chodníků až ke školnímu hřišti.

MNO nechal vydláždit i chodník před selskostředovou a návesí na křížovasku u Floriánka říká.

Pěkný příklad kolektivní práce podali občané Nové ulice u neplachovic. Jednou v neděli koncem září svolala členka MNO Marie Mazurová parádu obyvatel před domem č. 22. Občané jednali o vybudování kanalizace. Debata byla farník a všem až na jedinou se rozhodli, že začnou u nejkrásnější části. Výkop, položení rour a jejich zasypaní bylo hotovo ve velmi krásné době, odtud 6. 10. do 13. 10. MNO 100 m kanálů opracovalo 22 osoby 180 prac. hodin.

[v. 28. 5. 56.]

V neděli odpoledne přišly pomocí i ženy, aby pomohly aspoň v-mesním ulicel. Pak bylo ještě třeba vykopat a níže položit částečně učesný kanál u hlavní cesty. To m dlehlý kanál byl vykopán a řádu učesn osmi osobami za 82 hodiny. Zdejší ještě využít kanalizaci na druhém konci ulice. Občané by si kanalizaci vydovávali sami, MNO však nepřijeví do té iniciativy, aby je v jejich rukou podporil.

Penize na výstavbu obce byly nejen vyčerpány, ale bylo získáno dalších 30.000 Kčs, za které MNO zakoupil několik stavebního materiálu.

Na příští rok se plánuje stavba betonového mostu přes Opravici.

Na místě stavby už jsou naveseny betonové pilony a monoly. V dohledné době má být provedena i rekonstrukce silnice u skrovnice. Místní už byla pováděna.

Snad se v příštím roce už splní sliby nadřízených orgánů a bude opravena cesta přes silnici. V této výhodě ji hodně rozobil pásový traktor, který vysával nákladní auta s maločlennou rodinou.

V roce 1957 se do silnice přesťoval Osvald Lubenik s rodinou. Počet obyvatel se pohybuje stále okolo 750. V současné době bylo usazeno 11 manželských. Počet manželů a žen máločlenných je na místech sítě Sabice.

Pohyb

Obyvatelstva

Manoženství	Zemědělci
Chlapci	Děti
Devadesát	Dospělí
Celkem	Celkem

Škola.

V budově naší školy byla v roce 1957-1958 zřízena I. třída, kde učil s. učitelka Anna Pešuková, II. třída, kterou učil s. učitelka Tomášovská z Vávrovice a III. třída, kterou učil s. učitel Bohuslav Kuzník.

Materšská

škola.

Materšská škola dosáhla v současné době na Mezinárodní důstojný den ročníků III. tříd, žáky a myslivého. Chodník byl počknut vydlážděn, dvorek upraven. V květnu s.r.o. odeslála na materšskou dobrodružství s. učitelka Ludmila Pravdová a do zaměstnání se nevrátila. Místo ní je v materšské škole s. učitelka Kubáňková. V současné době navštěvují materšskou školu 40-45 dětí.

Činnost

činnost.

V osvobozené práci byly Holasovice v roce 1957 ještě slabší než v roce předchozím. Kromě počknutého návštěvního výpisného silvestra pořádaly Holasovicím zachovávanou republiku slavnosti a filmová představení. Pravidelnou činnost vystavuje jen hudební kroužek, ale to je více méně skoro profesionální. Celkový pohled na činnost:

Dívadelní hry	1
Oslavy	
Čtenářství	
Přednášky	
Besedy	27
Relace a projevy	
Jánečkův zábavy	9

Knihovna.

V prosinci 1956 přešloval MÚV knihy z knihovny do knihovny YZS. Komunální stavební podnik z Opavy se konečně odhod-

lal domek Pavla Křížkovského opravit. V kanceláři YZS se počítalo s nájímalci. Knihy byly přemístěny zpět do knihovnice misionáři a přesunuti domku P. Křížkovského až v lese. Od této je knihovnicí studentka Jana Ondrášková. Na konci roku měla knihovna 1486 knih. V roce 1957 přibyla do knihovny 107 knih, z toho 37 pro mládež, 26 naučných a 44 oslavní. V knize žádostí se objevily 3 knihy, jedna byla vyřazena pro oposiční, až byly známy. Celkově měla knihovna celkem 79. Dospělých čtenářů bylo 38 a 41 v řadě mládeže; dětí 14, seminářců 3, žen 21, mužů 23 a žen 15. Knihovnu navštívilo celkem 577 čtenářů, 313 dospělých, 264 v řadě mládeže. Výprůjezd byl celkem 1059, z toho 416 pro mládež, 12 naučných, 631 oslavní záborovné.

Z prohledu je vidět, že nejlesl počet čtenářů v řadě mládeže, to by bylo iště napravit. Z prohledu je rovněž patrné, že velmi málo žen seminářci, jichž je v naší obci méně.

V roce 1957 občané dokončovali svou stavbu. Některí misionáři, Števeňové, měkštěři opravovali, nová stavba měla v tomto roce posvátena být rukou.

V roce 1957 bylo v holasovici 16 chovatelů včel, kteří měli v celkovém 64 včelstva.

V holasovici bylo v uplynulém roce 16 myslivých, organizovaných Rylejášovými myslivskými spolkami. Hlavy byly podlešasny lepsi než vloni, medosahvět všecky iště průměrné. Jeden z myslivých machystal méně 13 kg myší, což je asi průměr za minulý rok. V poslední době se ve včelstvách množí myslivci v Dravici Kapu, které myslivé do říčky mezi Lásenem ma-

sadili. Z osudnic my byli u Opavici nejčastěji uloveni líni, ilci, podivnice a říky.

Myšlenky.

Se zvěří se bylo v současné o mnoho lepší než vloni, nicméně stavy ještě nedohání průměrné početnosti les. Zajímalo bylo jisté mnoho, koropose se měřily všechny. Stavy březiny se poměrně zlepšily. Bylo zaznamenáno i jedna líska, 16 sraků, 14 rani, 7 jehňat a 38 vrav.

ČSM.

Svazácká organizace měla koncem roku 21 člena. Několik jich odešlo do zákl. měs. sluhby. Předsedou byl v současné době Antonín Černohorský, po jehož odchodu na OV (zatím funkci inspekторa) se stala předsedkyně Boženka Brancová.

Organizace uspořádala v dubnu sjezdovu, když byla svazáckou představou národní výroba. Svazáci vyvzývali na MZL, zúčastnili se štafety a oslav 1. máje a na fond solidarity odevzdali 900,- Kčs. Významné pomohli při sklizeň obilí, Brambor a řepy. Po nich svazáci mali Frčíkovo ořešák.

MJPO.

Nic krabice dokončeno 3.65 a 66.

Vedení MJPO slánské se sedmou výběrem změnilo. Vedoucí měla 3 dnuškova mužů a 1 dnuškovu žáčku. Družstevci prošli ke mužům. V současné oslavili požárníci 35. výročí svého svátku. Veřejná slavnost s účastími prosipřátníků vodníků a veselici se konala v Zahradě br. Jana Kleina u mlýnské strouhy. Na slavnosti byl dvacetipožárníkům odevzdán ořešák „Vzorný požárník“. Brounský skladatel požárníci měl v kufřku.

V neděli 8.9. uspořádali zájezd do Oder, kde se zúčastnili církev. Mužům maskoval hadice, město se z dnušek muselo na 12. místo.

Na Moravské se dnes druzstva můžou umístit na 1. a 2. místo a obě posoupeny do okresní soutěže, kde se I. druhovo umístit na 4. a II. druhovo na 6. místo.

Při roce 1957 začali požárníci u dvou požáru. Na Vánočnících, kde zapálil blesk obytné stavení a v Holasovicích při požáru kleny u košiny v čísle 93. (viz fotografie v knabici dokumentu č. 44-46.)

Požárníci organizovali jako zařízení rok říčové hejdy, srovávání soch hledky při volbách a v době místního s. Chruščova, pracovali brigádníky v YZS, měli významné masné školy, udělali významnou práci při stavbě mostů až až konstrukce zabezpečení proti ohni. Požárníci zapojili dobrovolníků hejdy i žáky. Fáci se umístiti v celostátním mítinku na I. místo.

VY žil v roce 1957 18 členů, místostarým byla občanka Škrbová. Výbor žen. V letech pomáhal VY místnímu místnímu výboru v jeho práci. Místodržitel střevozvuku založil, jejíž výsledek měnoval na kulturní fond obce; organizoval zdravotnické přednášky, slavy MOŽ, pomáhal při místní volební apelaci a při výběru na fond solidarity. Členky VY prováděly soustředění v jednotce, pečovaly o údržbu na vesnicích. Hodně pomohly také v YZS. Zemřel místodržitel leteč zájemství na Prádel. Velmi plodná je její dílna s VY v Přivýšině, který významně místním ženám poskytuje práci. Bude ovšem mítlein mít dívadlo do činnosti.

V roce 1957 byl v čele sokola opět občan Jiří Beneš. V současnosti byla dokončena oprava sokolovny. Postup práci je vidět na snímku v knabici dokumentu pod číslem 13. Na místním skautku je sokolovna dosud neopravená, na druhém místě

oprav, na kterém opravena. Původně měly být na celém stoně dva obrazy akad. malíře Františka Štipáka z Repachovic. Teď se vídá na druhém snímku. Později byl plán poznamenaný a v průběhu času změněn byl pro sokolíkův. (Stal se jím František Heisig.) Oprava stolů mnoho námahy. Několik základů na inspekčním dočtučku má jiný Bludov.

V roce 1957 byly aktivity ženského složky. Z místních složek začali církev žáci.

Oddíl kopané měl v roce 1957 53 členy. Oddíl schválcelkem 17 mistrovských úspěchů, z toho ve dvou letech získal, 3 mohutné a ve dvou hrstí nezohledně. Získal stav 24 body a umístil se v okresním přeboru na druhém místě. Poměr branek byl 63:29. Při turnaji v Brumovické městské fotbalistice získal, nemířili se však při bleskovém turnaji, který sami uspořádali v Holasovicích. Oddíl měl jednu dorosteneckou družstvo, sestavené z hráčů ze čtyř vesnic. Na počátku si dorostenec nedělal lepší možnost na jaře a umístil celkově na třetím místě. V oddílu se v tomto roce projevovaly mohutné nepluky ženy. Hráči se na místě nedostavovali a zápasili v určenou dobu a různých minoritních traci se zúčastňovali jen mohutně.

YLD.

Jednou zemědělské družstvo v Holasovicích se už dostalo je svých dorostenec nemoci. Zapuštělo už pětadvacet své kořeny jak do půdy, tak do myslí lidí. Mimo družstvo je už jen občan Rolnič s 2,49 ha půdy. Do družstva však přizářejí na druhé straně lidé bez zemědělské půdy, pročež to je pro mě vhodné.

YLD. dosud celořádu respektu jas v rostlinné, jas v živčicové výrobě. Za zaznamenaní slouží, že získal pohár pro plemenářské soutěže v Ostravě (za čtvrté) a v říjnu J. V. Výnosy a dodávky jsou mimo-

české město 26.8.
s. i. ještě dnes měsíční
vložení.

my v Sabulec. Očava se nevydařila. Získala desetinou dobu na hru-
kost v deseti. Brambor bylo mnohem méně než vloni, ale zato ome-
rovka měla několik výnosy. Mírněla sice meloun krouzání (a sáček sliv),
že značnou část byly ledové osklídky, ale včasné opatkování ji
pomohlo. Takové hory řepy u vás by jistě nebyly. Pracoval v Řepě
Koučka 5.11., sedy a více než a můstec dřívější než vloni. Hodiny
pomohly dřívějším občanům na národního svátku. YED používali
i brigádci se škol a za vodu při sklizni brambor a řepy. (Jindy jich
nebylo vložen.) Až na výsledek YED nezapomíná. Byly na mě-
lké postaveny dalek A-handy pro chov řep a velký klecový
výkrmík, který však nebyl do konce roku dosažen. Mělo se
větřit YED žádat o různe odborné kvalifikace svých členů. Mělo by
na druhé straně školy pracovce je naprostě nedosažená. Některí ve-
dují se všechny druhé strany i s ohledem na toto mimořádné, že neodbornost síla udě-
luje stejně mimořádné pracovce i jeho odbornou a druhou si mohou poptá-
vat. Lze se, že i jejich mázory vyplývají z toho, že sami nemají chuti
k tomu odbornou kvalifikaci zvýšovat.

Nepřesným způsobem, a kterém druhosťevníci nevěřejně hovoří, je
povídáno, že celá řada různých produktů prodává jaro za
řízeními hodnotostní. Takové jednotky je nedušitelné.

A my tu jistě mít mohou.

Hodnota pracovní jednotky činnosti v roce 1957 27 (dvacet sedm)
Kčs, hodnota naturálů celkem 11,30 Kčs.

Mimořádný naturál na 1 pracovní jednotku:

číslo: 0,80 kg ; pšenice: 1,1 kg ; ječmen: 0,20 kg ;

ves : 0,20 kg ; mletík : 1,5 kg ; nepr. maso: 0,20 kg ;

brambory: 1, kg .

Niz. Krabice dokumentu
sú d. 42.

-96-

Svækket myren vedvarende ressursproduktet.

Dyrkning	Præmien med 10% hukus	Reindestørrelse	Præmien indstørrelse	Præmien indstørrelse	Præmien med 10% hukus	Udskriv. myrsfond
Bjæld	23,59 kr	26,2	415,81	415,81	96,-	1.028,50
Leemren	30,09	26,-	230,55	230,55	743,55	2.106,60
Leemren grisning	34,36	-	-	-	-	298,90
Gjernisse	30,95	30,-	402,86	444,74	1187,70	1.641,25
Ores	31,63	33,50	185,25	185,25	10,-	1.265,45
Ørken	22,33	29,60	96,-	96,-	145,20	245,70
Meliske	2.224,8	3.220	167,181,-	167,181	56.549	341.443
Nørh. mads	[præmien] 0,144148	0,80	188,089	188,08	398,94	723,43
Nørre selchan	-	-	864 kr	-	-	885 kr
Hornbæg mads	0,58148	1,100 kr	246,892	246,89	203,83	525,50
Sundes	-	-	-	-	22,642	22,64
Ørnsø Nørre	151 kr	243	46.089 kr	46.069 kr	86.004 kr	148.213 kr

Přehled zemědělského zvířecstva ke dni 31.12.1957.

Druh	Celkem	♂ ♀ ♂	
		společně	vláštichnicem
Slapice, Kohouti, kvánsa	3.679	1.610	1.366
Husy, kachny, kruhy	145	-	113
Ovce, berani, jehnata	3	-	3
Kozly a kožli	117	-	74
Prasata (celkem)	751	622	7
Plemenit kauči	3	3	-
Skot (celkem)	435	421	5
Krůvy (asnové dovedené)	228	216	5
Plemenité prasnice	72	71	-
Koneč a hřibata	36	35	-
Klisny	13	13	-
Nečesna	64	-	-

Herber řídí

Kronikářský zápis za rok 1958.

Povědomí článků

V roce 1958 došlo celkově k řádným zvláštním událostem. Vesnice plnila a jako celek splnila všechny občanské povinnosti. Znovu se projevila obětavost občanstva v práci pro obec. Pomalu, krok po kroku, ale nepřetržitě, u lidí vzniká a rozvíjí se snažba macovat nejen pro sebe, ale pro celou obec.

B některých zvláštnostech stále stojí za zaznamenání upřídil.

25. února 1958 našli v Opavici pod mostem usopence. Probecně se soudilo, že je to mrthlý pacient místního choromyslníka v Bráničce. Později se sice domluvka posoudila.

6. března mohle zemřít v hostinci místní pedagog Štefan Habrman z Kyšlešovic. Čekal u kávy na vedeního pedagoga a na židli usnul. Když ho občané, sedící s ním u stolu, chceli vzbudit, zjistili, že je mrtv. Jmenování měl spěl sdečními zásvavy.

V letečku navštívili Slovensko v rámci nové navázání družby okresu Rumburk a Opava zástupci MHP a JRS z Ludrové na Slovensku. Tak se našim druhým hostům u vás líbilo, nejlépe ukazuje dopis předsedy MHP z Ludrové soudruha Petra Cibulkky soudruhu navrátilovi z OHV Opava a Článek, který pod jménem „naši moji priatelia“ napsal do okresních novin „Tvaron k dedine“ rovněž soudruh Peter Cibulka.

^{Original}
~~Fotokopie~~ dokumentu a 32. číslo novin „Tvaron k dedine“ je v krabiči dokumentů pod číslem 81.

Náš občané jim ukázali hospodářské objekty se svým zvýšením i své domovy a povídaly s nimi o své práci a o svém životě. Súsupci MVR a JZD^{3 slovenských} jim jejich navštěvu zaměstnanci opatřili. Ludrové je velmi pečlivě a milo přivítali. Učásali jim nesmí, děvčata i malé děti skočily. Náš občané poznali život i dny svých slovenských přátel. Libily se jim zvláště sněžné kobyly slovenské vesnice a malebná krajina. Členové delegace rádi vzpomínají na svůj zájezd na Slovensko.

V kronikách k tomu jen dodává, že byly těžka vše sako- vých manželů, které napomáhají k nejistému shlisení obou ma- řických bratrských měst a k růstu nové socialistické vesnice. Fotografie se zájezdu na Slovensko jsou v krabici dokumentů pod číslem 80-84.

V Holasovicích byla ledos v lese začátkem dubna povražděn. Voda se rozlila v doslova širokém pásu a zaplavila pole i louky. Tak se při povodni vypadalo, že vidět na fotografie, které jsou v krabici dokumentů pod číslem

Koncem listopadu narazilo vojenské auto, jedoucí po silnici, na druhého vůz se škvárov, kterou cessár poštypával sledovanou silnicí. Druhého vůz kouřila zlomená noha. Na- hradu devět deset kčs musí zaplatit řidič auta.

V celkovém hodnocení se náš obec dostala do popředí v celém okrese. V akci Z a výkupu Seměděckých produktů byly ve většině českých na prvním místě a získala od obce také odměnu deset deset kčs.

V první polovině ledna byly mrazy a nadal suší, pak po- levila a na začátku března nastalo skoro jaro a počasí. Právě tisíce

desí, na několik dní sníh a mrazy a koncem února snou obleva. V noci 3 neděle 2. března na pondělí 3. března nastaly sněhové vánice a v úterý nemohla na měsíci ještě silnice vůbec mojet osobní auta a naložit jen s velkou námahou. Koncem týdne přišla snou obleva a do neděle sníh déle zmizel. Skoro stejně se bylo i o týden později. V předvečer prvního jarního dne začal hustý sněžit a vznikly až metrové závěje. Poledne jednou přišel sníh a dálku, ale začalo koulení vysnáčoval krásným slunným počasím s občasnými dešti a prvními bouřkami. V červnu a červenci bylo pěkné počasí, přerušované v červenci i v občasnými bouřkami. V srpnu bylo až na malé výjimky slunečné počasí. V září bylo deštivo, až konec měsíce přinesl chladné ráno, ale slunečné počasí. První polovina října byla deštivá, což způsobovalo opoždění ne oklizení cukrovky, ne ve druhé polovině se počasí zlepšilo. V listopadu bylo po celý měsíc stádavě deštivo. První sníh napadal v pondělí 1. prosince, mrazy dozvídaly podle sdělení občanů až -12°C . Sníh však brzy zmizel a do konce roku zůstalo jen bláso.

Správa obce

Vě správě obce nedělal v současné době žádost o rezignaci na posledních změnách. Počátkem října odstoupil obecní sájemník soudruh Cisow. Je nyní zaměstnan na STS. Zůstane však členem MNO a radu obce až do nových volb. Ve funkci obecního sájemníka ho prosadil za svou příručku Marie Mazurová. Bývalý obecní sájemník soudruh Miroslav Cisow byl melni akcionářem a má menšího bratra na provedení úprav v obci.

3. října se vrátil do opravy člen MNO a vedoucí ředitel komise Jan Šmid. V jan Šmid zůstane až do nových volb členem MNO.

Be vedení ŠOP komise ho vyslal s. Miroslav Cíšrov.

Glavním úkolem téhoto roku byla úprava vozovky přes vesniči a mace s ní spojené. Práce byly zahájeny už v lednu u nádraží kladěním ohrubníků. Místo bylo cesta vyrovnána, u domku kněžského byla vyrovnána a upravena žádka, je sed' přehlednéjší. Práce však musely být kvůj přerušeny pro nepříjemnou počasí. Až v dubnu a pak v květnu došlo k insensivnímu pokračování u přídi. Doprava zde' naproti školy postupně zmizela. Kamenný se posílo na silnici, hlinu mavesli občané z větší části na mnohé vzniklé chodníky. Bylo dorazeno několik desítek fir pískařů, upravoval se chodník u školy i prostranství u bývalých "lavek" a jiné mace. A to vše se udělalo převážně dobrovolními brigádami, jichž se zúčastnili seníři všech občanů. Členky Nýhornější se ještě upravily, po předchozím urovnání bulldozery, prostranství před obecní kanceláří a osadily je květinami. Cesta byla posléji uvalcovaná a provedena masívní asfaltu. Chodník byl do konce roku vyleštěn až k pekáři Matějkovi.

Nedostatkem mace bylo, že v některých místech bylo navrhoveno způsobem mnoho šířek, takže se cesta známe modrázila. Bylo by třeba provést kvůj druhý masív asfaltu, aby se cesta nepřekopala. Velký neporadek nadělaly na cestu na podzim dřívější traktory. Při výsávání cukroviny mohly na cestu několikacentimetrovou tloušťkou vznout bláta, která se zkrácela jen velmi pomalu. Těžko ovšem říci, jak by tomu bylo lze zabránit. MNP a 128 by se však mohli poslat s jejich seskarbáním.

Počátkem roku byla dokončena i stavba něžé hasičské zbrojnice. (Viz kdo 56.)

Wyssawba
obce

V letech byla zádla do provozu Ševcovská dílna, kterou zřídilo družstvo Snaha. Je umístěna v domku č. 78.

MW zřídil v soubo roce několik vlastních provozoven. Jako první bylo stávěno skleník, pak kadeřnické a družstvo řešen.

V březnu začaly na „Závod“ práce na výstavbě nového mostu přes Drahici. Most, který se buduje vedle starého dřevěného, nebyl do konce roku dokončen.

(viz kdo 9, 9a)

V upraveném domku Pavla Kněžkovského je několik několik místností, ve kterých se schází na svých zkonářských členové divadelního Kroníku a hudebníci a konají své schůzky členové MW, KSC, MYS a ČSM. Hudebníci si jednu místnost upravili na pěknou klubovnu.

Svatební ruch

Jako v jiných letech, i i letos občané upravovali svá bydliště. Občan Antonín Černohorský dokončil v horní stavbu svého domku. Slušný byt si upravil občan Jan Kavan adaptací stodoly. Upraven domku, která se rovnala téměř nové stavbě, provedl občan Matějek. Vnitřní i vonkajší úpravy domku, provedené v mezičase ročnku byly 23. Je třeba jen lítovat tomu, že občané neinvestují větší finanční prostředky do výstavby nových domků na volném, slunném prostranství.

Pohyb obyvatelstva

Na konci roku 1958 měly Holasovice 791 obyvatel, z toho 324 žen a 467 mužů. Školský rok bylo uzavřeno 9. října v jednom měněném pořadí byli občan manželé z Holasovic, 3 občané domi svateb se svatili před holasovickými děvčaty a ženili tři chlapci. Počet narodených a zemřelých ukazuje následující tabulka:

	Muži	Ženy	Celkem	%
Narozených	7	4	11	1,3
Zemřelých	5	6	11	1,3

Ve školním roce 1958-1959 byla ve škole v Holasovicich založena v rámci osmilesky první, druhá, třetí a pátá třída. Škola
v první třídě učila sestra mšecká Pěšinková, ve druhé s. učitelka
Pěšinka, ve třetí s. učitelka Tomášová a v páté s. učitel
Kuzník.

V mateřské škole učí i nadále s. učitelka Kubánková z Jilem-
tína. Před mázdninami byly v mateřské škole zapsány 43 dětí,
z nichž pravidelně navštěvovaly vyučování asi 40 dětí. Od přezdívky
je v mateřské škole 35 dětí. Koncem roku se u dětí velmi rozšířily
práškovnice. Nemocných jimi lečováno všechny děti. MNO opatřil pro své
muže záložní v ceně 1900 Kčs.

Dneškov, bývalý starý vedle obecního úřadu Hanusel. Prvním podni-
kem roku byl veselý silvestrovský zábavný program uspořádal Výbor
řev. Program mimořádně s místními ochotníky B. Kuzník. V prosinci us-
pořádali místní ochotníci mít milostí mezinárodní dne žen esrá-
du ve Vášovicích. Byl to v podstatě rozšíření silvestrovských pro-
gramů. Esráda měla inspektor. I v Holasovicích byly slavy MZL.
V květnu začali ochotníci pod vedením B. Kuzníka mimořádnou klic-
herovou Hadriánu z Rimini. Premiéru se konala v polovině dubna.
Hra měla dvě reprisy v Holasovicích a pak byla vystoupena
jednou na Šemplovi a jednou ve Vášovicích. Hra měla ins-
pektor. Byla pořádána a cítila mimořádnou. Fotografie z 2. reprisy před-

slavení jsou v krabici dokumentů pod číslem 71-79.

V červnu byl napředán desátý den, na kterém učinily hlavní děti z mateřské školy. Děti mateřské školy také připravily program dětí mraže ne řeče.

Další kulturní události byly dožinky, které byly provedeny 31. srpna.
Právě tyto byly číslovány 120. Program macicil s. několik ruských a s. několika Pěšinková. Mladé žáci základního školství seděli, poslali se svatého mukaře a hvalného. Zajímavé je, že se mládež cítí více připraveno za mukaře, než o dožinkách pochází jaký starý svátek. Počet dožinkových muk a tak i průvod byl nízký. Na lidech bylo vidět spoustu muk a slavností, z pokojných dnech a z nespokojených zakončení živí.

Muzikantice dokument
číslo 64-69.

Na výročním vystoupení předvedli mladí členové OSMKU besedy, kterou s nimi macicila s. několika Pěšinková.

Jádroncův zábor byl
v tomto roce *)
Organizace se jí oslavovaly
několikačekrát
a především na pořádání souboru
zábor a slavnosti.

Počátkem října začali vystoupení macicových slavností dramatizační Marsinka románu Jakub Oberta. Režii měl jít Štěpán. Sbor nebyl do konce roku schopen pro povinné onemocnění mítěti se jednou herce.

V obci bylo během roku 1958 i mnoho různých režisérských relací a pořádásek.

Členecassie OB je i hudební soubor, který pravidelně macicuje. V listopadu měsícovili slavnostice místní populární esrajdu umělců z Prahy (Blaha, Fabera, Mlejnické a j.). Česká, která byla uspořádána v sále kina jako odměna za dobré práci místních občanů měla mnoho účinkov a velký úspěch.

Muz KSO 87.

Knihovna V knihovně se měřovalo pravidelně po celý rok. Knihovnicí byla Iana Ondráčková. V její moci ji pomohala Hana Černicková. Průměsek knih činil v tomto roce 81 svazek, z toho asi 10 %

knih maturíner, 15% knih pro mládež a ostatní zábavnou beletrie.
Knihovna měla 60 szenářů, 3 soho 26 dospělých (16 mužů a 10 žen)
a 84 z řad mládeže do 18 let. Z celkového stavu szenářů byli 43
módelci, 11 dělníků a 8 žen z domácnosti. Z celkového počtu mlá-
deže bylo 30 žáků a studentů. Knihovna měla celkem 475 knížek.
Využívána byla 1471 knihy, 3 soho 8 maturíner, 616 pro mládež
a 847 zábavníků.

Koncem roku měl ŠK v Holašovicích 28 členů. Předsedající je ŠK
aněk Ščasný. Svazci uspořádali letos přehlídkovou výstavu a na
některých závěrečných zábavách a spolu s 120 žáky vystavovali dílny.
Svazci pracují samostatně i v jiných organizacích. Koncem roku do-
háli misiouns v domku křesťanského, kterou si upravili na něk-
terou klubovnu. Pořádají zde setkání i besedy, připravují i s dancem,
na které dochází i rezvazaci. Svazek organizace používala v pě-
tadvacátém roce kulturice a říšala preventivní okres. Následkem svazcům uva-
žovali RPP. Svazci organizace letoš počítají 87 lidí. Byly ty jen skoř,
aby ještě členové vysvratili.

Letos využila naše školní jednota do roční přípravy na II. opan-
tiačadu. Basim nazvání je řečený. finak svého pravidelného všechny
řečené slížky, z muzikálů řeči a ne úplně pravidelné doros-
lenici. V letoš využilo mnoho mužů. Jejich vyučení většinu neprošlo
místem. Řečky vedle hr. Jarek Popík, řečky s. Helga Kirsch-
nerová; dorostenky a řečky sestry Dolfinka a aněk Hejzlová.

Přeskolovné byly provedeny mnohé další úpravy. Byla přistavena
na kulhu na návštěvě a zaveden vodivoz.

Předsedou řekol je stále občan řečený Beneš.

Výbor řeš

PKZ inspiroval několik žádatelů akcí. V únoru navštívili záložnu si z Holasovic Výbor řeš v Přívoze, s nímž mají dohodu. V neděli 9. 3. inspiroval vč. v sále kina oslavu měst. Některé děti malovaly a napsaly výkresy.

Na prázdninu rodu mohly děti uvařit nápoj, který zorganizoval VZ. Těm se dnešně některé nové pionýrky stravovatelského významu a seznámily se s novými recepty. Prvníma návštěva byla 22. říjen. 8. března byl předsedkyně vč. z Holasovic přijata spolu s některými jinými předsedy DNP s Bláhalem. Město inspirovalo vč. Bajeržem z Stradce u Oravy. Některé si mohly krajské kulturní středisko se věmi shánkat. Jako jiná lesa, nečekaly Kleky vč. v Českém obci, kvalitně pořádaného zájezdu a j.

Pošárnici

Viz Královice dle
Lumenského §. 85.

V tomto roce nezačínali pošárnici ani u jednoho ohně, nicméně, připravovali se převídavě na svou svou nejvlastnější činnost. Jejich přípravy vyvrcholily jako každoročně uvedeným veřejným cvičením v zahradě br. Kleina. Kromě jiných zde mladí členové a členky provedli českou hesedu, kterou s nimi nazpívala s. učitelka Čessinská. V září se pošárnici zúčastnili poplachového cvičení v replachovické a uspořádali zájezd do Oder, kde se zúčastnili v první řadě města Oder. Museli se sentíkovat univerzitou až na 23. místo. Druhé byly bez konkurence. I jinak se pošárnici zúčastnili prací v obci. Pracovali na výstavbě silnice, opravili silnice i z pošární zbožnice a iaco každoročně organizovali žárové poštovní hledání.

Oddíl ko-
pané

Fotbalisté dosahli letos pětkrát výhodu, když se v bojích o body III. třídy umístili na druhém místě. V září i v říjnu oddíl skončili

na hodinu mísí. Dečník sákeť skutečně v dřívějším. Hodnou promítání
fotoblikům občas, když je přichází při zápasech povzbuzovat.

Ovocné, zvláště jablka se lesos myzdili nebjívalo množství. Jednotka vy-
kupovala za nejlepších jin 1,20 Kč^o za kg. Za jednu hodinu 8,00 Kč^o.
Občas dělali hodnou vina, mísí a syrupu. Mědali si také vel-
ké dávky ovocu na zimu.

Jedlý myzdili lesos 50 akční a 100 různých ^{jiných} ovocejí a jiných.

Počet mědleser se měněvalo množství, ježíž počet mědlo mohlo.
Výroba. Počet včeláků se sotkil o jednuho. Za zaznamenání dojí, že
včeláci na jaře myzdili a nejbližším okredu slávnostice pro včely jin
(přes ses) medomyslný keru. Včely dílly když poprvé včely
zemědelských kulturní, ne dokdy kočkov, různými chemickými pro-
středky.

Na myby byl denso možný, spíše slabý. Po celý rok se ne-
objevil průměrnostný silový. Počet mybarů je běz základ.

Březnový i březnový byl lesos mnohem více než vloni. Překop - Myslivecká
muni je to jako jiná lesa. Velkou postří je skutečně v tom, že hodnou
bude mít mnohem méně na polskou stranu. Na jaře myzdili členové
myslivecké společnosti ~~zajednávají~~ různými místech 500 kurov, 500
akční a 300 medomyslný keru.

Lesos začalo být dřívějším pravvat zase několik mladých dřívějším
Herníků a dřívějším. Několik chlapců navštěvovalo na jaře ri-
dičské kurzy, na podzim odeslá jednu divku do dřívějším

kurziv. Slabá růžka byla návštěva druhého školky prvek. Pří-
chvalu zaslouží plná řádky denotační sileské družstvenice
Františka Bartošová.

S jarnimi pracemi se 1. ZS často opozdilo. Počasí dlelo nedovolilo
vyjet na pole. Tedy řepy byly dokončeny separe v první pol-
ovině května. V květnu byl také v hrubé stavbě dokončena
sníšková hala pro klecový turnik.

Tudí byly dobré a skončily velmi brzy, v pátek 22. května.
Hodně pracovaly na polce kobjajny. Odtamtud pomáhalo ČSIS
výkonná sníškovská číšnice. V dobu tří byly dva místní
smětasy, jichž se zúčastnilo mnoho občanů. Na závěr tří byly
pořádány "čistivý" ohň a dožínky. Fotografie jsou v kra-
bici dokumentů poř. ČSIS. (nebylo možno je vložit.)

Letos pracovali 1. ZS i mnoho zeleniny. Petruška byla na přípravě
hradu okmek, jejíž zelené plochy se skrývaly ve stinném páse
kucurice u Herlišky.

1. ZS slavnostice mělo také několik expozicí na krajším
délším výstavě v Drahově.

Moda brambor byla celkem slabá. S vybíráním byly družstvenici
hosovány konce září, takže se v těmto mohli plně využít okolní
řepy. Práce klesaly pomáhalo i brigádnici. Počátkem října byla
na 1. ZS celý sýden brigáda z Ostravy. Okolíkem výstavy byla
dokončena v úterý 5. listopadu. Pak však na poli zbyly jen poslední
mrkev. A pak ovšem jítlo bylo hodně práce. Pyrážel se hnij
a vstoup do vánice se jítlo mnoho poslední obilí.

V listopadu byla uvedena do provozu sníšková hala s klecovým
turnikem, kterou ČSIS 1. ZS postavilo vlastními silami. Turnik je na 1.200
hlapov. K obkladům okladů byl přistaven objekt, na němž je umístě-

(Viz karta 135.)

Viz krabice doku-
mentů č. 42a

v říční stáci. V příštím roce hradě jde dle jeho návrhu
dokončit na výsuvku množství objektů.

Muže 128 nepracovali měkkou společnost vylehl. navštívili mi-
jímej Bestvudu. (viz fotografie v knáci dokumentu poř. č.

Muže 128 byli (jako všichni uvedeno) na Slovensku v Ludrovcích.

V roce 1928 bylo v Kraji záčalo 128 zavádět generální inventarizaci.

Výsledky v tomto roce nezpůsobily s MNO 9000 hospod, na-
čet množství a 100 různých jiných svěcených domovů.

V následujícím roce byl na 128 vyhotoven hlídací. mezi lidmi se mluví-
lo že je to první, že se doprovází s tím, čemu můžou na prvního měsíce
zabavovat.

tedy jeho národník Říček.

Vzhledem k zemědělskému zařízení.

Skuh	Celkem	128		129	Prvn.
		Společné	Vlastnické domovy		
Peprice, kohouti, kruška	7.352	3.305		2.718	První sloupec - záv. k 1.7.
Rusy, kachny, krůsy	1.077	—		709	Druhý sloupec - záv. k 31.12.
Broce, berani, jehnáče	1	—		1	
Kozly a králi	123	2 ^x		80	
Prasata	689	593		66	
Plemenité prasnice	70	70		—	
Plemenité kanci	3	3		—	
Skot	418	404		6	
Kraviny (aspoň dvouleté)	257	244		6	
Koň a hřibasy	36	36		—	
Klisiny	—	—		—	

Prvn.

První sloupec -
záv. k 1.7.

Druhý sloupec -
záv. k 31.12.

^x = plemenité kozly

Práhledej mimořádné nejdůležitějších zemědělských produktů.

Druh	Příjem výrobnatka	Plán dodávek	Celkově vyráběno
Bisko	20,44 kg	45.953,- kg	934,73 kg
ječmen	23,- kg	32.532,- kg	1.608,43 kg
ječmen osinný	25,09 kg	-	165,60 kg
pečenice	27,23 kg	51.539,- kg	1.688,60 kg
oves	27,91 kg	10.573,- kg	1.116,70 kg
čepka	16,88 kg	4.750,- kg	118,20 kg
mleko	701,21 l (maximálně 2044,39 l)	170.671,- l	371.238,- l
repti. maso	101,71 kg	22.442,- kg	53.229,- kg
selada	21,5 kg (15,5 kg na slenici)	-	-
slané maso	75,13 kg	27.140,- kg	39.319,- kg
drůbež	257,39 (slenice na 100 kg) 9,14 kg (maso)	-	4.802,- kg
mluvní vaječ	381,15 kg 138,95 kg na 1 slenici	49.157,- kg	197.909,- kg

Složnost první jednotky : 32,90 kg

Složnost násobků :

Množství násobků na 1 prvn. jednotku: Bisko : 0,60 kg ; pečenice : 0,90 kg ;
ječmen : 0,10 kg ; oves : 0,10 kg ;
mleko : 1,5 l ; repti.maso: 0,20 kg ;
mluvní : 1,- kg .

Kronikář Jan Štrivnáček, syn dobrého zámečníka z Slovenského, se narodil 17. června 1928 v Slovenských a Kronu období 1950-1955, kdy studoval na filosofické fakultě v Brně, žil osále v Slovenských a slovem v okupaci, kdy po zakončení školní docházky na jednotřídní české místní škole v Kamencu pracoval tři roky jako pomocný dělník v Opatovské rafinerii cukru a v cukrovaru v Kasejovickách. Po osobním doplnění vzdělání a stal se učitelem. V současné době je zaměstnán jako odborný asistent mluvnice spisovné ruskiny na Vyšší pedagogické škole v Opatově, kam dojíždí ze své rodiné obce.

Zivotopis
kronikáře

V listopadu letošního roku hodnotil kronikař a krabice dokumentů inspektor kultury OHO v Opatově. Kronikař hodnotil krabici (Viz krabice dokumentů J. Štrivnáček)

Hodnocení
kroniky.

Hodnocení
kroniky.

Kronikářský zápis za rok 1959.

Povědečná
sínuace

Rádnice

(viz KŠ 125.)

Rok 1959 byl pro Holasovice v určitém smyslu rokem slav-
nosti. V tomto roce se naše JZD stalo nositelem Rádu
práce. Slavnostní schůze, věnování této radosti místostoli-
ce konala 24.3. v sále kina. Zúčastnili se ji členové
OHW, OKSC, KVKSČ. Na schůzi hovořil vedoucí sajenucké
KVKSČ soudruh Kolder. V čs. rozhlasu byla relace o Ho-
lasovicích a holasovickém JZD a v Rudém právnickém

Letos se znova začalo jednat o spojení Holasovic s Hepla-
chovicemi. První začala s tím otázka podnikců i VKSČ,
pojednávala stranická organizace. O spojení Holasovic s Hepla-
chovicemi se bezúspěšně jednalo už v r. 1947 (v. SSR. 14-15).
Holasovice se svaly i myší na svém smanisku, že spojení
obou obcí je potřebné a nutné.

Oslav 1. máje se občané z Holasovic zúčastnili jako každoročně v Grádě (v. KŠ 88). K 1. máji měli také přijet na-
ší přátele z Luhové. Od rána větak a přijeli až na došinky.
V noci 6.10. chyse na silnici mezi Holasovicemi a Drž-
kovicemi v nákladním autě benzín v nádrži pod sedadlem
řidiče. Řidič i závozník utrpěli sévě popáleniny. Jeden
z nich zanedlouho po převozu do nemocnicezemrel. Auto

i s nakladem mukyňského nábytku uplně shořela.

V listopadu se začalo ordinovat v nové zřízené základní ambulanci v obecním domě č. 130.

Jako jednu ze zajímavostí je říba uves, že v zahradě občana Františka Kramnička vyrostla obrovská pichavka.

Míř fotogrfie je v krabici dokumentů pod č. 122 (121).

Přátele z Ludrové jsme očekávali už na 1. květnu, měli
však už na dožínky. V sobotu 22. srpna odpoledne je v slo-
lásnicech uvítali příslušci MNO, JZD a složek MFA (v. KD 118).

Celkem jich přijelo asi 50. Spali u občanů v obci. O po-
hōření se rozdala MNO spolu s JZD a osadními složkami.

V neděli se hosté zúčastnili dožínkového průvodu (v. KD 119)
a jejich ohnisko se hrálo s místní fotbalisty městského
týmu. Ludrováci byli po všeckách strávkách lepší a zvítězili za-
hodleně 3:2 (viz fotogrfie v KD pod č. 122a). Naštěstí hosté se
vrátili domů v pondělí. Poznali v slolásnicích opravdové
prátele. Byl na nich radující mráček obdiv k novinám našeho
JZD a životnímu standardu našich občanů. A my jsme je-
řeli poměrně řádné případy, že lidé nehledí na kulturní vy-
zdění a kupují raději konzum role.

Pravěcké oddělení lesnického muzea provádělo letos od května
do listopadu výzkum na slovanském pohřebišti v slolá-
snicích. Výzkum vedla s. Klára Šikulová. V květnu ko-
ptali v zadní části dvora (na rajčuli) u zdi, oddělující dvůr
od zahrady občana Krále (myslí je samu zahradu obč. Her-
bera) a pak na svahu nad ešovou do mlýna a v zahradě

Přátele
z Ludrové

Výzkumy

občana favoritka. Výzkumem byly zjištěny základy kostela a v jeho blízkosti kostnice hrobky. Podle nádoby se soudí, že kostel vznikl v polovině 12. století. Pracovníci našli pískovcové články triumfálního oblouku a klenby herber s kamennickými znakami. Na semínce může být objeveny také základy staré dřevěné stavby, pravděpodobně seš kostelu, která zanikla požárem. Při kopání močovkové jámy ve dvorech našli občane velmi staré peníze. Největší se soudilo, že so až tyly stříbrné nebo zlatoé peníze, možné se všechny okamžitě roztratily.

Posunutí
státní hranice

fak je známo, bylo v r. 1742 odsouzeno od českých zemí slavní Hlesko. V holašovickém katastru se stala hranicí řeka Opavice a tak dveře třetiny obecního katastru se odklýaly na pruské straně (na prajisku). Přisobilo to značné postří, zejména za první republiky. Holašovice žádaly v r. 1930 ministerstvo zahraničních věcí v Praze, aby "... pruská část katastrální obce Holašovice, ležící za řekou Opavici v pruském Slubicecku (s. sv. Gutsbezirk Preuss. Kreuzendorf) byla přivolená správě k československé republice..." a s. d. (podrobněji viz I. díl kroniky s. 26-30 a KB 127). Po osvobození v r. 1945 připadlo území za Opavici Polsku. Holašovice znova žádaly o vysokou osázku hranice v oblasti obecního katastru, možné se vyskytovaly podobné obsaze jako za první republiky. Celá záležitost se začala znova projednávat a 16. srpna 1956 bylo provedeno nové vyznačení státní hranice a ve středu 18.2.1959 byla hranice slavnostně otevřena. (Velikor. ředitelkou o to má zvláště možnost Mluv. p. František Herber a pracovník okresního pohraničního úřadu s. Šonka.) V komisi byli zástupci kno, ono, mluv a JZD Holašovice a m-

(Viz s. 34 této
kroniky.)

celník pohraniční stráže a za polskou stranu rovněž zastupující státní orgán a velitel pohraniční stráže. Komise mohla dopoledne novou hranici prohlédnout již dříve. Pak byl v kanceláři MNO slolanice sepsán protokol v českém a polském jazyce a v odpoledne hodinou v kanceláři JZD podepsán. Byla také uspořádána malá oslava. Po ní si zástupci polské strany prohlédli místy JZD.

Katastrální obec Slolanice patří k Těšínskemu okresu ne výměře 297 ha.

Konečně byl vyřešen celý desítiletí svájíček spr. Je to příklad dobré spolupráce dvou správce mezi státy. (Podrobná fotoreportáž P. Jana Schreiera je v krabici dokumentů pod číslem 95-107.)

První bylo v lednu velmi málo a nekud se ho srážka objevila, bylo z něho brzy blázo. Až v únoru ho nepřišlo. Používání
Příslušky sice mocná mráz, ale ne dle bylo krásné počasí, Distance
které se do konce března v podstatě nezměnilo. V neděli
5. dubna byla dokonce první bouřka. V druhém a třetím
dubnovém týdnu pršelo a několik dní i sněžilo, ale pak
bylo až do konce ~~dubna~~^{května} krásné slunečné počasí. Občasné de-
ště byly spíše v noci. V červnu deště zhlídaly. Až v druhé
polovině bylo krásné slunečné počasí, které se v červenci změnilo ve velká vedra (prům. 30°C). Za jednu den se např.
vyplilo sedm hl piva. Vedra s čásciemi bouřkami trvala
asi dva týdny. Pak se ochladilo a skoro denik pršelo. Opravice se silně rozvodnily. V srpnu se počasí poněkud zlepšilo,
v druhé polovině měsíce deště ustaly. Až do konce října by-

lo suché, ale celkem chladno s občasními nočními mrázky. V listopadu nízky mrazy, bylo velmi zchladavý a koncem listopadu se dospaly mrázky. První sníh se objevil 6. prosince (mrázky byly do -3°C), za nějž však ošále. V následujících dnech bylo deštivé a zchladavé.

Správa obce Hlásení MNO se v souvislostech s mrazem nezměnilo. Po kněžství se vrátil s SFS s. Miroslav Cisrov a měl další opět na obec. Mazurovou funkci obecního sjezdecku. Dlouho však v hlasování neprobyl, v září odšel na ředitelství policie v Školce. Jeho nástupcem se opět stala obč. Marie Mazurová. Komise MNO považovaly dobré.
Byl dobrém práci obdržel MNO od OÚV Českého města.
Po soudobosti MNO se hlasovací místnosti ve ~~prostředku~~ prostředí osvětlení na prvním místě.

Dopravní obce Počátkem března byl dokončen most přes Jizerici. Vozovka na mostě byla vyasfaltována.
Koncem dubna zdejší bagr odstranil hlinu ze svahu mezi školou (za bývalou díverskou zdi). K úpravě chodníku však došlo až na podzim. Brigády se obvykle konaly v sobotu odpoledne a v neděli dopoledne. Podél poloviny svahu byla vybesonována žatka a vydělán byl další chodník. V červnu zdejší MNO na jednu neděli bulldozer a bagr i s obsluhou. Bulldozer nahmula v koze u bývalých lavek "na ostruhce" kromadu štěrků, kterou bagr nakladal na druhou stranu traktorové vležky. Štěrkem se hlavně využívaly polní cesty na polské straně. Celou akci řídil prod-

sedá sechnické komise s. Ferd. Kalný. Fotografie jsou v katalogu dokumentů na str. 108-112.

Lekce byla konečně provedena instalace památníku Pavla Křížkovského. Slavnostní otevření bylo provedeno v roce 1955.

Dosud nebyla provedena konečná oprava nosovky přes vesnicku.

V roce 1959 se v holašnické pravdělce pořídil dřevěný slávební nábytek.

Lekce byly v holašnické škole provedeny; mordalo se 5 děvčat a dva chlapci se oženili. Prohléd narozeniny a ženichy je na následující tabulce.

Pohyb
obyvatelstva

škol	muži	ženy	celkem
narozených	5	7	12
zemřelých	4	4	8

V druhé polovině šk. roku 1958-1959 měla v I. třídě s. místního ředitele Pěšinková, ve II. tř. s. místního Tomášová a v III. tř. s. místního ředitele Kužírková. V první polovině školního roku 1959-1960 byla v holašnické základně II., III. a IV. třída. Ve V. třídě měla s. místního ředitele Pěšinková, ve VI. s. místního Romanovsková a v VII. s. místního ředitele Kužírková. Místní ředitelé i žáci se zapojovali jak do oslav svátků mohyly a obce, tak i do práce na rámci našeho Semidecessátu.

Materiálové skoly byly v tomto roce plně obsazeny. V matematiké skole se v letech 1959-1960 nejprve městský úřad pro všeobecnou

chny děti v obci. Děti řeč, které nejsou zaměstnány matěřskou školou nepřijmá. Vzhledem k tomu mnoho občanů neliší, protože mnohý řečená nemusí být zaměstnána. Občané požadují mimo to, že mimo jiné matěřské školy prováděly budovat i jejich řečená nejsou zaměstnány.

Ochotnické divadlo

Jak již bylo uvedeno v zápisu za rok 1958, začali ochotníci v říjnu 1958 načítat pod vedením J. Štrivadce hraťlavskou dramaturgii Martinkova románu Jakub Oberw.

Premiera se konala až 14.2.1959 a mini repríza 15.2.1959.

Hlavní postavu Jakuba Obervy vystupoval řečník Boh. Kuzmák, jenž lesos slavil 50 let na jevišti. Jeho oběšavé činnosti vzpomněl před 1. reprízou J. Štrivadec. Karou Oberovou zahrála císlinská řečník J. Javorovská, mladou Oberovou J. Vilimková. Dvojici Šlepička a Madleny hrál karel Čvanda a Helenka Kuzmíková, Marie a Lidka Škrabová, Šrámku řečník Bož. Mařátková. Sedláček Mošek, Valentka, Mohylu a Bernáta hrál Ludvík Dehner, Božka Šlancová, tento Schreier a Boh. Dehner. Čeleď Janek, Anka a Šedov Mirek Právda, Hana Schreierová a Anička Pešinská, starostu Jurka Šejsek Kavan, inscenéra Emila Hanzela a můstek Řečník Štrivadec. Naposledas chodila oběšavé Maruška Kuzmíková z replachovic. Hudební měla na starosti Jan Schreier. Nejdříve na kulisy zhosoval Janík Šopák. Při této hře byl, v holašovické snad nebezpečný, inscencens. Byl jím Leo Heissig, který se výborně zhosoval svého rečnika.

Hra měla vyrovnání výkony, dobrav režii, učební scénu i kostýmy. Přinekud vadilo osvětlení; kroužek nemá dostateč-

oficiální sáles. Poosa s domu svatý Petru Bezruče hostovali hrn jako velmi dobrav. (Ten posunut je v krabici dokumentů pod číslem 94a.) Obecenstvo reagovalo na hrn bouřlivě. Když mluvily mluv patrně L. Karav, když řekl, že „lude budou být ečce pod perinum“. Fotografie z div. hry takého obecenstva jsou v krabici dokumentů pod číslem 90-94. Zhotovil je Jan Schreier.

10. května začala krátká mimočoradá komedie Petru Petroviče „Msel“. Hra byla sehrána 6. a 7. června v sokolovně v slánském divadle. Hra měla myslit spád, záblesky byly myšleny, herci využili vhodné komického situaci, rozpustilost však nebyla možna míru, takže se lidem velmi líbila. Jana Kirschnerová a Jaroslav Leissig hráli poprvé, zhousali se i srdci všech lidí velmi dobrav. (J. Leissig hrál Stevana Želice a J. Kirschnerová Bojkov.) Výborný výkon podal Božan Pavláček v roli Mysra Perié. Posadu za ním nezvláštní ani osudní: Mirek Pravda v roli Perisé Vojtěch, Lida Škrabová v roli Raney a pařížská chotěvna v roli Marie Perié. Hru mimočoradu a například J. Štriváček.

(Fotografie jsou
v krabici dokumentů
mimočoradě
čísla 113 a 114.)

Na následující záčali ochotníci pod vedením B. Kuželka na mimočoradou Stanislavovu „Dívku na rozcestí“. Hra měly do konce roku sehrát.

Na jaře byla v domě kněžkovicových uspořádána beseda na téma „Humor u Alše a Lady“. Přednášel akad. malíř Jiří Šimák. Na besedě bylo i s moderačí formou pořazeno 12 (dvacáct) rytí.

Uzávěr
oficiální
činnosti

J. Kirschnerová mimočoradu se svazkem českou besedu a spolu

se s. učiteliem kuzníkem dožinky. Dožinky se konaly 23. 8. 1959.
(Niz KD 120-121.)

Jako každoročně, byl i letos uspořádán dětský den. Fotografie přírody, který šel přes holašnice, jsou v krabici dokumentů pod číslem 115.

Letoš byl pasný pokles mrvskovosti kina. Snad je to způsobeno značným rozšířením televize. Míserství kina hraje často představení sýdla, jehož správci po doli. Letos mrvstvího filmová představení celkem 21.460 občanů.

V úteru byl uspořádán malý filmový festival. Na programu byly nejnovější filmy. Kavárna byla velmi plná, téměř všechna představení byla úplně vyprodána.

Velký úspěch měla zemědělská filmová univerzita, kterou navštívilo hodně občanů.

MJPS a PZD uspořádaly pro své členy netradiční zábavu. Počet参íček zde byl značně přibližně sedle stejný. Školní rok, jehož převážně vedl s. dr. Lampfleider, navštívil asi 150 občanů.

Knihovna

Knihovnice byla v r. 1959 až do června slana Pernickou a po jejím odchodu nastoupila na její místo Miluška Schoppová. V tomto roce vstoupilo do knihovny 45 svazků, měřeno beletrie a knihy pro mládež. Knihovna měla 27 čtenářů, 3 sochařů a 16 žáků mládeže. V knihovně bylo upříjemněno 1638 knih, 3 soch a náučného, 576 pro mládež a 1060 knih s čtenou dopolehlou.

ÚSM

Překlad iniciativy lounského rodu byl pocházel. Klubovna byla plná spráček, nikdo ji nesamostatněl. Pořádání vystoupení rovnou

naprosto neuspokojivé. Nispěšně byly dosány, možností svá-
žaci macvičili pod vedením s. městského kurátora a s. městského ře-
tukového scénáře a sance. V srpnu uspořádali svazci vedení
autobusový výlet do Českého ráje. Představujíce ČSM byla ani-
ka řečená kvů.

V roce 1959 byl do čela ředitel zvolen J. Jan Schreier. V prvním roce
byl v roce 1959 vyučitelný všechny sliby, muzikál nepravidelně, zvláště
v ledenovém měsíci. Muzikál a ženy macvičovaly na II. OS, muzikál
však bylo málo. Nejvíce bylo žacův. V zimním měsíci muzikál
pravidelně vyučoval žaneční žáky. Poté došlo k slibům dodatečným
obrůkám zpravidla větších muzikálů. Muzikál pořádá i řada různých
členovských oddílu kopané se kteroužto základou zdejší
vykonává. Oddíl kopané se lesos umístil v okresní soustředničce
muzikál. Oddíl obříků řada pořádá za slibného chování.

Členové T. J. ředitel odpracovali mnoho brigádnických hodin při
úpravě prostoru městského sálu sklonovna, při úpravě obče a země-
dělských muzikálů.

Při maturitních výročích opět v letech 1959/1960 vyučovali v letech
v záhradě br. Kleina. Maturování občanů na tomto vyučení
byla minimálně velká. Nečeká se konání žaneční žákovy.

Na okreskovém vyučení, které se konalo v Lázních občaseli požáru-
níci z řetěznic říční pravé muzikál (mladší muzikál, ženy, dorostenci
a mladší žáci; starší muzikál se umístili na řetězci muzikál).

Při žákovské se žákovstvili i řetězec výběr.

Takto každoročně, organizovali požárníci žákové muzikál prospira-
čních herců a žáků a žákovstvili se místem dobrovolníků brigád.

V tomto roce uspořádali požárníci svájek (štědrunit) na jižní Moravu.

Rada OÚT udělila mnoho jednotek ŠSPO čestné uznání za občanskou práci v r. 1958. Vyznamenaní byl také velitel s. Jaroslav Machinský.

Volby členů

Y letos zůstala v čele VZ s. L. Pekotová. Volba členů probíhala v letech 1958 a 1959. Výbor členů plnil po celý rok dobu svoji úlohu v obci, ať se už jednalo o pomoc ve školách, pomoc mnoho nebo méně opravě obce. VZ je jednonos. Z nejaktivnějších složek naší obce.

Ovocnářství

Třesnutí, sněžení a myslivství nastalo několikadenní mraz a sníh v drah, sdy kvesly. Měl vliv i na slabou výrodu rybízů. Celkem lze říci, že výroda ovoce byla v tomto roce podprůměrná.

Rybářství

Letosní rok byl pro rybáře lepší než loni. V červenci uhovali na místech moklostí pokojný řád a kapri. Možná, že se bude možná projevit, že tyto měsíce měkkými lesy mohou druhý ryb masakr.

Včelařství

Snižený medu bylo letos podstatně výšší než v minulých letech. K včelařskému spolku, ne každému bylo až dosud souštědění včeláři z devíti obcí, byly přiděleny další vesnice (Košice, Malé Heraltice a j.).

JZD

Předseda JZD Holasnice s. Josef Píš se letos zúčastnil IV. sjezdu JZD. Načež JZD bylo vyznamenáno (i když bylo uvedeno v prvním

ořešavci lešeního zápisu) Radem prace. Zprávou o tomto
významném události byla pojednána během místního schůze 24.3.
v sále kina. Významnou Radem praci, kterou JZD zpracovalo
za nejdéle v semidešátku výrob a počítačové metody prace, přineslo
Hološnickému učidlu popularizaci. V rozhlasu byla o hološnických
relace a v Rádiu městu 12.4.1959 (článek o hološnickém JZD).
Článek však byl v mnoha ohledech nepravidelný. Zkrášlival a zve-
ličoval kladky a celkově vše lakovat na růžov. Počtu krou-
kářů: „Tak došlo poprvé v dějinách obce k praktickému usku-
ticeňství principu rovnosti“ (v. str. 32 krouky) svědčí o mítrov-
ském písničel říkající mal „... k praktickému uskutečnění princi-
pu socialismu“ (viz KP 125).

14. dubna se v sále kina konaly v rámci předsavitelské okol-
ního JZD a slavnostní oslavu a krajíček beseda o fousdžent.

Jarůškův prachov lesos počal počít. Do konce dubna byla za-
sesaná všechna řepa a zasívány brambory. Répy měly JZD le-
sos 48 ha a všechna byla zásobena. V jednacím byla na
prvním místě obč. A. Šimečkovi a M. Dehmertovi. Každý vyjednali
dva kg řepy. V lesos několik JZD pomohlo hromadné selekci.
Tudíž zde byly i první červenecí a dnešek řepy a osi-
měsíční jídlo. Počít bylo ožívat spásy, slále přeslo. Traktoristé
kosieli v neděli. Kosení obec bylo dokončeno 6.8. V měsíci srpnu
počet se podařilo všechnu sklidit. Je však počítalo i obecnou
praci držitelskou i osamotělou občany.

Počítání prace byly hosty poněkud hrzy. Bramboru byly v poč-
tu mnoho výšší a zároveň a poslední řepa byla ještě mokrá až do konce
konců října. Výnosy cukroviny, zvláště na české straně, byly
velmi slabé.

Letos se JZD stáce posínilo se zvýšenými dodávkami vaječ a mléka. Ochránatelsky krav si zvolaly, že mohou jadernou krmivo dosahovat pravda. Nemusí se také dosah mít výše dobových plánovaných hodnot.

Velkým nedostatkem je, že členové družstva mohou řešit družstevní majetek. Tedy např. na poloprůmyslové pneumatiky a něčí je, vlečky, nemazané a pod.

Y letos uspořádalo JZD pro své členy výjednací už několika denů začal po republice.

Tři družstevníci (L. Kožaný, J. Píš a L. Lehner) se přihlásili k státem řízenému studiu na semidělskou sedmice škole v Opavě.

Družstvo pomáhalo v jeho činnosti včetně sítnické organizace. Projednávalo stav tří provensálů JZD k semidělským masím, pomáhalo zajistit brigády a j. Činnost sítnické organizace je všechna patrná ve větší činnosti obcí.

Přehled semidělských zvěřecí (k 31. 12. 1959).

	Celkem	JZD
Hlepice a cohondi	5345	3633
Husy, kačiny, krůty	108	-
Masata	658	580
Mrauice	64	64
Kanci (němenní)	3	3
Skot	411	400
3 soho krávy	204	193
Konec a hřebna	29	29
Kozly (3 soho, 1 kozel)	88	-
Ovce a beruňi	+	+

- 125 -

Hartlaub

Kronikářský zápis za rok 1960.

V roce 1960 se veškerá činnost obce zaměřovala k důslovné oslavě 15. výročí osvobození. Hlubavice si daly svázek, že světem celou obec do slavnostního stavu.

Níssava
obce

Podej celeho svahu naproti škole byla dokončena betonáž zidky, přehybočná hlina byla odstraněna a svah upraven a oses trávov. Počítá se s tím, že i zbylá sed' bude časem zbourána a jízdy si na nové zídce poslati drážejí plos.

Byl upraven a vypláštěn chodník kolem správkárny obvodi (dům č. 78); vis fotografie v krabici dokumentu (srovnej saku K 47, 48.) č. 126. Upraveny byly také další chodníky. Ohryzále nové ulice u Neplachovic si sami položili obrubníky na chodník. MNV nechal sež pomocí bulldosera upravit koryto řeky Oparice u mostu.

Ne dvore byl měsíč sokolovna a domem občana Javorníka zbourán osaz kamenoucí dům; i němů dřívě bydleli dvouři podruži, ale myni již cesta desítkami nebydlení. Mohutné sklepní klenby pomáhali bořit hraviniči příslušníci naších ozbrojených sil. Zajímavé je, že mohutné modřinové sklepní rámy byly ien nepatrne poškozeny a mohly být znova použity. Po odstranění domu se uvolnil římský vjezd do dvora, takže myni mohou i součtě stromov vjíždět do dvora něčeho.

my zemědělské sroje, včetně širokých oblibných kombajnů. Bourání je na fotografie v krabici dokumentu pod číslem 127.

V závěru ambulanci se od září s. r. ordinuje po dnu a v sídlu.

Nejlevnější nábytka našeho MNU spojila slolásovice s neplachovicemi se ani sensokrás neuskutečnily. Tensokrás bude možno používat i nadřízeným orgánům.

12. června 1960 se konaly volby, které daly slolásovicím nový MNU. Voleb se zúčastnilo všech 100 % voličů. Všichni navržení kandidáti byli zvoleni jednomyslně. Příznivci volili manifestaci. Dobrá předvolební práce se vyplasila.

Nový MNU je sedmnáctičlenný. Jejími členy jsou: Ferdinand Kalný, Jana Bolíková, Marie Baršošová, Marie Poláková, Josef Wyrwa, Antonín Slansel, Zdeněk Černohorský, Alois Dehner, Osvald Lubeník, Alois Kožník, Ludmila Škrbová, Jan Kavan, Jaroslav Popík, Slavíka Leissigová, Miroslav Matýsek, Miroslav Cisrov, František Herber.

Při MNU bylo zřízeno několik komisí. Komisi výstavby a místního hospodářství vede Ferdinand Kalný, komisi zdravotnictví, sociálního zabezpečení a obchodu vede Marie Baršošová, finanční a plánovací komisi Alois Dehner, zemědělskou komisi Osvald Lubeník, kulturní a školskou komisi vede Jaroslav Popík a komisi ochrany vnitřního pořádku Miroslav Matýsek.

Rada MNU je devítičlenná. Jejími členy jsou: František Herber, Miroslav Cisrov, Jana Bolíková, Josef Wyrwa, Zdeněk Černohorský, Alois Dehner, Miroslav Matýsek.

Předsedou MNU se stal František Herber a zájemníkem Miroslav Cisrov. Členem byl zvolen Osvald Lubeník, člen 128 slolásovic.

Správa obce

Povětrnostní
situace

Snežení bylo velmi málo. Nejdří prázdy trvaly jen několik dnů. Časné jaro bylo dosud desetiné. Hladké desetiné bylo o týden. Teprve v druhé polovině srpna se počasí změnilo. Koupal se bylo možno jen asi týden v červenci. V červenci se také několikrát vylila z koryta Obravice. Několik horších dnů bylo koncem září; ve srpnu až 34°C a na slunci přes 40°C . Tak násalo opět chladno a deště. V říjnu a listopadu několik dní mřelo, ale jinak bylo chladné, ale krásné počasí. V listopadu také mřely první mrázky.

Stavební ruch

V roce 1960 byly v obci dvě novostavby. Občan Bohumil a Lumír Lehner dokončili v hrubé stavbě své jednopatrové domky. Drobnejší i větší adaptaci a úprav bylo třinás. Při výstavbě i adaptaci se uplatňovaly výlučně moderní prvky.

Pohyb
obyvatelstva

Tak vyplyná z tabulky byl rok 1960 poměrně hrodný na chlapeck. Také svateb bylo ve srovnání s předchozím rokem mnohem více. Celkem jich bylo 16. Slovenskice měly koncem roku 1960 767 obyvatel.

šar	mži	ženy	Celkem
narozených	11	7	18
zemřelých	6	4	10

Škola

Ve školním roce 1959-1960 začal na lečení ř. učitel Pešuka. Posléze začal učit ř. učitelka Šešuková od této až mizduvádlo do dřívod. V třídách byla ne ř. v. 1959-1960 I. třída, ne kterej učila

I. učitelka Pravdová, II. říada, ne ktere učila s. učitelka Hladimková a IV. říada, ne ktere učila s. učitelka Černá. Jinak žijí vše ve škole i v masarykové škole během září.

Stanislavův „Dům na rozzessi“ sehráli ochotníci v únoru letošního roku. Režisér B. Kusník i všechni hereci se svou hrou opravdu vyznamenali. Byla to pečlivě a ponsavě nazíčená hra. Postavy byly dobrě propracovány, zvláště dr. Korsanova Lidky Škerbové měla vynikající hru. Ale i ostatní zahráli dobře: paní Javorníková, Božena Slavíček, Bohuslav Deltner, Lenka Leissigová a Iana Kirschnerová. Soubor by si zasloužil, aby byl zařazen do kategorie „B“. Bylo mu to odsasné slibeno již za Jakuba Oberova (viz KD 94a).

V září začali ochotníci pod vedením Jiřího Hlavnáče nazíčovat Brámkovo „Léto“. Dr. B. Kusník byl však přeložen do Opravy (měl hrát jednu s klavírem poslav), nazíčování bylo proto přerušeno.

V neděli 2. 10. 1960 se konalo slavnostní osvětlení jízby Pavla Krížkovského a missusy maráckých památek. Obě tyto missusy jsou v I. rámci domovu Pavla Krížkovského. Slavnost zahájil řecký sbor hudebních učitelů Smetanovým Věnem. Poté se ujal slova předseda mno František Šlerber. Přivítal všechny přítomné občany, zástupce Hlavnáče musea z Opravy, zástupce ŘČP AV, profesora Šoupala, dirigenta řeckého sdružení moravských učitelů, prof. Racka z Brna aj. a shodnotil pomoc všech občanů při výsadbě ka-

Ochotnické
divadlo

Osvětlení
památníku
Pavla
Křížkovského

másmíku. Za slezské museum v Opavě mohly být jeho ředitel s. Sobotík. Zhodnotil práci věc, která se zasloužila o vybudování památníku. Slavnost pak po- kračovala v sále kina. V svrhě P. Křížkovského hovo- řil prof. Rácer z filozofické fakulty univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Brně. Po něm následoval kon- cert PSSN. V první části koncertu zpívali sbory Kříž-kovského a v druhé slezské písni. Nejbohatšími přijali občané Mšenou a prosbu odvedeného. Veliký po- slední sklidily všechny slezské písni. Místo se vzdálil nás, bohužel, již seměr nespívají. Posledcem byl na je- níšku vyvolán i dirigent Českého sdružení morav- ských měst, prof. Poupat.

Fotografie z jízdy P. Křížkovského a fotografie Jana Schreiera z Ústí nad Labem v KČ pod číslem 127, 128, 129, 129a. Článek o osvětlení Památníku P. Křížkovského v Novém Opavsku je v KČ pod číslem 129b.

Ostatní osvětová činnost - Z ostatní osvětové činnosti je ještě třeba uvést oslavy svátek činnosti
 1. máje a filmový festival, který se konal 4.-9. října 1960. Cyklosyntezoující program filmového festiva- lu je v KČ pod číslem 129b. Filmový festival byl počtu navštívenců splnil také své ideologické poslá- ni, zejména film Růže pro oslavu märkáduho. Kino hrálo průměrně 4 měsíční sítidlo.
 Vedoucím DB se mísilo Emila Hanzla s dalšími slav- licek.

Knihovna

Počet knih v knihovně dosáhl lesos 1374 svaz- ku. Počet mimořádně činil v souso mce 41 knihy.

Členářů měl knihovna celkem 36, z toho 3 knih mládeže 15. Členáři si vyznáčili 1638 knih. Z toho pro mládež 576 a načné dveře. Osasni byla zábrana beletrie. Knihovnu vedla Miluška Schoppiková.

Do čela missní organizace ČSM se dostala mladá nejsecká s. Romančíková. V činnosti svazické organizace se projevila vrcholná aktivita. Scházely se v městské sokolovny, kde také uspořádaly soudní hodiny. Nedla je s. nejsecká Černá a Romančíková. Na oslavách MZ měli svazáci hlavní program. Pro členy ČSM se také konaly přednášky o mavidelských chorávách. Svazáci se zúčastňovali také mítce v osasních organizacích a brigád v JZD.

ČSM

Činnost sokola se zaměřovala v tomto roce ke II. CS. V missní jednotě namířovali můstia dorostenky. Některí někdy ieli na spartakiádu za podnik nebo školou a tak se saloře na II. CS ieli z hlasovacího místu. Cvičení dorostenek bylo během roku velmi nepravidelné, zato dorostenek bylo vždy 6-8. Předsedou byl v roce 1961 Jan Schreier.

Sokol

Práce Výboru žen byla i v tomto roce velmi dobrá. Ženy se zúčastňovaly mítce v JZD, MJSO, KPČ, MNO at., pečovatko o vzhled obce (sarají se např. o květinovou výzdobu obce), zúčastňovaly se brigád. V červenci uspořádaly ženy zasedání do Ořechini (viz Kč 130). Předsdkyni VZ byla občanka Ludmila Široková, misionářkyně květa Benáková, pokladní Marie Berničková a

VZ

sapisovatelkou Bož. Macháčkové.

My PO

Naše MJSO je jednou z nejaktivnějších organizací mezi všemi skolařicemi, ale v širokém okolí. Požáruji konání mavidelného cvičení a dokázali získat velmi mnoho mladých lidí. 10. července uspořádali v rámci svého hradní slavnosti v zahradě hr. Kleina a 27. 7. 31. roky na fotbalovém hřišti za účasti všech okolních vesnic. Členové MJSO plní také řádné své občanské povinnosti jako členové MNO, komisi MNO, různých jiných organizací, místní správce obce, ročník výmlasování. V září uspořádali požáruji zábava na Slovensku. Nejdříve je Jaroslav Matlhař. Požáruji by si zasloužili vyznamenání a také nové auto.

Ovocnářství

Lesní les byla celkem dobrá uroda ovoce. Urodily se hlavně třešně, hrušky, jablka, rybíz a angreší. V obci se také řídí zájem o řešování ovocného stroje.

Včelařství

(Tyskádaje
z roku 1959 byly
omylem zapojeny
do výsledkového listu.)

Smůška medu byla lesos podstatně vyšší než v minulých letech. K včelařskému spolku, ve kterém byli až dosud sdruženi včelaři v devíti obcích, byly přidány další vesnice (Kožetice, Malé Kralice aj.).

JZS

V současné době přibyly družstvu některé nové srody. Výsledek je řeba hodnotit zvláště výkony nové mládežky, k jejíž obsluze je řeba minimálněho počtu pracovníků sil.

S jarnimi pracemi se družstvenici vypořádaly dobré,

i když jim vždy nepřálo počasí, kseré bylo letoš
dost i výsledně. Karel Štěpánko i rychlý můžek Žni. Slodné
práce bylo i se senem, lesos velmi pěkným, podařilo
se je některé všechno sklidit. Žně začaly ne
českého 7. července. V sítích den začali družstevníci
kosit osimnáctecmetr. V neděli 10. července využily
kombajny kosit řepky. Žně se možná nepříznivě poča-
sí prozáhly semínka až do konce žně. To se ovšem nesav-
je dělala i jiná práce. Kombajny sekly u Držkovic
kukurici na silaž a využídely se do brambor. Výkon (Niz KD 132)
řepky byl splněn 29. července. Výnosy se pohybovaly
kolem 25q. V soutěži o nejlepšího traktoriéra byl vy-
hodnocen a odměněn Josef Herber, kserí pokosil
do 19. 8. 54,90 ha. Cukrovka byla lesos velmi pěkná.
Její sklizeň byla dokončena 11. listopadu.

(Niz KD 131)

Také v životním výrobu byl poměrně dobrý rok. Mikav
se pomalu pokračuje v osdravování plána. Při chování
prasat usilovali řešení vlastele o vysoké mimořádné a co nej-
méně počet odchovaných selas. V řešení vlastnic sej-
měna dobře vedla Marie Lubeníková, která odchovala
od 20 vlastnic průměrně 13 selas a Marie Schnerová,
která od 20 vlastnic vlastnic odchovala průměrně 18 selas.
Konec června uspořádalo JZD stádenní zájezd do Prahy
a severních Čech. Družstevníci si prohlédli Vysokou, Česko-
slovensko 1960^{sakej}, prohlédli si Lísomysl, Kusovou Horu, Podě-
brady aj. Druhý zájezd uspořádalo JZD do jižních Čech.
Jinak některá nemá JZD na zajištění kulturního
a obecního života.

Na následující stránce je přehled zemědělského vý-
věcova k 1. 1. 1961.

	Celkem	JZD
Hlupice a Kohouti	4.179	2.563
Ostatní dřívější	113	
Prašná celkem	661	604
Prašnice	66	66
Kanci	3	3
Stkot celkem	422	407
Kravý	220	209
Koň a hřibava	28	28
Kozy	100	11
Berani	1	-

JZD začalo letos svávět u Včínského místeku kravín po 170 dojnic.

Letos podešel s nášeho JZD jeho dlecholský předseda r. Josef Piš. Byl povolen, aby vede JZD Oldřichov. Na jeho místo v Hlasmicích nastoupil Zdeněk Černohorský.

Hlasy furt

